

Tirsdag den 20. november 2012 (D)

1

22. møde

Tirsdag den 20. november 2012 kl. 13.00

Dagsorden

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 7:

Forslag til lov om CO₂-kvoter.

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).
(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 09.10.2012. Betænkning 08.11.2012. 2. behandling 15.11.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

2) 2. behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. og lov om friplejeboliger. (Nedsættelse af den kommunale grundkapital og kapitalindskud i friplejeboliger).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).
(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 23.10.2012. Betænkning 13.11.2012).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod slagting og aflivning af drægtige produktionsdyr og heste i den sidste tiendedel af drægtighedsperioden. (Ophævelse af krav om særskilt aflivning af fostre i forbindelse med slagting).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).
(Fremsættelse 15.11.2012).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 58:

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning. (Udstedelse af forsyningspligtbevillinger).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).
(Fremsættelse 14.11.2012).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 10:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven og selskabsskatteloven. (Omgåelse af udbyttebeskatning, gennemstrømningselskaber og ledelsens sæde).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).
(Fremsættelse 03.10.2012).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 64:

Forslag til lov om indgåelse af tillægsaftaler til den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale.

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).
(Fremsættelse 14.11.2012).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 65:

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Tjekkiet.

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).
(Fremsættelse 14.11.2012).

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 57:

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og udvikling af byer. (Ændrede fordelingsprincipper for områdefornyelse med særligt sigte på mindre byer og landdistrikter m.v.).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).
(Fremsættelse 08.11.2012).

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 10:

Forslag til folketingsbeslutning om en pulje til nedrivning og renoivering i landdistriktskommunerne.

Af Birgitte Josefsen (V) og Mai Henriksen (KF) m.fl.
(Fremsættelse 09.10.2012).

10) Forespørgsel nr. F 2:

Forespørgsel til ministeren for by, bolig og landdistrikter om boliger til unge, elever og studerende.

Af Rosa Lund (EL) og Lars Dohn (EL).

(Anmeldelse 04.10.2012. Fremme 09.10.2012). Eventuel afstemning udsættes til torsdag den 22. november 2012.

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Lovforslag nr. L 86 (Forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om elforsyning, lov om afgift af elektricitet og ligningsloven. (Støtte til solcelleanlæg og øvrige små vedvarende energi-anlæg m.v.)).

Titlen på den anmeldte sag fremgår i øvrigt af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 7:

Forslag til lov om CO₂-kvoter.

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).
(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 09.10.2012. Betænkning 08.11.2012. 2. behandling 15.11.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:00

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, så vi går til afstemning.

Kl. 13:00

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 109 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 109 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 2. behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. og lov om friplejeboliger. (Nedsættelse af den kommunale grundkapital og kapitalindskud i friplejeboliger).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).
(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 23.10.2012. Betænkning 13.11.2012).

Kl. 13:01

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Herefter vil vi om et lille øjeblik, når samtalerne er forstummet, tage fat på det næste punkt på dagsordenen, som er første behandling af L 69.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod slagtning og aflivning af drægtige produktionsdyr og heste i den sidste tiendedel af drægtighedsperioden. (Ophævelse af krav om særskilt aflivning af fostre i forbindelse med slagtning).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).

(Fremsættelse 15.11.2012).

Kl. 13:01

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet.

Nu må jeg bede om mere ro i salen.

Hr. Erling Bonnesen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:02

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Vi behandler i dag et lovforslag, der er fremsat af fødevareministeren, og som omhandler forslag til lov om ændring af lov om forbud mod slagtning og aflivning af drægtige produktionsdyr og heste i den sidste tiendedel af drægtighedsperioden.

Forslaget indeholder en ophævelse af det nuværende krav, der er, om, at der skal ske særskilt aflivning af fostre i de situationer, der er omfattet af loven, idet dette vurderes ikke længere at kunne opretholdes, når EU's aflivningsforordning den 1. januar 2013 får virkning. Baggrunden herfor er, at EU-forordningen alene tillader opretholdelse af den nationale lovgivning, når denne har til formål at sikre en dyrebesskyttelse på aflivningstidspunktet, der er mere omfattende. Indholdet af § 2, stk. 2, vurderes ifølge de udtalelser, der er fra Dyreværnsrådet og Det Veterinære Sundhedsråd, ikke længere at overholde dette.

Der indsættes i øvrigt en bestemmelse, som gør, at ministeren vil kunne fastlægge de nærmere regler om håndteringen af fostre i forbindelse med de slagtninger og aflivninger, der er omfattet af loven.

Forslagets formål er at sikre mindst mulig lidelse for fosteret ved aflivningen af moderdyret. Dette er ud fra et dyrebesskyttelsesmæssigt synspunkt forsvareligt.

Venstre støtter forslaget. Tak.

Kl. 13:04

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Orla Hav som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:04

(Ordfører)

Orla Hav (S):

Tak. Det er vigtigt med dyrevelfærd og at værne om dyr, også når det gælder små områder. Det er en lille sag, vi skal behandle i dag, men den indeholder en klar markering af, at når det gælder dyrevelfærd og dyreværn, må der ikke herske tvivl om, at vi samfundsmæssigt har en høj etik på disse områder.

Når Dyreværnsrådet fremsætter råd baseret på ny viden om dyrevelfærd eller rettere dyreværn, skal vi reagere med de nødvendige lovforslag. Det glæder vi os over at ministeren gør med lovforslaget i dag.

Det er en undtagelsesbestemmelse for nødsagtninger, vi behandler i dag, og vi bør ikke tøve med opbakning hertil, fordi argumenterne er, at lovforslaget er godt, fordi vi skal være ordentlige over for de dyr, vi tillader at have i vores samfund og i vores erhverv.

I øvrigt er det glædeligt, at EU's bidrag til dyrevelfærden i den her sag er en minimumsbestemmelse, og den er heldigvis på et højt

niveau. Danmark skal være ambitiøs, når vi skal efterleve regler, der udspringer af ny viden om dyreetik og dyrevelfærd. Det gør vi med dette forslag, som Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne støtter.

Kl. 13:05

Formanden:

Hr. René Christensen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 13:05

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Formålet med dette forslag er at ændre loven om forbud mod slagting og aflivning af drægtige produktionsdyr og -heste i den sidste tiendedel af drægtighedsperioden. Det er en konkret ophævelse af kravet om særskilt aflivning af fostre i forbindelse med slagting af disse dyr. Det er en lov, som kun er fra 2004, og som nok er vedtaget med de bedste intentioner, men virkeligheden har dog nu efter en år-række givet anledning til en revurderet opfattelse af, hvad der er bedst for moderdyret og fosteret.

Siden loven trådte i kraft i 2004, har Dyreværnsrådet allerede i 2007 til justitsministeren tilkendegivet, at den foreskrevne fremgangsmåde i loven kan give anledning til, at fosteret faktisk lider mere i forbindelse med slagtingen, end det ellers ville have gjort, hvis moderdyret blot blev slagtet, uden at fosteret blev skåret ud. Rådet finder endvidere med baggrund i den videnskabelige litteratur på området, at fosteret lider mere end nødvendigt som følge af implementeringen af den lovgivning, som på nuværende tidspunkt er gældende.

Med disse bemærkninger kan Dansk Folkeparti selvfølgelig støtte forslaget.

Kl. 13:06

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Steen Gade som SF's ordfører.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

SF kan, som de øvrige partier, hvis ordførere har udtalt sig, støtte lovforslaget. Det er jo sådan, at indholdet af Dyreværnsrådets udtalelse også er blevet bekræftet af Det Veterinære Sundhedsråd, og derfor er der jo ingen tvivl om, at det er det rigtige, vi gør, når vi vedtager den ændring her.

Kl. 13:07

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 13:07

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det fremgår tydeligt af lovforslaget, af bemærkningerne til lovforslaget og af høringssvarene, at der er udbredt enighed blandt de mennesker, der har forstand på dyrevelfærd og dyrs forhold, om, at den her lovændring er det klogeste, vi kan gøre, med den viden, vi har i dag, og derfor synes jeg, at det er godt, at vi gør det. Det er jo et eksempel på, at en beslutning truffet på et vidensgrundlag senere viser sig at være forkert, fordi vi bliver klogere, og så må vi selvfølgelig lave det om.

Jeg er glad for, at det også fremgår af ministerens høringssvar, at på trods af, at det her er en forholdsvis lille sag, kan man sige, er det alligevel en vigtig sag, og at hun derfor vil følge udviklingen og den nye viden på det her område, og om det skulle føre til, at vi skal revidere beslutningen yderligere.

Jeg har også bemærket, at fødevareministeren har været meget lydhør over for de argumenter om, at der også er brug for ekstra lovgivning for at sikre dyrevelfærden ved transport i forbindelse med de her nødslagtninger. Det synes jeg er rigtig godt, så alt i alt er det et lille, men godt og vigtigt lovforslag, som Enhedslisten støtter.

Kl. 13:08

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Mette Bock som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 13:08

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

L 69 handler om nødaflivning af drægtige produktionsdyr og heste. Jeg synes, det her er et meget godt eksempel på, at viden kan gøre os klogere, og hvis den klogskab så også kan føre til bedre politiske beslutninger, er det jo noget, som enhver burde kunne tilslutte sig, og af samme grund tilslutter Liberal Alliance sig det stillede forslag.

Kl. 13:09

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Lene Espersen som konservativ ordfører.

Kl. 13:09

(Ordfører)

Lene Espersen (KF):

Jeg kan tilslutte mig hele striben af ordførere, og jeg kan sige, at jeg fuldt ud kan tilslutte mig ministerens forslag. Jeg var jo selv minister i sin tid, da vi lavede den oprindelige lovændring, og det var jo, som hr. Per Clausen redegjorde for, på det grundlag, at man dengang troede, at det bedste for fostret var at pille det ud, at vi gjorde det.

Nu er der så kommet ny viden fra Dyreværnsrådet med tilslutning fra Det Veterinære Sundhedsråd. Jeg synes, det er meget fornuftigt, at ministeren i lovforslaget laver en bemyndigelse, sådan at hvis der kommer ny viden på et senere tidspunkt, er der en mulighed for hele tiden at tilpasse tingene, så vores hensyn til dyrenes velfærd går hånd i hånd med den faglighed, som også er helt afgørende. Så fuld tilslutning herfra.

Kl. 13:09

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Så er det fødevareministeren.

Kl. 13:09

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg vil gerne sige tak for de faldne bemærkninger og tilslutningen til lovforslaget. Det, som det her jo bare handler om, og som jeg kan høre at hele Folketinget er enige om, er, at når det gælder aflivning af et højdrægtigt dyr, og hvad man gør ved den ufødte kalv, det ufødte føl, så drejer det sig alene om, at vi skal gøre det bedst muligt for dyrenes velfærd. Det har man troet, at man gjorde tidligere. Nu viser det sig, at eksperterne fortæller os, at det faktisk kan gøres på en anden måde.

Det er det, vi så gør nu, og det er det, lovforslaget drejer sig om. Jeg er også glad for den tilslutning, der er til, at jeg prøver at gøre det lidt fleksibelt med en bemyndigelse, sådan at vi ikke behøver at gå hele Folketinget igennem med tre behandlinger, for jeg kan jo høre, at vi faktisk alle sammen er enige. Det, det bare handler om, er at finde ud af, hvad der tjener dyrenes interesser bedst, hvordan vi sikrer den højeste dyrevelfærd. Det gør vi med det her lovforslag, så jeg takker for førstebehandlingen og ser frem til udvalgsbehandlingen.

Kl. 13:11

Formanden:

Tak til fødevareministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 58:

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning. (Udstedelse af forsyningspligtbevillinger).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).
(Fremsættelse 14.11.2012).

Kl. 13:11

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Thomas Danielsen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:11

(Ordfører)

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Jeg vil gerne starte med min hjemegn. Jeg vil gerne starte tilbage i tiden, inden der overhovedet var tænkt på mig, inden der overhovedet var tænkt på mine forældre, og gå helt tilbage til mine bedsteforældres tid, helt præcist til 1923. Dengang var der nemlig en række driftige erhvervsdrivende fra omegnen af Holstebro, som sammen ønskede at skabe vækst og velfærd. Det var dengang, hvor det ikke bare var noget, som man tænkte automatisk kom fra det offentlige. De ønskede at skabe vækst i form af strøm til deres maskiner, og de ønskede at skabe velfærd i form af strøm til deres huse, og dette private andelsejerinitiativ er siden hen kommet til at hedde Nordjysk Elforsyning, også i dag kaldet NOE.

Hvorfor starter jeg med NOE's historie? Det gør jeg, fordi et af de spørgsmål, der har været mest diskuteret i pressen i forbindelse med det her lovforslag, er om kundeforholdet. Her er Venstre meget klar i spytet. Kundeforholdet står mellem kunden og virksomheden, uanset om det er kommunalt ejet, statsejet, et aktieselskab eller et andelsselskab. Det er alene et forhold mellem kunde og el- eller gasleverandør. Det skal selvfølgelig respekteres. Kundeforholdet tilhører altså virksomheden, selvfølgelig dog kun så længe kunden ikke ønsker noget andet.

Her mener Venstre, at lovforslaget er et skridt i den rigtige retning, da Venstre ønsker mere konkurrence på el- og gasmarkedet med lavere priser til følge. Men det kræver selvfølgelig, at vi anerkender, at danskerne selv evner at tænke, både når de skal købe huse, biler og mælk, og også når de skal købe strøm hos et el-selskab eller gas hos en gashandler. Det er vi i Venstre ikke i tvivl om at danskerne vil og kan gøre, men der skal selvfølgelig være et incitament til det. Set i det lys finder Venstre det fornuftigt, at de mange kunder, som har valgt ikke at ændre produkt og gå væk fra det såkaldte forsyningspligtprodukt, nu kommer over på kommercielle produkter, samtidig med at forsyningspligten fremover bliver særdeles smal og selvfølgelig bringes i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

Vi noterer os, at der bliver nogle bånd på det frie marked på den korte bane, men kun indtil oktober 2014, hvilket begrundes med ind-

førsel af den nye engrosmodel. Det kan vi godt acceptere, så længe der ikke er tvivl om, at målet er en helt fri konkurrence på markedet.

Ud over kundeforholdet er der en anden meget diskuteret del i lovforslaget, nemlig hvorledes og af hvem forbrugerne skal oplyses om mulighederne for at afsøge markedet. I den forbindelse finder Venstre det vigtigt, at forbrugerne bliver oplyst om de muligheder, de har, på dækkende og neutral vis.

Med lovforslaget skal Klima-, Energi- og Bygningsministeriet orientere om mulighederne med en neutral skrivelse, som stiller alle lige, og som nøjternt fortæller om ændringerne samt fortæller om ændringerne på www.elpristavlen.dk. Det er fornuftigt, da der med www.elpristavlen.dk er en let adgang til information om og overblik over markedet. Vi finder det oplagt, at det udsendes på en omkostningseffektiv måde, når det selskab, der har kundeforholdet, alligevel skal orientere kunden om ændringer i forhold til forsyningspligtens udløb.

Jeg vil gerne slutte med at konkludere, at Venstre kan bakke op om det foreliggende lovforslag. Vi ser frem til den videre behandling af forslaget.

Kl. 13:15

Formanden:

Tak til ordføreren. Pernille Rosenkrantz-Theil som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:15

(Ordfører)

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Det forelagte lovforslag behandler to problemområder i den nuværende ordning. For det første har den nuværende ordning vist sig at være utilstrækkelig, når der er flere ansøgere til samme bevillingsområde. Og for det andet er det konstateret, at den nuværende praksis ikke er i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

EU-lovgivningen foreskriver nemlig, at bevillinger skal tildeles efter gennemsigtige og ikkediskriminerende principper, og det vurderes, at det krav fra EU vil blive opfyldt ved at indføre en udbudsprocedure. Af den årsag er det vigtigt at handle nu i stedet for at vente – hvilket ellers kunne have været oplagt – på det reguleringseftersynsforslag, der kommer senere.

Den nuværende lovgivning er uegnet til gennemførelse af udbud, da den er baseret på prisregulering med fastsatte maksimale priser, og desuden tager lov om elforsyning og lov om naturgas ikke stilling til håndtering af kundeforhold og sikring af forbrugernes rettigheder i forbindelse med udbuddet.

Lovforslagets formål er således at fastlægge en ny ordning for udstedelse af forsyningspligtsbevillinger baseret på udbud. Det vil sige, at der indføres priskonkurrence ved forsyningspligtsbevillinger, og den ordning finder anvendelse, indtil der fremlægges et nyt forslag fra reguleringseftersynet.

Forbrugerne vil så blive stillet over for et valg om at skifte til et markedsprodukt fra en anden leverandør eller til et produkt fra den hidtidige leverandør eller til et forsyningspligtsprodukt fra den fremtidige bevillingshaver. Energistyrelsen vil orientere forbrugerne herom i et brev.

De forbrugere, der ikke aktivt tager stilling til de her muligheder, vil blive overført til et tilbagefaldsprodukt, som forbrugerne vil modtage på tidspunktet for den nuværende bevillings udløb. Og som sikkerhedsventil i loven vil det tilbagefaldsprodukt ikke kunne byde forbrugerne vilkår, der er ringere end forbrugernes nuværende vilkår. Det samme gælder prisen, som ikke må overstige forbrugernes nuværende pris, dog med forbehold for prisudviklingen i takt med engrosprisen.

Dermed respekterer lovforslaget grundlovens § 73, og kunderelationen mellem forbrugeren og den nuværende leverandør med forsyningsbevillingen bevares. Tilbagefaldsproduktet skal være et stan-

dardprodukt, som også vil kunne vælges af andre interesserede, og produktet vil være til rådighed i en periode, der svarer til den nye bevillingsperiode. For gas forventes det at være 3 år, og for el forventes det at være frem til den 1. oktober 2014.

Vi synes, at vi har landet det her lovforslag rigtig godt og kan selvfølgelig derfor støtte det.

Kl. 13:18

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Mikkel Dencker som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 13:18

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Lovforslaget her er – som de to foregående ordførere vist har været inde på – en direkte følge af, at EU-systemet har underkendt den måde, vi hidtil har forvaltet vores forsyningspligtbevillinger på i Danmark ifølge dansk lovgivning. Nu har vi det jo sådan i Dansk Folkeparti, at vi ikke automatisk slår hælene sammen og siger ja, når der kommer noget fra EU. I det her tilfælde, hvor EU har underkendt den lovgivning, vi har, respekterer vi dog, at regeringen har et ønske om at komme med en ny ordning for, hvordan vi kan forvalte vores forsyningspligtbevillinger, og den anledning ser vi da også gerne bliver brugt til måske at lave noget, der er bedre end det system, som blev udtænkt tilbage i 1999. Vi ser gerne på at lave et bedre system end det hidtidige, men vi havde da gerne set, at det ikke var på grund af EU, at vi stod her i dag.

Dansk Folkeparti har selvfølgelig kigget på den model, som regeringen har lagt frem, og umiddelbart kunne det jo se ud til, at det er en ganske fornuftig model. Alt andet lige er det da meget fornuftigt, at man kan lave et udbud over de her forsyningspligtbevillinger, hvor den lavestbydende så i den sidste ende får bevillingen og dermed retten til at forsyne de elkunder, som ikke har valgt en anden leverandør.

Det lyder meget godt, at det er den lavestbydende, der får bevillingen, og at det dermed er den lavest mulige pris, som kunderne får. Men der er bare det problem ved den model, som er foreslået her, at kunderne følger deres elselskab, de følger ikke forsyningspligtbevillingen, og det betyder jo så, at alle de kunder, som har været hos et elselskab under forsyningspligten, følger med det selskab. Selv om selskabet ikke opretholder forsyningspligten, følger kunderne med selskabet og træder dermed uden for forsyningspligten. Og efter et stykke tid forsvinder det kundeforhold ud af prisreguleringen, som har været gældende hidtil, og dermed står vi med nogle selskaber, som måske har 80-90 pct. af elforbrugerne i deres geografiske område, og de er ikke længere underlagt nogen prisregulering og kan dermed blive ofre for, at man spekulerer i det her kundeforhold, som rigtig mange danskere altså ikke interesserer sig for, nemlig hvem der leverer deres el. Og så er der jo altså grundlag for, at man kan hæve prisen stille og roligt, uden at folk opdager det, og dermed skovle penge ind fra de danskere, som ikke har sat sig ind i, hvad de egentlig betaler for deres strøm.

Det ser vi som et problem i den ordning, som regeringen har foreslået, og vi vil da opfordre regeringen til at lave om på det her forslag på en sådan måde, at de kunder, som får leveret el eller gas via forsyningspligtbevillingerne, bliver hos det selskab, som får forsyningspligten, og dermed er de garanteret den laveste pris, som er vundet i udbuddet.

Det er den rigtige model, synes vi, hvis man har så travlt, som regeringen åbenbart har, med at lytte til EU, i stedet for at vente på det udvalgsarbejde, som er i gang, og som skulle komme med forslag til, hvordan man kunne indrette en model allerede i maj måned.

Så vi kan altså ikke støtte den model, som regeringen har lagt frem, men vi så hellere, at kunderne blev hos forsyningspligten og

dermed ikke blev bundet til deres elselskab, som de hele tiden har været hos, og som altså kunne udnytte den position. Så med de ord skal jeg sige, at vi altså ikke kan støtte lovforslaget her, som det er fremlagt, og at vi også har nogle øvrige spørgsmål, som vi vil stille i løbet af udvalgsbehandlingen.

Kl. 13:22

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Rasmus Helveg Petersen som radikal ordfører.

Kl. 13:22

(Ordfører)

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Vi kan også fra radikal side bakke op om lovforslaget. Den nuværende praksis i forbindelse med tildeling af forsyningspligtbevillinger har vist sig ikke at være i orden i henhold til EU-lovgivningen, og vi har i praksis set et enkelt tilfælde, hvor en bevilling er blevet udfordret. Det har ikke været godt nok.

Vi synes, at den nuværende lovgivning er sat i verden med en forholdsvis kort tidshorisont for at lappe det hul, som vi kan se vil opstå. Vi glæder os i lighed med Venstre og Socialdemokraterne også til det kommende reguleringseftersyn, og vi håber, at vi her kan sikre den egentlige liberalisering af elmarkedet med de proportioner, der er lagt ind i lovforslaget, og som sikrer, at man ikke frit kan udnytte de kunder, man har, til at sætte den pris, man nu vil, og skovle penge ind. Så vi er faktisk tilfredse med lovforslaget og bakker det varmt op.

I øvrigt prøvede jeg selv her i morges at skifte elselskab, og jeg må sige, at det går ganske let og gesvindt, så jeg håber da også, at forbrugerne hen ad vejen vil vænne sig til, at man faktisk kan skifte elselskab, hvis man er i tvivl om, hvorvidt man nu får en passende pris.

Det her forslag er i hvert fald, mener jeg, et godt første skridt hen imod en mere liberal og markedsrettet indretning af vores elmarked. Tak.

Kl. 13:24

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Steen Gade som SF's ordfører.

Kl. 13:24

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Som andre ordførere har fremhævet, kan man jo sige, at vi står med en bunden opgave, nemlig at vi simpelt hen skal lave det eksisterende om. Vi er også lidt i den klemme, at det reguleringseftersyn, som skulle fastlægge den fremtidige model, ikke er foretaget. Så vi har sådan set et hul her, som vi skal udfylde på bedste vis. Det synes jeg vi gør med forslaget.

Det, vi har været opmærksomme på og også fortsat vil være opmærksomme på, er, at alle forbrugere virkelig finder ud af det, når vi nu kommer ind og for alvor skal have fri konkurrence på det her område. Det skal jo helst ikke være sådan, som hvis man nu tager et andet område, hvor der er fri konkurrence – f.eks. inden for banksektoren, hvor der er total fri konkurrence – for det er jo alligevel sådan, at der faktisk er rigtig mange forbrugere, der ikke er vant til at se på, om de nu har pengene stående eller låner penge i den korrekte bank set fra deres eget økonomiske synspunkt. Det bliver en af udfordringerne. Vi kan bruge det her forslag og de ændringer, der ligger her, til at øve os lidt i det at hjælpe forbrugerne på vej, når vi om 2 år kommer hen i en model, hvor der er helt fri konkurrence.

Det andet, vi har været opmærksomme på og vil være opmærksomme på, er jo, at selskaberne ikke på en måde får lov til at tage de forbrugere ud, som måske er dem, der har mest behov for at have

sikre priser. Altså så det ikke bliver dem, der måske har svært ved at betale og måske en gang imellem falder bagud, der kommer til at betale prisen for den fulde liberalisering. Jeg synes, modellen her er en god model i den periode, der går, indtil reguleringseftersynet er færdiggjort, og vi har lagt vægt på, at der kommer et neutralt brev ud. Vi synes, vi har fundet en god model for, hvordan det brev, der kommer ud til os som elforbrugere, er formuleret, og hvem der har formuleret det.

Kl. 13:26

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:26

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det her lovforslag er selvfølgelig kun en overgang, og det er jo, som man kan forstå på nogle af de tidligere indlæg, en overgang, indtil vi kommer til frihedens rige, hvor vi bruger al den frie tid på at surfe rundt på nettet for at finde ud af, hvad elektricitet koster på de forskellige tider af døgnet og hos de forskellige firmaer. Samtidig søger vi selvfølgelig også rundt for at sikre os, at vi hele tiden har den billigste mobiltelefonforbindelse og den billigste bank og den billigste hvad som helst. Det er nemlig frihedens rige, at vi bruger hele den frie tid på at søge rundt på markedet.

Ærlig talt synes jeg, det er en meget sådan perspektivløs måde at beskrive frihedens rige på, og jeg er måske heller ikke overbevist om, at alle danskere vil leve op til deres nationale pligt og bruge al den frie tid på at jage rundt på markedet efter tilbud. Det er bare for ligesom at understrege, at jeg måske synes, at hele indgangsvinklen til den her snak om den fri konkurrence og markedet som løsningen på alle vores problemer måske er en smule smalsporet for nu at sige det på den måde.

Det andet, jeg vil sige, er, at man jo kan undre sig over det her lovforslag, og jeg har også foreslået ministeren, at han skulle droppe det. Jeg kan forstå, at det er blevet fremsat, fordi det er meget, meget vigtigt, at vi overholder EU-lovgivningen. Nu er det gået rigtig fint med ikke at overholde EU-lovgivningen på det her område i årevis, uden at det har givet anledning til et eneste lovforslag, men så var der en enkelt virksomhed, der gik ind på markedet og udfordrede det, og så laver vi selvfølgelig en lovgivning, så vi kan komme i overensstemmelse med EU-lovgivningen, indtil vi får et helt nyt system om ganske kort tid.

Det, jeg jo synes er problemet her, er, at man ender med at flytte en ganske stor del af forbrugerne ikke over til et nyt elselsskab, men over til et kundeforhold til deres gamle elselsskab, som er væsentlig dårligere end det, de havde i forvejen, fordi man går fra at have et kundeforhold, som er baseret på en vis beskyttelse ud fra den erkendelse, at markeds kræfterne ikke fungerer på det her område, til ikke at have nogen beskyttelse – når vi vel at mærke kommer på den anden side af oktober 2014. Jeg synes faktisk, det er dybt problematisk, at man gør det på den måde. Jeg synes, at det ville være mere oplagt at fastholde beskyttelsen af forbrugerne.

Så kan man sige: Hvorfor står hr. Per Clausen nu og siger det vrøvl? Frie danskere kan jo nemt finde ud af at agere på det her marked. Ja, Energitilsynet, som jo ikke er modstander af elliberaliseringen eller normalt plejer at være kritisk over for den, har jo sagt, at de sådan set forventer, at hvis et selskab sætter kundernes pris op med 10 pct., vil man alligevel beholde 40 pct. af kunderne. Det er selvfølgelig, fordi elprisen er forholdsvis lav; forskellen betyder meget lidt i en husholdning, der ikke har et særligt stort forbrug, og derfor har man måske i fællesskab enten besluttet sig til eller ikke besluttet sig til at bruge så meget tid på at følge med i elpriserne. Det betyder sådan set, at man løber en meget, meget stor risiko for, at forbrugerne

kommer til at betale en ganske høj pris – selvfølgelig til fordel for elselsskerne.

Så det, som vi i hvert fald godt kunne tænke os at få en forklaring på, er, hvordan man i realitetens verden – ikke i den i den frie fantasi opfundne velfungerende markedssituation, men i den virkelige verden – vil beskytte forbrugerne efter 2014, særlig de forbrugere, som måske løber en ganske stor risiko for ikke at opdage, hvad det er, der foregår, selv om de får endnu et brev fra elselsskabet, der måske den her gang er skrevet næsten forståeligt.

Så vi er altså grundlæggende skeptiske over for det her lovforslag. Det kan såmænd godt være, vi kan finde en model, som Enhedslisten kan ende med at støtte, for vi vil da nødig være medvirkende til, at en radikal minister kommer til at bryde EU-lovgivningen i endnu flere år, end tidligere regeringer har gjort, og vi vil da også gerne hjælpe fornuftige beslutninger igennem her. Men jeg bliver nødt til sige, at en lovgivning, som er baseret på sådan en idé om, at borgerne, forbrugerne nok i 2014 vil opdage, at de altså nu skal være meget, meget opmærksomme, fordi deres priser nu begynder at stige og de ikke længere er beskyttet af noget som helst, synes vi ikke er god nok. Vi savner en fornuftig forklaring på, hvad man vil gøre i 2014.

Vanskeligheden består i, at det kan være svært at få den forklaring, fordi vi jo faktisk nu skal have lavet et eftersyn af, hvordan satskerne faktisk fungerer. Og det kunne jo godt være, at det eftersyn fik en anden konklusion end den, rigtig mange er ret sikre på den vil få. Så det er selvfølgelig en vanskelig opgave, og det er bare efter min mening endnu en bekræftelse på, at det her er et inderlig overflødigt lovforslag, der formentlig ikke er til glæde for en eneste dansker, og som skaber problemer og vanskeligheder. Så jeg vil sådan set igen opfordre ministeren til at overveje, om det her virkelig er nødvendigt, eller om det ikke bare er dårligt anvendt tid, som kun fører til dårligere vilkår.

Kl. 13:31

Formanden:

Hr. Villum Christensen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 13:31

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Tak for det. Vi kan i Liberal Alliance principielt støtte intentionerne i dette lovforslag om at skabe et nyt grundlag for at udstede bevillinger til forsyningspligtig virksomhed baseret på udbud. Det er en simpel nødvendighed, fordi de nugældende regler har forhindret nye spillere i at komme på banen, og det er EU-stridigt, hvilket vi har hørt.

Med vurderingen af lovforslaget har vi delvis lagt vægt på, at det er en midlertidig ordning, indtil man på baggrund af reguleringseftersynet kan pege på en ny leverandør. For som allerede sagt er der en del problemer med det her. Det er hævet over enhver tvivl, at de markedsforskydninger, der opstår i den her mellempriode, kan gå hen og få ret alvorlige virkninger, også på den lange bane.

Som vi ser det, vil de nuværende, ofte meget store spillere på markedet have en enorm fordel i forhold til de mindre, al den stund de sidder med kundedatabasen, ligesom vi må imødesee at opleve en meget umoden markedssituation i mange år frem, både på udbuds- og efterspørgselsiden.

Der er vel ingen sektor som elsektoren, hvor der er blevet snakket så meget om frit marked og liberalisering, og hvor der er kommet så umådelig lidt ud af det. Det skyldes, at vi de facto har etableret geografiske monopoler, som i realiteten ikke har den store interesse i at vække de sovende elkunder, som man måske kunne kalde dem. Jeg tror heller ikke, det vil ske her, men jeg kan egentlig godt forstå, at virksomhederne agerer, som de gør. Det er ikke en kritik af det.

Vi er dog tilfredse med, at det ser ud til, at det bliver et neutralt brev, der kommer ud og skal informere kunderne om de nye regler og de nye muligheder, selv om vi hellere havde set brevet komme fra Energinet.dk eller fra Energistyrelsen frem for at komme fra et tidligere monopol.

Det bekymrer os, at de mange såkaldt sovende kunder vil opleve at komme over på et markedsprodukt, når de ingenting gør. De kan så risikere det, som nogle allerede har været inde på her fra talerstolen, nemlig at få produktet ind ad bagdøren, når de ikke længere er beskyttet af Energitilsynet. De bør derfor fortsat efter vores opfattelse være forsyningspligt-kunder. Som lovforslaget er udformet, er det det eksisterende selskab, som vil vælge et standardprodukt for dem, hvis ikke de har gjort noget. Det vil altså sige, at man bliver flyttet over på nye aftalevilkår, uden at man selv har truffet beslutningen, og det synes vi er problematisk i forhold til den almindelige forbrugerbeskyttelse.

Vi ser hellere, at det er det nye forsyningspligtselskab, der får kunden, og vi forstår slet ikke, at Energistyrelsens betænkeligheder med hensyn til ekspropriation kommer frem her. Hvis et skraldefirma i en kommune f.eks. mister sin licitation til et nyt firma, har jeg i hver fald ikke oplevet, at det så også skulle have ejendomsretten til kundedatabasen, og det er faktisk noget ret centralt i det her forhold. Det vil vi stille spørgsmål om under udvalgsbehandlingen.

Markedsløsninger er normalt et gode for prissætningen, men kan virke modsat, hvis markedet ikke er transparent og kunderne har en reel interesse i at være rigtige kunder, som tager rigtige købsbeslutninger.

I høringssvarene synes jeg også, det er karakteristisk, at det er de store selskaber, det er Dansk Energi, som er positive, mens de små udbydere, Forbrugerrådet, Konkurrencestyrelsen og en række brancheforeninger er meget skeptiske, med hensyn til om konkurrencen vil virke her.

Vi tror, det vil tage tid at få markedet i gang på det her område, hvilket f.eks. kan løses ved, at nye forsyningspligt-kunder, der ikke aktivt har valgt en leverandør, løbende får en påmindelse hver tredje eller fjerde måned, et standardbrev, som måske kan skubbe dem over på markedet.

Hvis vi skal stemme for det her lovforslag, skal vi som minimum have sikkerhed for, at de sovende elkunder ikke får prisstigningerne ind ad bagdøren, og det mener jeg virkelig ministeren må sikre, indtil markedet fungerer reelt. Så er vi altså med på, at reguleringseftersynet selvfølgelig forventes at give en mere permanent løsning på den her problemstilling omkring det frie marked.

Kl. 13:36

Formanden:

Vil hr. Thomas Danielsen have en kort bemærkning? Værsgo.

Kl. 13:36

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Jeg må sige til ordføreren, at jeg er sådan lettere rystet lige pludselig. Altså, jeg kan forstå, at Enhedslistens hr. Per Clausen står på talerstolen og taler om, at han ikke tror på de frie markeds kræfter, men at ordføreren fra Liberal Alliance, hvis vælgere berettiget må forvente, at de fører en liberal politik, ikke tror på de frie markeds kræfter, er en meget stor overraskelse.

Du bruger også nogle uheldige sammenligninger som f.eks. et renovationselskab eller noget lignende, som havde haft en aftale med en kommune. Jeg prøvede ellers meget pædagogisk at præsentere for ordføreren, at vi har nogle virksomheder, som i mit tilfælde har eksisteret siden 1929, og som løfter en opgave – en forsyningspligtsopgave, de får af staten – og når de har løftet den opgave, mener ordføreren helt oprigtigt, at man skal tage alle kunderne fra dem. Det bliver ordføreren nødt til lige at uddybe for mig.

Kl. 13:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:37

Villum Christensen (LA):

Det er korrekt, at vi går ind for det frie marked, og at vi går ind for, at liberalismen skal have lov at florere, for på den måde får vi de bedste priser på markedet. Men som jeg også var inde på, har vi her en markedssituation, hvor liberalismen ikke har slået igennem, hvor markedet ikke har slået igennem, for vi ved jo de facto, at kunderne i øjeblikket ikke interesserer sig for den forholdsvis lille andel af el-prisen, som vi her har med at gøre. Det hele er jo stort set afgifter, så derfor oplever kunden det ikke som værende særlig interessant at være meget prisbevidst.

Nu kan jeg forstå, at den radikale ordfører har skiftet elselskab – var det her til morgen? Jeg kom for sent til at trykke på knappen, men jeg kunne godt have tænkt mig at spørge, hvor meget hr. Helveg Petersen har tjent på den operation. Det kunne jeg godt tænke mig at høre, men nu kan jeg jo ikke stille spørgsmål den anden vej.

Men lad det være et svar på spørgerens spørgsmål: at markedet simpelt hen ikke fungerer. Havde det fungeret, skulle vi nok have været der og trykket på knappen med det samme.

Kl. 13:38

Formanden:

Hr. Thomas Danielsen.

Kl. 13:38

Thomas Danielsen (V):

Så må jeg bare konstatere, at ordføreren også mener, at hvis vi nu inden for finanssektoren ikke har nok konkurrence, men mener, at Danske Bank er for stor, skal man simpelt hen have hele kundekartoteket, hele porteføljen i udbud; det kaster vi op i luften.

Det virker fuldstændig vanvittigt i liberale ører som mine. Jeg ved heller ikke, om man så vil ind at sige, at telefonselskaberne nok ikke er noget, som borgerne selv kan træffe beslutning om. Det er ikke det, man normalt forbinder med en liberal politik: at den enkelte dansker ikke selv kan tage stilling til, hvilket selskab man vil være kunde hos. Jeg går ud fra, at ordføreren er enig i, at for at man kan få konkurrence på et marked, skal der være fri prisdannelse, således at der måske er nogle, der skal lade prisen stige lidt, for at andre så kan underbyde den. Så vil der, som alle vores dokumenter også siger, på sigt komme et fald i prisen.

Jeg må sige, at jeg er meget forundret over, at Liberal Alliance har de holdninger i den her sag, som de har. Jeg håber, at du vil prøve at uddybe dit svar, for du svarede rent faktisk ikke på mit spørgsmål.

Kl. 13:39

Formanden:

Jeg skal lige for en ordens skyld sige, at duformen bruger vi ikke.

Ordføreren.

Kl. 13:39

Villum Christensen (LA):

Ved sammenligningen med banker og mange andre kunderelationer vil jeg sige, at det jo ikke er sådan, at staten starter med at give en licens, en bevilling til, at man kan udøve en virksomhed. Det er jo det, der har været tale om. De store elselskaber har jo fået en rettinghed fra det offentlige til at udbyde og sælge el i en lang periode, hvor vi havde et helt, helt andet regime.

Nu skal vi altså over til et liberalt marked, og vi har jo i de sidste 10 år set, hvor sløvt det her marked har været. Og så synes jeg i vir-

keligheden, at det er meget ideologisk præget, at man uanset den kendsgerning, at vi ikke har et liberalt marked, siger: Det får vi lige præcis nu, hvor vi skal lave den hovsalov, indtil vi får de mere permanente regler. Hvorfor i alverden skulle vi dog få det?

Ved sammenligningen med et telefonselskab vil jeg sige, at jeg da tror, at det er 50.000 kunder, der om året flytter på elområdet, mens det er langt over 1 million, der flytter på telefonområdet. Vi ved i øvrigt, at der på telefonområdet er nye produkter stort set hver eneste dag, mens det, når det handler om el og strøm, der kommer ud af stikkontakten, jo nok er lidt mindre spændende hele tiden at være en vågen kunde. Det var derfor, jeg kaldte dem de sovende elkunder.

Kl. 13:41

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Mike Legarth som konservativ ordfører.

Kl. 13:41

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Jeg vil sige til Liberal Alliance, at det der med de sovende elkunder, startede mig bekendt med, at der var en forsyningspligt, man skulle løfte, og derefter skulle man selv ud at finde kunderne, så det er jo den omvendte rækkefølge i forhold til det, hr. Villum Christensen har stået og underholdt med.

I forhold til Enhedslisten og frihedens rige er jeg jo fortalende for den model. Jeg synes jo, at det er det rigtige, at jo mere frihed, vi giver, jo mere glæde og trivsel oplever den enkelte, og jo mere konkurrence, der er, jo bedre kvalitet og jo billigere priser opnår vi. Men der har vi så en lidt forskellig holdning til det. Det er jo også meget godt at få det afklaret i Folketingssalen i forbindelse med lovforslagets behandling.

Med energiaftalen fra tidligere i år var vi på tværs af Folketinget enige om at nedsætte et udvalg, som skulle se på, hvordan forsyningspligten fremover skulle indrettes. Udvalget hedder Elreguleringsudvalget, og de har allerede påbegyndt arbejdet. Forslaget til den fremtidige forsyningspligt skal udvalget komme med til maj 2013. I mellemtiden er regeringen så kommet i knibe, da den pågældende måde, som forsyningspligten er skruet sammen på, ikke helt overholder de regler, EU foreskriver, og i den sammenhæng skal vi nok være behjælpelig med at overholde EU-reglerne.

Forsyningspligten er i min optik ikke noget, som er holdbart på længere sigt – selvfølgelig ikke. Som Energitilsynet for nylig også har påpeget, begrænser det konkurrenceevnen på detailmarkedet, så vi på den måde fra politisk side prøver at styre priserne, og det er ikke hensigtsmæssigt, og det vil vi gerne være med til at ændre på.

Jeg må også sige, at jeg er enig med Europa-Kommissionen, som har sendt en meddelelse på gaden om det indre energimarked, hvor man siger, at regulerede priser, dvs. forsyningspligten, skal udfases og begrænses til en lille gruppe af udsatte forbrugere, som af særlige grunde ikke kan købe deres el selv. Og det er jo egentlig det, forsyningspligt handler om. Vi skal så nu finde en midlertidig ordning, så vi ikke bryder EU-reglerne, sådan at vi respekterer det arbejde, der pågår i udvalget. Derfor kan vi støtte det her lovforslag, der er fremsat af ministeren, og det er vigtigt for mig at sige, at det ikke er staten, der skal bestemme, hvor kunderne er, og hvor de skal høre til. Det er ikke vores opgave i Folketinget at bestemme, hvilket selskab som skal betjene elkunderne.

Sidste gang vi ændrede forsyningspligten var nemlig i 2004, og der var det den tidligere minister, Bendt Bendtsen, der underskrev aftalen, og det fremgår dér, at ændringer i forsyningspligten ikke skal berøre, hvor kunderne har deres tilhørsforhold, og det mener jeg også fremadrettet skal være gældende, og det er på den baggrund, at vi Konservative støtter det her lovforslag.

Kl. 13:43

Formanden:

Tak til ordføreren. Klima-, energi- og bygningsministeren.

Kl. 13:44

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Mange tak til alle ordførerne for kommentarerne til lovforslaget, og en særlig tak til Venstres ordfører, hr. Thomas Danielsen, der gav os en indføring i den historiske baggrund for de andelsejede energiselskaber i Danmark. Det er nogle gange godt at få hele historiens vin- og bagebrød med, for det fortæller os jo, hvorfor vi står med nogle af de valg her i dag. Også tak til den konservative ordfører for at støtte op og fortælle lidt om historien bag det her.

I foråret blev det, som det er fremgået, klart, at den hidtidige praksis for tildeling af forsyningspligtbevillinger ikke længere opfylder EU-lovens krav om gennemsigtighed og ikkediskrimination, og den praksis kan vi desværre ikke ændre, uden at den lovgivningsmæssige ramme også bliver ændret. Den gældende prisregulering, som vi har brugt indtil nu, egner sig simpelt hen ikke som grundlag for et udbud, og endvidere forholder den gældende lovgivning sig ikke til forbrugers stilling ved en bevillingsovergang til en ny bevillingshaver. Derfor er ideen med lovforslaget, og jeg skal ikke bruge lang tid på at gentage det, at man fastlægger en ny ordning for udstedelse af forsyningspligtbevillinger, som i fremtiden vil være baseret på udbud, og som så kan anvendes, indtil der kan fremlægges et forslag til en ny regulering på baggrund af det reguleringsseftersyn, som blev vedtaget i forbindelse med energiforliget af 22. marts i år.

Med lovforslaget indføres der således en priskonkurrence i udstedelsen af forsyningspligtbevillinger, og samtidig indeholder lovforslaget regler for forbrugers stilling i forbindelse med et udbud. Den korte version af det her er, at forbrugerne i den situation skal vælge, om de vil forblive på et forsyningspligtprodukt, altså hos den, der vinder, eller om de fremover vil modtage et markedsprisprodukt. Der er også brug for, at de elforbrugere, der ikke tager stilling, får en såkaldt fallbackløsning, altså at de kan falde tilbage på en ordning, selv om de ikke aktivt tager stilling. Og den løsning har vi, sagt til almindelig beroligelse, udformet sådan, at de forbrugere ikke stilles ringere end før. Det direkte svar til hr. Villum Christensen er, at det er en del af forslaget her, at man ikke stilles ringere end før, indtil vi jo så kommer med en helt ny lovgivning på det område i oktober 2014.

Så er der en række specifikke kommentarer. Både hr. Mikkel Dencker fra Dansk Folkeparti og hr. Villum Christensen undrer sig over, hvorfor det ikke er det selskab, der vinder udbuddet om forsyningspligt, der får lov til at tage kunderne med. Det er der en meget enkel grund til, nemlig at det ville stride imod grundlovens § 73. Det er simpelt hen ikke muligt for os at ekspropriere et kundekartotek fra de pågældende selskaber, der har kunderne i dag. Og som flere ordførere har været inde på, er det måske egentlig også meget rimeligt. Det kan godt være, at hr. Mikkel Dencker ikke synes, det er rart sådan at skulle lave lovgivning, fordi EU er utilfreds med noget, men det er sådan set også Danmarks egen grundlov, der er på spil her, og som gør, at vi ikke bare med lovgivningens magt kan tage et kæmpe kundekartotek fra et selskab og forære det til et andet selskab, som har vundet et helt andet udbud.

Så spørger hr. Villum Christensen, om ikke det her kan sammenlignes med et affaldsselskab? Nej, det kan det ikke, for et affaldsselskab indgår jo en kontrakt med kommunen. Der er ikke noget direkte kundeforhold mellem dem, der får hentet deres affald, og affaldsselskabet. Tværtimod betaler man jo, som det vil være de fleste mennesker bekendt, en afgift for sin affaldsafhentning til kommunen, og så laver kommunen en kontrakt. Det er en anden situation. Det er selvfølgelig noget, regeringens jurister har kigget meget nøje på, og det

er en ret klar vurdering, at man ikke bare sådan kan ekspropriere forskellige selskabers kartoteker.

KI. 13:51

Endelig er hr. Per Clausen inde på »frihedens rige«, og der kunne man jo godt være fristet til at bruge lidt tid på at diskutere, hvad »frihedens rige« er. Det er rigtigt, at man nogle gange spørger sig selv: Jamen er frihedens rige nu så attraktivt? Men man kan omvendt spørge: Hvis alternativet er ufrihedens rige, hvor man altså er tvunget til kun at benytte ét selskab, uanset hvordan dette selskab måtte gebærde sig, også prismæssigt, så tror jeg nu nok alligevel, at jeg vil erklære mig som tilhænger af frihedens rige i forhold til ufrihedens rige.

Hr. Per Clausen spørger også: Hvad sker der så efter oktober 2014? Og der kan man sige, at det ved vi jo i et eller andet omfang godt. Der får vi jo den engrosmodel, som hr. Per Clausen også var med til at beslutte i energiforliget, og så har vi et reguleringseftersyn, hvor man vil gå ind og kigge på resten af det, der er i spil på markedet, herunder hvad forsyningspligten overhovedet skal være i fremtiden og ikke være i fremtiden. Jeg vil gerne give hr. Per Clausen håndslag på, at der kommer hr. Per Clausen selvfølgelig ligesom de andre forligspartier til at være med til at diskutere, hvordan det kommer til at se ud efter 2014. Men engrosmodellen har vi været enige om, fordi den faktisk er med til at finansiere en del af vores grønne omstilling, som vi alle sammen er interesseret i.

Jeg hører egentlig de mange bemærkninger, der er faldet, som udtryk for et ret bredt ønske i Tinget om at sikre, at vi fortsætter, kan man sige, udbygningen af det danske elmarked, sådan at vi sikrer forbrugerne et frit valg, som de sådan set allerede har i dag, for man kan jo bare skifte selskab i dag. Og vi sikrer, når vi gennemfører den her midlertidige lovgivning, at forbrugerne i det brev, vi sender ud, og som vi ganske rigtigt sender ud gennem de nuværende elselskaber – for det er kun dem, der har adressekartotekerne, så jeg kunne ikke engang selv gøre det, selv om jeg ville – får så god og objektiv information som muligt, og at de også bliver sikret i overgangsperioden, indtil vi i fællesskab bygger videre på en ny markedsmodel.

Med disse bemærkninger vil jeg derfor igen takke for den interesse, som har været udtrykt for lovforslaget. Jeg ser frem til at fortsætte de konstruktive drøftelser og svare på de spørgsmål, der måtte være fra ordførerne, og med disse bemærkninger vil jeg anmode om en velvillig behandling af lovforslaget.

KI. 13:50

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Mikkel Dencker.

KI. 13:50

Mikkel Dencker (DF):

Tak. Jeg vil begynde med at bekræfte over for ministeren, at jeg ikke tager det her med, at EU har sagt, at vi ikke har overholdt EU's lovgivning i de sidste 13 år, så tungt. Det har jeg bestemt ikke ligget søvnløs over, siden jeg fandt ud af det. Tværtimod synes jeg faktisk, at vi haft en bedre ordening – som åbenbart har været ulovlig – i 13 år end den, som ministeren har foreslået nu. Og det er også min overbevisning, at der i hvert fald ikke er nogen danskere, der har lidt overlast ved, at vi haft den ordening, som vi har.

Så jeg vil egentlig høre: Hvorfor er det så vigtigt for regeringen, at vi laver den her huhejlovgivning, som ministeren selv siger skal være midlertidig, i stedet for at vente på, at der kommer et gennemarbejdet forslag om ganske få måneder fra et udvalg, som netop sidder og arbejder på den her sag, så vi kan få den rigtige model indført én gang for alle, i stedet for vi laver en eller anden midlertidig model nu, bare for at dulme ministerens dårlige samvittighed over for EU?

KI. 13:51

Formanden:

Ministeren.

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Jeg er glad for, at hr. Mikkel Dencker bekymrer sig både for ministerens nattesøvn og for hans dårlige samvittighed over for EU. Sagen er jo den enkle, at der er et meget bredt flertal i Folketinget, der sådan set har et stærkt ønske om, at dansk lovgivning er i harmoni med de EU-regler, som vi har tilsluttet os i fællesskab med andre lande. Og det er helt rigtigt, som hr. Mikkel Dencker påpeger, at det i mange år tilsyneladende har været medholdeligt. Vi fik også oprindeligt den her lovgivning testet, om jeg så må sige, i EU, men sagen er jo, at virkeligheden nogle gange overhaler vores lovgivning. Det, der er sket i det her tilfælde, er jo, at hvor det med forsyningspligten har haft karakter af, at der kun var ét selskab, der var interesseret i det, har vi pludselig fået et ønske om, at der er noget mere konkurrence. Der er pludselig et andet selskab, der er kommet på banen og har sagt: Vi vil egentlig gerne udsættes for en fair priskonkurrence, vi vil gerne have lov til at byde på det her; der er ikke nogen markedsrimelighed i, at forsyningspligten per definition går til ét selskab. Og det er den konkrete årsag til, at vi er blevet opmærksomme på, at vi nok lovgivningsmæssigt nu er lidt ude af trit med EU's regler.

KI. 13:52

Formanden:

Hr. Mikkel Dencker.

KI. 13:52

Mikkel Dencker (DF):

En anden ting, jeg gerne vil bede ministeren om, når vi nu går i gang med udvalgsarbejdet – men jeg siger det så nu, så kan ministeren allerede overveje det, inden det kommer på skrift – er, om ikke vi kan få en nøjere juridisk udredning af, hvorfor det skulle krænke grundloven, hvis man siger, at elkunderne skal blive hos det selskab, som har forsyningspligten.

Jeg kan godt forstå, at det ville være en form for ekspropriation eller ændring i ejendomsretten, hvis man gik ind og fratog et firma dets kundekartotek, som møjsommeligt er opbygget gennem mange års hæderligt arbejde. Men det, der er tilfældet i den her sag, er jo netop, at de elselskaber, som har forsyningspligten i dag, har fået overdraget de her kunder. De har fået overdraget en opgave af det offentlige, som vi har besluttet: at alle de kunder, der har forsyningspligt, skal forsynes af et selskab, som har fået den her forsyningspligtbevilling. Så det er jo ikke noget kundekartotek, de selv har bygget op – det er noget, de har fået forærende. Det er en opgave, de har fået tildelt af staten, og derfor er det ikke noget, man selv har bygget op. Derfor mener jeg ikke, at der kan være tale om nogen krænkelse af grundloven.

KI. 13:54

Formanden:

Ministeren.

KI. 13:54

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Jeg vil meget gerne svare på det spørgsmål skriftligt, så vi kan få det helt udboret, og så Dansk Folkepartis ordfører føler sig betrygget i den vurdering, vi har foretaget fra regeringens side. Den korte version af det her er, at uanset hvilken historie der ligger bag – jeg mener jo ikke, man så enkelt kan sige, at det er staten, der har foræret det her til de mange forskellige energiselskaber, vi har i landet – er den grundlæggende pointe, at de selskaber i dag er juridiske, private enheder. De har et kundekartotek, der er deres, uanset hvordan de er ejet og hvordan de har fået det, og det kan man altså ikke bare tage fra dem.

Kl. 13:54

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut-tet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Klima-, Energi og Bygnings-udvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 10:**Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven og selskabsskatte-loven. (Omgåelse af udbyttebeskatning, gennemstrømningsselskaber og ledelsens sæde).**

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 03.10.2012).

Kl. 13:55

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Hr. Mads Rørvig som ordfører for Venstre.

Kl. 13:55

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Dette lovforslag indebærer en ændring af kildeskatteloven og selskabsskatteloven. Lovforslaget består af tre elementer: at sikre, at danske regler om indeholdelse af kildeskat på udbytter ikke omgås ved koncerninterne omstruktureringer, hvor skattepligtige udbytter omkvalificeres til skattefri betaling på gæld; at sikre, at udenlandske selskaber ikke benytter danske gennemstrømningsselskaber til at omgå andre landes beskatning af udbytter; og at sikre, at alle selskaber og foreninger er omfattet af fuld dansk skattepligt, hvis de enten er registreret her i landet eller har ledelsens sæde her i landet.

Første og sidste element har begge karakter af værneregler, der har til formål at forhindre et utilsigtet provenutab. Således blev forslaget også fremsat, før det blev sendt i høring. Ændringerne, for så vidt angår en omgåelse af udbyttebeskatning, har virkning fra fremsættelsestidspunktet for at forhindre spekulation.

Venstre er selvsagt modstander af, at selskaber og enkeltpersoner skal kunne slippe billigere i skat ved at snige sig udenom og igen-nem smuthuller i lovgivningen. Der findes næppe det parti her i Folketinget, som vil afvise at lukke et skattehul. Spørgsmålet er imidlertid, om vi i dette tilfælde har at gøre med et skattehul, eller om regeringen foregiver at ville lukke et hul for i stedet at ændre velkendt praksis.

Flere af høringssvarene peger på, at de foreslåede ændringer har en række uhensigtsmæssige konsekvenser, f.eks. at forslaget rammer bredere end det, regeringen hævder at have til hensigt, og at forslaget som sagt vil ændre en velkendt og årelang praksis – en praksis, der også anvendes i vore nabolande. I Venstre er vi enige i, at det ikke skal være muligt at slippe for beskatning blot ved at ændre en kapitalstrøms karakter. Omvendt er vi i kraft af høringsbidragene blevet opmærksom på, at lovforslaget kan få uheldige konsekvenser.

Sidste år tiltrak danske kapitalfonde hen ved 4 mia. kr. fra udlandet – penge, der er med til at holde gang i dansk erhvervsliv og til at sikre arbejdspladser herhjemme. Desværre risikerer vores virksom-

heder fremover at skulle kigge i vejviseren efter denne finansiering. Investorerne anvender nemlig nogle af de samme skattetekniske redskaber, som regeringen har til hensigt at forbyde.

Lad os tage et eksempel: En udenlandsk investor investerer 100 i et dansk holdingselskab. Holdingselskabet sælger efterfølgende et driftsselskab og udlodder salgsprovenuet. Den udenlandske investor modtager 150 i udbytte. I princippet bør Danmark kun beskatte avancen på 50 og ikke hele udlodningen på 150. Dette skyldes jo, at 100 af de 150, der udbetales, er tilbagebetaling af den oprindelige investering. Men med de nye regler risikerer vi, at samtlige 150 vil komme til beskatning. Mon ikke de vilkår vil få investorerne til at gå i en stor bue uden om Danmark?

I regeringsgrundlaget står der – og jeg citerer:

»Danmark skal også være bedre til at tiltrække udenlandske investeringer. Investeringer i Danmark fra udenlandske investorer ligger under gennemsnittet for de rige lande. Det skal der rettes op på. Vi skal derfor skabe bedre rammer for udenlandske virksomheders investeringer i danske virksomheder.«

Det er efterhånden over et år siden, at regeringen murede sig inde i det berømte tårn på Amager. Siden da har S, SF og De Radikale givet køb på en række af de fine ord. Dog burde man da forvente, at de tre regeringspartier fortsat abonnerer på ønsket om at tiltrække udenlandske investeringer frem for at skræmme dem bort.

Jeg synes ærlig talt, at regeringen skylder os og investorerne nogle svar – svar på, om det virkelig er nødvendigt at ramme så bredt, som det er tilfældet her; svar på, om de foreslåede regler er helt på linje med lovgivningen i Norge, Sverige og de andre lande, vi konkurrerer med og sammenligner os med; svar på, om den omtalte praksis til trods for årelang granskning er helt ny viden for SKAT og derfor kan karakteriseres som et skattehul; og endelig svar på, om de huller, der lukkes, ikke kan lukkes på en mere hensigtsmæssig måde, end ved at man opfører sig som en elefant i en glasbutik.

Venstre kan tilslutte sig kampen mod utilsigtede skattehuller. Derimod kan vi på ingen måde bifalde et stykke lovgivning, der vil gøre det mindre attraktivt at investere i danske arbejdspladser, i danske iværksættere og i vores fælles fremtid. Høringssvarene til det her lovforslag har været voldsomme, og noget tyder på, at lovforslaget ikke har karakter af skattehulslukning. Det vil vi have gransket i udvalgsbehandlingen, hvor vi forventer en række tekniske gennemgan-ge.

Kl. 14:00

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Thomas Jensen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 14:00

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Danskerne arbejder hårdt og afleverer en fair del af indkomsten til samfundets fælles kasse, og det giver bl.a. råd til daginstitutioner, skoler og omsorg for vores ældre. Almindelige mennesker er med på at betale deres skat, men den her gode moral opretholdes kun, så længe man har vished for, at spekulanter ikke får lov til at slippe udenom. Derfor har vi en helt særlig forpligtelse til at lukke huller i vores skattelovgivning og sikre, at der betales den skat, der skal betales, hverken mere eller mindre.

Med lovforslaget sætter vi en stopper for, at skattespekulanter kan føre penge ud af landet og placere dem i skatteskjul uden dansk beskatning. Den nuværende lovgivning gør det nemlig muligt at sende overskuddet til det udenlandske moderselskab i form af afdrag på selvskabt gæld, som jo er skattefri. Det er en skattefidus, som er set anvendt af kapitalfonde, der opkøber danske selskaber, og kapitalfondene synes særdeles kreative i relation til skatteplanlægning. Hvad angår kapitalfondene, fortsætter regeringen jo med det fokus,

som den tidligere regering også havde, bl.a. med L 84 i 2010-11-samlingen, og en lang række andre lande har også fokus på det i de her år. Man må jo formode, at det danske samfund allerede er gået glip af væsentlige skatteindtægter, og derfor er det også vigtigt, at vi får lukket denne form for skattehuller med det samme.

Efter gældende lovgivning er danske aktie- og anpartsselskaber omfattet af fuld skattepligt ved registrering, mens visse andre selskaber og foreninger, som også er registreret i Danmark, ikke er omfattet af fuld dansk skattepligt. Og med lovforslaget ønsker regeringen at ensarte behandlingen af disse selskaber og sikre, at selskaber og foreninger bliver omfattet af fuld dansk skattepligt, hvis de enten er registreret her i Danmark eller ledelsen har sæde her i Danmark.

Forsøg på skatteomgåelse sker mange steder i verden, men der skal jo penge til et samfunds fælles kasse for at finansiere det, man har besluttet at være fælles om. Derfor er det et stort problem i fattige, men ressourcerige udviklingslande, når store virksomheder benytter sig af aggressiv skatteplanlægning for at minimere deres bidrag til fællesskabet. Indtil nu har Danmark desværre været en lidt for smart genvej til kreativ skatteplanlægning for selskaber, der vil undgå at betale skat til de mindst udviklede lande – de lande, som netop har brug for skatteindtægter til at udvikle samfundet. Derfor er det vigtigt, at vores lovforslag vil sætte en stopper for, at udenlandske selskaber kan slippe billigere i skat i andre lande ved at udnytte de danske regler. Opgørelser viser, at der hvert år forsvinder hundredvis af milliarder dollars ud af verdens fattigste lande på grund af illegal kapitalflugt – enorme summer, der kunne have finansieret en mere bæredygtig udvikling for verdens fattigste mennesker og samtidig mindske afhængigheden af udviklingsbistand.

Under høringen er det blevet kritiseret, at L 10 rammer for bredt. Regeringen har lyttet, og som det også fremgår af høringsnotatet er det derfor bebudet, at der kommer et ændringsforslag, der vil imødekomme en del af kritikken. Det skal dog understreges, at lovforslaget er forsøgt udformet så præcist som muligt, men at det hensyn også må afvejes i forhold til, at lovforslaget skal omfatte alle de tilfælde, hvor der er tale om omgåelse af udbyttebeskatningen. Der er folk, som frygter, at lovforslaget vil hæmme udenlandske investorerers lyst til at sætte deres penge i virksomheder i Danmark, og her vil jeg gerne understrege, at vi med lovforslaget indfører en værnsregel, der skal sikre, at de gældende regler om kildeskat ikke omgås. Så vidt jeg ved, er værnsregler ikke i sig selv hæmmende for investeringslysten, og jeg frygter derfor ikke, at indgrebet vil begrænse udenlandske virksomheders investeringslyst. Man må også antage, at langt de fleste udenlandske selskaber, der overvejer at investere i Danmark, lægger vægt på de gode muligheder, der er for at drive virksomhed i Danmark, og at de ikke mindst går op i, hvad der er *gældende* dansk lovgivning, frem for at spekulere i, hvordan man omgår dansk lovgivning. For det er jo sådan her i Danmark, at uden skattebetalinger fra borgere og virksomheder har vi som samfund ikke råd til at udanne vores børn og give en førsteklases behandling til de syge og være med til at investere i infrastrukturer, som jo er det, der er med til at gøre det let at komme på arbejde – alt det, der gør Danmark til et attraktivt sted at bo for både borgere og virksomheder.

Vi Socialdemokrater ved, at når danske virksomheder har succes og skaber arbejdspladser, er det ikke på trods af det danske velfærdssamfund, men i høj grad på grund af det danske velfærdssamfund. Det håber jeg oppositionen også vil nikke ja til her i dag, når vi skal stemme ved tredjebehandlingen af det her lovforslag, det er nemlig ikke retfærdigt for de danske borgere og virksomheder, som betaler deres skat uden at knytte, at der er spekulanter, som ikke vil bidrage til fællesskabet. Socialdemokraterne støtter forslaget.

Kl. 14:05

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger, først fra hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 14:05

Brian Mikkelsen (KF):

Regeringen skriver i sit regeringsgrundlag fra oktober måned 2011, at Danmark skal være bedre til at tiltrække udenlandske investeringer. Man konstaterer i regeringsgrundlaget også, at investeringerne i Danmark fra de udenlandske investorer ligger under, hvad der er gennemsnittet for de rige lande. Det skal man rette op på, siger regeringen i regeringsgrundlaget.

Se, forslaget her vil gøre det vanskeligere at investere i Danmark. Alle de implicerede høringsaktører siger alt andet lige, at det er noget, der vil koste rigtig mange penge for det danske samfund i form af mistede investeringer.

Så jeg vil spørge: Hvordan lever det her forslag op til det, der står i regeringsgrundlaget, og til det, der er Socialdemokratiets intention, nemlig at det er i Danmark man vil skabe arbejdspladserne, og ikke i udlandet?

Kl. 14:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:06

Thomas Jensen (S):

Jamen det her forslag lever ganske godt op til regeringsgrundlaget i den forstand, at det jo drejer sig om et skattehul. Og skattehuller skal som bekendt – som det også fremgik af min ordførertale – lukkes, sådan at vi sikrer os, at de virksomheder og borgere, der er i Danmark, og som er skattepligtige her, også kommer til at betale den skat, som de skal ifølge loven.

Kl. 14:06

Formanden:

Hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 14:06

Brian Mikkelsen (KF):

Det er interessant, at regeringen siger, det er et skattehul. Man kan så undre sig over, at det ikke er blevet lukket før, for alle Folketingets partier er jo enige om at ville lukke skattehuller. Men man kan også se på høringsbidragene – vi har jo en regering, som gerne vil lytte til de forskellige aktører ude i samfundet – og Advokatrådet skriver i deres høringsbidrag her, at de foreslåede værnsregler umiddelbart synes at ligge uden for formålet, i forhold til hvad værnsreglerne tilsliger. Man konstaterer altså, at forslaget er overambitiøst, at det griber for meget om sig, og at det sandsynligvis kommer til at koste for mange investeringer i det danske samfund.

Så når man ser på de høringsbidrag, der er kommet til forslaget – og det er det, jeg godt vil tilbage til – vil man bemærke, at de eksterne aktører, der udtaler sig om den her sag, så godt som alle sammen konstaterer, at det er et meget vidtgående forslag, at det kommer til at koste investeringer i det danske samfund. Så hvordan lever det op til både regeringsgrundlaget og Socialdemokratiets ambition om at skabe arbejdspladser i Danmark? Det bliver jeg nødt til at spørge om en gang til. For alle, der udtaler sig i den her sag, siger, det kommer til at koste arbejdspladser og investeringer i Danmark.

Kl. 14:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:08

Thomas Jensen (S):

Det er jo postulater, der kommer frem i høringsprocessen her. Men jeg vil altså holde på, at udenlandske virksomheder, som overvejer at investere i Danmark, sætter sig ind i, hvordan de gældende danske

regler er. De sidder ikke og spekulerer i, hvordan de bedst muligt kan omgå skattebetaling i Danmark. Derfor vil jeg, som jeg også sagde i min ordførertale, lige meddele, at der vil komme et ændringsforslag ved andenbehandlingen, som er med til at præcisere det her, sådan at vi trækker det meget mere skarpt op, hvad det er for en skatteomgåelse, vi vil undgå med det her lovforslag. Så på den måde er det også en imødekommelse af de høringssvar, der er kommet.

Kl. 14:08

Formanden:

Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Kl. 14:08

Mads Rørvig (V):

Jeg tror, at hr. Thomas Jensen og jeg kan debattere politiske emner og være uenige, til solen brænder ud. Og det er også en god ting, at vi kan det, men jeg vil dreje debatten hen imod fakta med hensyn til procedurerne for behandlingen af de her forslag. Det er sådan, at ministeren karakteriserer det her som et skattehul, og det godtager ordføreren, kan jeg forstå på talen. Men vi er sådan lidt tøvende over for, om det er et skattehul, for der er jo nogle ret bestemte kriterier, der skal opfyldes, for at man kan nyde Folketingets som regel fulde opbakning, når man bekæmper noget, der ikke behandles efter det, der var hensigten fra lovgivers side.

Jeg kunne godt tænke mig, at hr. Thomas Jensen definerede, hvad det er, der gør, at hr. Thomas Jensen definerer det her som et skattehullukningslovforslag. Altså, hvad er det for nogle karakteristika, der skal gøre sig gældende, for at det kan karakteriseres som et skattehul?

Kl. 14:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:09

Thomas Jensen (S):

Skattehullet består jo i, at der er nogle, der kan omklassificere de transaktioner, der sker mellem et moderselskab og et datterselskab, og på den måde kommer man over i en anden beskatningskategori, og der skal man ikke betale skat af de avancer, man har. Jeg mener ikke, at det er noget, der har været intentionen i lovgivningen, da den blev vedtaget, og derfor kan vi også karakterisere det her som et skattehul.

Kl. 14:10

Formanden:

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 14:10

Mads Rørvig (V):

Man kan bare undre sig lidt, for det er jo kendt praksis. Altså, skattehuller plejer jo at være i forhold til en ny viden, der kommer, og så slår vi til, fordi vi gerne vil lukke skattehuller. Men når man læser baggrunden for det her lovforslag og læser høringssvarene, kan man se, at en række jo påpeger, at det er kendt praksis. Med det her lovforslag vil man ændre praksis, så vi ikke kun adskiller os markant fra det, vi tidligere gjorde, men altså også flytter os markant fra de regler, man ser i nabolande som Norge og Sverige.

Så når en udenlandsk investor, som tidligere har investeret i Danmark, skal investere og nu får et ordentligt drag over nakken for sin investering, er det jo klart, at man fremadrettet vil flytte sine midler andre steder hen. Gør det ikke indtryk på den socialdemokratiske ordfører, at man med det her lovforslag skræmmer udenlandske investorer væk fra Danmark?

Kl. 14:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:11

Thomas Jensen (S):

Jeg synes, at hr. Mads Rørvig maler en vis herre på væggen. Altså, det fremgår klart af lovforslaget – det er på side 3, spalte 2 – at det er en opfølgning på en early warning, der skal hindre den her omgælsesmulighed. Det er altså noget ny viden, der er kommet fra en early warning, som SKAT er blevet opmærksom på, og dermed går man ind og sørger for at lukke det her skattehul. Så jeg synes, at det her er fuldstændig fast praksis.

Kl. 14:11

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Mikkel Dencker som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 14:11

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Lovforslaget handler om, at man vil ændre skattereglerne, så det bliver sværere at omgå dansk beskatning eller via de danske regler at omgå udenlandsk beskatning. Det gør man med det her lovforslag ved at sætte en række værneregler op.

Jeg vil starte med at sige, at vi i Dansk Folkeparti er enige i intentionen med lovforslaget, nemlig at vi så vidt muligt skal undgå, at personer eller virksomheder kan udnytte og uhensigtsmæssigt spekulere i skattehuller for at undgå beskatning. Men vi har også bidt mærke i, at de fleste høringssvar siger, at værnereglerne rammer langt bredere, end det er hensigten med lovforslaget. Det er naturligvis ikke positivt, hvis det er korrekt, så derfor er det noget, vi vil gå dybere ned i under udvalgsarbejdet.

En af ændringerne i loven om udbyttebeskatning, hvor man vil sætte yderligere værneregler op for udbetaling af udbytte, som normalt er skattepligtigt, er, at det ændres til en anden form for udbetaling, som ikke er det. Det lyder jo umiddelbart positivt, men realiteten er, at man laver nogle generelle værneregler, som er møntet på nogle få virksomheder, men hvor den administrative byrde på grund af reglerne rammer alle virksomheder. Samtidig er der en risiko for, at der i nogle tilfælde vil kunne forekomme dobbeltbeskatning af udbyttet i begge lande. Det er selvfølgelig heller ikke rimeligt, hvis det er tilfældet.

Det er klart, at hvis der er tale om et reelt skattehul, skal det selvfølgelig lukkes. Men jeg vil også mere generelt sige, at det altså er skidt, hvis man hele tiden ændrer på rammevilkårene for virksomhederne. Når virksomheder investerer i Danmark er det tit med en investeringsperiode på måske 10, 20 eller 30 år, og det skaber altså noget usikkerhed, når man i Danmark med jævne mellemrum ændrer på skattereglerne. Det mindsker Danmarks muligheder for at tiltrække kapital og vil dermed give færre investeringer, og færre investeringer betyder jo som bekendt færre arbejdspladser. Danmark ligger i forvejen relativt lavt, hvad angår investeringer fra udlandet, hvilket regeringen også selv er klar over, for den skriver bl.a. i regeringsgrundlaget:

»Danmark skal også være bedre til at tiltrække udenlandske investeringer. Investeringer i Danmark fra udenlandske investorer ligger under gennemsnittet for de rige lande. Det skal der rettes op på.

Vi skal derfor skabe bedre rammer for udenlandske virksomheders investeringer i danske virksomheder.«

Det kan man jo sådan set ikke være uenig i. Sådan som vi læser lovforslaget i Dansk Folkeparti, gør man altså det stik modsatte med

ændringerne omkring udbyttebeskatningen. Her gør man det mindre attraktivt at investere i Danmark, og det er ærgerligt.

Kl. 14:17

Angående ændringerne omkring gennemstrømningsselskaber og ændringerne omkring ledelsens sæde, er det ændringer, som vi godt kan støtte i Dansk Folkeparti.

Her afslutningsvis i min tale kan jeg kort opsummere, at vi i Dansk Folkeparti under udvalgsarbejdet vil kigge nærmere på ændringerne af reglerne omkring udbyttebeskatning, inden vi kan sige ja til dette lovforslag.

Kl. 14:14

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Nadeem Farooq som radikal ordfører.

Kl. 14:14

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak for det. L 10 handler om omgåelse af udbyttebeskatning, gennemstrømningsselskaber og ledelsens sæde.

Med lovforslaget ønsker regeringen at sikre, at danske selskaber ikke bruges til at omgå andre landes beskatning. Efter gældende lovgivning er det muligt for selskaber i EU eller i lande, som vi har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med, at bruge Danmark som en trædesten til at nedbringe deres beskatning. For at hindre at danske selskaber bruges til dette formål, altså til at omgå andre landes beskatning, bliver det hermed foreslået, at Danmark opkræver den skat af videreudlodning af udbyttet, som Danmark har ret til at opkræve, efter dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. Det er i hvert fald et af elementerne i L 10.

Det, jeg lægger til grund i forhold til det her forslag, er, at Skatteministeriet mener, at der er et skattehul. Det skattehul skal lukkes. Det tager vi bestik af. Men det skal selvfølgelig ske under skyldig hensyntagen til, at Danmark også fremadrettet skal være et attraktivt investeringsland. Jeg noterer mig også, at der er kommet en del høringsvar. Der er også høringsvar, der påpeger udfordringerne i forslaget. Dem vil jeg lytte til, og de vil også indgå i mine videre overvejelser.

Men med udgangspunkt i, at vi støtter lovforslaget, er det klart, at vi skal finde balancen mellem på den ene side at lukke skattehuller, når de bliver konstateret – det er de blevet her på baggrund af en early warning – og på den anden side sikre, at Danmark også fremadrettet gør sig attraktivt i forhold til at kunne tiltrække investeringer udefra. Det at tiltrække investeringer udefra er jo noget, som er en meget stor udfordring for Danmark, og det er vigtigt, at vi har held til og er dygtige nok til at tiltrække lige så mange investeringer i Danmark, som vi har af investeringer i udlandet.

Kl. 14:17

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 14:17

Ole Birk Olesen (LA):

Hvis man lyttede efter, da den radikale ordfører holdt sin tale, lød det næsten, som om ordføreren er lidt betænkelig ved det her lovforslag, som ordførerens eget parti, altså et regeringsparti, ellers fremsætter. Er det rigtigt forstået?

Kl. 14:17

Formanden:

Ordføreren.

Nadeem Farooq (RV):

Altså, for os er udgangspunktet, at vi støtter lovforslaget, fordi det er et skattehul, der skal lukkes. Det gør vi med helt åben pande. Når man lukker skattehuller, mener jeg, at det værktøj, man bruger til det, skal være proportionalt med problemets karakter, og det mener skatteministeriet er tilfældet her. På den måde er der ikke noget at udsætte på det.

Men det er klart, at jeg selvfølgelig lytter til de høringsvar, der kommer, og jeg vil selvfølgelig se på, om der er nogle justeringer, der kunne laves, så man fremover rammer dem, som skal rammes, uden at der kommer utilsigtede konsekvenser af det her forslag.

Kl. 14:18

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:18

Ole Birk Olesen (LA):

Ordføreren siger, at skatteministeriet mener, at der er proportionalitet i det her, altså at det angivelige hul, som lukkes, står mål med de midler, som anvendes. Det mener Skatteministeriet, men hvad mener Det Radikale Venstre?

Mener Det Radikale Venstre, at Skatteministeriet har ret i, at midlerne her ikke er for hårde i forhold til det angiveligt lille skattehul, som skal lukkes?

Kl. 14:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:19

Nadeem Farooq (RV):

Lad mig sige det på den måde, at der ikke er noget i mit arbejde, der tyder på, at det skulle være disproportionalt. Så jeg er helt fortrøstningsfuld over for, at det værktøj, man bruger, er passende. Men det er klart, at jeg selvfølgelig også lytter til høringsvar. Som politikere må vi ligesom også tage bestik af det, iagttagerne mener, og hvis der er nogle ting i det her, som vi bør tage med ind i forslaget, så er jeg selvfølgelig klar til det.

Kl. 14:19

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Jesper Petersen som SF's ordfører.

Kl. 14:19

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Lovforslaget her handler jo om selskabers avancer og udbytter. Vi har besluttet os for, hvilken skat de skal betale af dem, og at der skal være en overholdelse af de regler, vi laver, altså at det ender med, at de tilsigtede måder at beskatte på, som vi foreskriver, når vi lovgiver, også bliver fulgt i virkeligheden.

Med det her lovforslag er Skatteministeriet stødt på en early warning, som det hedder, og der er altså nogle huller, der skal lukkes, hvor der er en utilsigtet brug af skattereglerne. Det er efter min mening også et problem, der har været kendt i nogle år, som der er behov for at gøre noget ved, og som vi i hvert fald tager fat på med det her lovforslag. Det er to huller, der lukkes: Dels gør vi det sværere og forhåbentlig umuligt for selskaber, at de omgår udbyttebeskatning, ved at de laver nogle koncerninterne omstruktureringer af deres selskab og yderligere selskaber, de skyder ind, dels skal det ikke være muligt at undgå skattepligt ved at placere ledelsen af et selskab i et andet land, mens selskabet er registreret her.

Desuden er det jo meningen, at vi skal bruge det her lovforslag til at undgå, at danske selskaber bliver brugt som såkaldte gennemstrømningsselskaber, hvor man altså lader udbyttet flyde fra danske selskaber osv. til selskaber andre steder og bruger det, at Danmark er et land med rigtig mange dobbeltbeskatningsoverenskomster, og at det, når man sender udbytter herfra f.eks. til andre EU-lande, dér er skattefrit at modtage de her udbytter fra Danmark. Der er vi så på en måde blevet et attraktivt land at bruge til at lave den her form for gennemstrømning, der i sidste ende er en metode til at undgå at betale skat, ikke i Danmark, men i et andet land. Og vi bliver så brugt som redskab til at undgå den beskatning. Det kan være mange forskellige lande, men bl.a. kan det jo være – og det er de problemstillinger, vi slås med – at der er lande med svagere skattemyndigheder end vores, der simpelt hen ikke opdager de ting og de forsøg på fusk, der foregår, og at Danmark så ender med at blive brugt i den sammenhæng.

Som jeg husker det, har Danmark også tidligere været på Brasiliens liste over lande, der på en eller anden måde var skattely eller havde problemer med lovgivningen, og det er jo ikke, fordi vi ikke er noget velordnet land, men tværtimod fordi vi er så velordnet et land og har de aftaler, vi har, med andre lande, og fordi man kan sende udbytte igennem selskaber, man opretter her i landet, og således kan bruge os til at undgå beskatning. Det er jo ikke meningen, og derfor vil regeringen også med lovforslaget her sætte en stopper for det.

Så vi i SF er glade for at få taget fat på den problemstilling og få lukket de to omtalte skattehuller med det her lovforslag, og vi støtter selvsagt, at regeringen kan vedtage det her lovforslag.

Kl. 14:22

Formanden:

De er en kort bemærkning fra hr. Mads Rørvig.

Kl. 14:22

Mads Rørvig (V):

SF's ordfører nævner også den her early warning – vi kunne her i Folketinget kalde det en tidlig advarsel – fra 2006, og igen begynder jeg at blive lidt mistænksom over for, om de er tale om et skattehul eller ej.

Altså, man får en advarsel i 2006, og det er så først nu, man agerer på det. Hvordan i alverden kan det karakteriseres som et skattehul, når det i hele den periode har været en kendt praksis? Hvis man opdager et skattehul og opdager, at der sker noget utilsigtet, skal man jo have det lukket med det samme, det er vi fuldstændig enige om. Men man får en advarsel i 2006, og det har været en kendt praksis siden da – altså en fuldstændig kendt praksis; der er ikke noget fordækt i det – og man har vidst, at det var sådan, det fungerede, og nu risikerer vi så ifølge høringsvarene virkelig at sætte noget over styr ved at rette op på det. Er det så ikke mere rimeligt at tage en politisk debat om lovforslaget og sige, at vi fra politisk side ønsker at ændre det her, fordi det handler om politik, i stedet for at pakke det ind, i at det er en hullukning? Der tror jeg at hr. Jesper Petersen og jeg er uenige.

Kl. 14:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:23

Jesper Petersen (SF):

Vi mener faktisk, at det er to huller, der bliver lukket med det her lovforslag. Og for det tilfælde, at man mener, at Skatteministeriet har været for langsomme til at reagere på en tidlig advarsel – lad os bare kalde det dét – så vil jeg sige, at pilen jo sådan set peger på hr.

Mads Rørvigs eget parti, der har haft ministerposten i det ministerium i en længere årrække.

Vi mener, at det her er to skattehuller, og vi reagerer på dem og får dem lukket, og i det omfang at hr. Mads Rørvig er uenig i, at der er tale om skattehuller, så synes jeg, at Venstre alligevel skal forholde sig politisk til det og fortælle, om de ikke synes, det er rigtigt, at vi sørger for, at der bliver betalt den skat, der skal betales af selskabernes udbytte; om det ikke er rigtigt, at vi stopper den praksis, som betyder, at Danmark bliver et gennemstrømningsland og bliver anvendt andre landes selskaber til at snyde i skat, til at undgå skattebetaling.

Hvis det er, fordi Venstre i virkeligheden er uenige i forslaget, men ikke rigtig kan få sig selv til at sige det, fordi man ikke er imod at lukke skattehuller, så synes jeg også, at man skal sige det. Hr. Mads Rørvig har chancen nu, forstår jeg.

Kl. 14:25

Formanden:

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 14:25

Mads Rørvig (V):

Jamen lad os så også tage den diskussion, for vi er enormt betænkelige ved selve det konkrete indhold i dette forslag. Danmark vil med det her forslag gå enegang Europa, når det gælder beskatning på det her område. Hvis man bare kigger på Danmarks nabolande Norge og Sverige, vil man kunne se, at dette forslag fra Danmark vil betyde, at der med hensyn til beskatning på det her område vil blive en enormt stor forskel i forhold til, hvordan det er nu. Og det har jo nogle helt åbenbare konsekvenser: En investor, der skal have investeret sine penge, vil selvfølgelig fravælge Danmark, hvis man risikerer en beskatning på over 100 pct. Det siger da sig selv, at man vil vælge et andet sted, hvis man risikerer at få sine midler beskattet med over 100 pct.

Er hr. Jesper Petersen ikke betænkelig ved, at de mange milliarder – 4 mia. kr. sidste år – der er blevet investeret i Danmark, skal gå et andet sted hen? Er han ikke bekymret for, hvad det betyder for danske arbejdspladser og virksomheder, og for, om det eventuelt ikke kunne være i strid med de gode intentioner, som man i regeringsgrundlaget havde på det her punkt?

Kl. 14:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:26

Jesper Petersen (SF):

Vi er rigtig nok optaget af at tiltrække udenlandsk kapital til Danmark med den aktivitet og de arbejdspladser, det sætter gang i, men det skal jo ikke ske, ved at vi har nogle skatteregler, der gør, at man kan bruge Danmark til at undgå at betale skat i det land, man kommer fra, eller ved, at vi har nogle skatteregler, der gør, at man ikke betaler sin rimelige andel til fællesskabet og efterlever de regler, vi har, og hensigterne med de regler, vi har.

Vi er ikke enige. Jeg er ikke enig i det billede, som hr. Mads Rørvig beskriver. Som jeg forstår det, er det også en interesseorganisation med visse interesser i det her lovforslag, der er kommet frem med de ting – derfor kan man jo alligevel godt tage det for gode varer – men jeg vil også blot sige det til advarsel for hr. Mads Rørvig. Lad os få det undersøgt, lad os få det boret ud. Og det er da helt naturligt at få det gjort under udvalgsbehandlingen, også hvad angår de ting, hr. Mads Rørvig kommer med nu. Vi støtter jo ikke skatteprocenter på over 100 pct. for almindelig økonomisk aktivitet. Men det må der blive svaret på, og så håber jeg, at vi kan komme igennem udvalgsbehandlingen, og at det ender med, at også Venstre støtter, at der bli-

ver lukket skattehuller, så vi kan undgå, at Danmark bliver brugt til at snyde i skat.

Kl. 14:27

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen, en kort bemærkning.

Kl. 14:27

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg vil spørge ordføreren, om der ifølge SF er regler i de lande, vi sammenligner os med, eller i vores nabolande, som ligner de regler, som vi nu forventes at gennemføre med L 10.

Kl. 14:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:27

Jesper Petersen (SF):

Som jeg har forstået det, kommer det her ikke til at betyde, at vi skulle blive et væsentlig ringere land at placere sine midler i eller investere i, hvis man er udenlandsk investor. Vi mener ikke, at der vil være den store forskel på, hvordan det er i dag, og hvordan det vil være efterfølgende, bortset fra at vi lukker muligheden for en utilsigtet brug af vores skattesystem.

Så om end jeg aner, hvor hr. Ole Birk Olesen vil hen med sit åbende spørgsmål, og dermed også har en idé om, hvad det næste spørgsmål bliver, vil jeg sige, at det er vores vurdering, at det ikke kommer til at have den negative konsekvens på investeringer fra udlandet, som nogle i Folketingssalen i dag prøver at godtgøre.

Men lad os få svar på det, og lad os bore i det under udvalgsbehandlingen.

Kl. 14:28

Formanden:

Ole Birk Olesen.

Kl. 14:28

Ole Birk Olesen (LA):

Nej, pointen er sådan set, at man i høringssvarene kan finde redegørelser for, at der i vore nabolande ikke er tilsvarende regler som dem, Danmark nu skal gennemføre med L 10. Så hele den snak om, at Danmark i dag skulle være et skattely, er jo tom, hvis det ikke er tilfældet, at Danmarks regler er lempeligere end andre landes regler.

Derfor vil jeg bare gerne høre, om SF har anden viden end den, som kommer i høringssvarene om, at det her er en ny ting i Danmark og ikke noget, der findes sammenligneligt i andre lande.

Kl. 14:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:29

Jesper Petersen (SF):

Altså, hvis det, hr. Ole Birk Olesen prøver på at modargumentere med, er det forhold, at Danmark er blevet brugt og kan blive brugt – hvis man ikke vedtager den her lov – af den form for gennemstrømningselskaber, som ender med ikke at betale skat af et udbytte, de ellers skulle have betalt skat af, hvis de havde ledt det udbytte direkte til det land, hvor de vil have det hen, så er det forkert. Og så har jeg en anden viden end hr. Ole Birk Olesen i hvert fald angiver at have.

Det er vores klare indtryk, at det sker, og der føres også sager lige nu, der handler om de her ting.

Som sagt har vi været på andre landes lister over lande, hvor man burde se på lovgivningen for at undgå, at man bliver brugt til skatte-

unddragelse. Og at vi kan blive brugt til det og dermed i virkeligheden medvirke til at lænse andre lande for deres rimelige skatteindtægter, synes jeg ikke er noget, vi skal være spor stolte af som danskere.

Kl. 14:30

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 14:30

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det er jo velkendt, at multinationale selskaber gør alt, hvad de kan, for at undgå at betale skat, bl.a. ved at flytte rundt på indkomster og ved at sørge for, at indkomster havner i lande, hvor de ikke betaler skat eller betaler en meget lille skat. Det rejser to problemer.

Det ene er et problem for Danmark på den måde, at store selskaber, der er placeret i Danmark, ikke betaler skat. Det kan være multinationale selskaber med udenlandske moderselskaber, eller det kan være multinationale selskaber med danske moderselskaber, som betaler meget lidt eller ingenting i skat. Vi har tidligere været inde på her i Folketingssalen, at store selskaber som A.P. Møller-Mærsk, som Carlsberg, Danisco, NKT, F.L. Smidth – vi kan tage en hel stribe af de allerstørste danskbaserede industriselskaber – stort set ikke betaler skat i Danmark. Det får vi heldigvis mere lys på her om nogle uger, når Skatteministeriet – langt om længe, vil jeg sige – offentliggør en liste over, hvad de multinationale selskaber, både danske og udenlandske, rent faktisk betaler i skat i Danmark. Det ser vi meget frem til. Jeg har jo selv lavet en del lister gennem årene, hvor jeg har påpeget, hvor lidt der bliver betalt i skat fra kæmpestore firmaer. Det er den ene problemstilling. Det er der, hvor Danmark bliver snydt for den skat, der burde betales for at kunne være med til at opretholde et godt velfærdssamfund.

Det andet problem er, at Danmark bliver brugt som gennemstrømningsland, forstået på den måde, at et multinationalt selskab i et land, hvor de tjener masser af penge, sender udbyttet via Danmark til et sted, hvor man ikke betaler skat eller meget lav skat. Den eneste funktion i Danmark er, at man har en advokat siddende, som lige tager imod pengene og sender dem videre. Man kan sige, at for Danmark kan det være ligegyldigt, det har ikke nogen positiv effekt hverken på den ene eller på den anden måde. Men det har en meget stor negativ effekt for de lande, der bliver snydt for skat, typisk udviklingslande. Pengene strømmer altså gennem Danmark og kommer et sted hen, hvor man tror, at det nok er i orden, fordi pengene kommer fra lille, søde Danmark og derfor ikke bliver kontrolleret så meget, som de burde, eller også er det et direkte skattelyland.

Den sidste trafik har der været en del lys på over nogle år. Derfor forstår jeg ikke helt debatten om, at det her skulle være noget helt nyt. Det er fint, at der kommer et forslag nu, men problemstillingen med gennemstrømning har vi kendt i årevis. Vi ved, at hr. Kristian Jensen i sin tid som skatteminister sagde, at han ville gøre noget ved det. Der skete bare ikke rigtig noget. Samme forhenværende skatteminister hr. Kristian Jensen sagde, at nu skulle der ske noget over for de multinationale selskaber, der ikke betaler skat. Der skete ikke noget. Og det er altså det samme, vi hører i dag. Selv om det er en velkendt problemstilling, som i årevis har været omtalt, så finder Venstre og Konservative og borgerskabet her i Folketinget nogle argumenter for, at de alligevel ikke støtter det. Man siger, at man støtter lukning af skattehuller, men det her er jo ikke et hul; sådan har det været i mange år, er argumentet så. Det er da et fantastisk argument, at fordi et hul har eksisteret i mange år, så skal det blive ved med at være der. Jeg forstår det ikke. Jeg forstår det kun, hvis jeg husker på den gamle skatteminister, hr. Anders Fogh Rasmussen, som i sin tid sagde, at er der et hul i skatteloven, så er det ikke et hul, så er det et åndehul. Det var det, han sagde, og det er jo det, man stadig væk

agerer efter. Kan man undgå at betale skat, så er det et hæderstegn og ikke et problem. Sådan ser nogle på det. Vi gør ikke, i Enhedslisten støtter vi det her lovforslag.

Kl. 14:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Mads Rørvig.

Kl. 14:34

Mads Rørvig (V):

Jeg tror heller ikke, hr. Frank Aaen og jeg bliver enige om den politiske substans i det her lovforslag. Hvis vi holder os til den skattehulsterminologi, som vi plejer at bruge her i Folketinget, så vil jeg høre, om hr. Frank Aaen er enig med mig i, at det ikke er et skattehul, vi lukker, netop fordi det har været kendt i lang tid. Det er ikke en ny viden, der gør, at vi kommer til at sætte en stopper for det her. Skattehul kan betyde mange ting, og hr. Frank Aaen har måske en anden definition af skattehul, end jeg har. Men hvis vi benytter os af den terminologi, vi plejer at have i Folketinget, om, hvad et skattehul er, og hvordan vi i fællesskab lukker det, er hr. Frank Aaen så enig med mig i, at det ikke er tilfældet her?

Kl. 14:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:34

Frank Aaen (EL):

Nu får Venstres ordfører jo muligheden for at sige noget en gang mere, så kan vi måske blive enige om, at skattehuller ikke er åndehuller. Det synes jeg ville være et fremskridt, hvis det er tilfældet.

Så vil jeg bare sige, at jo, nogle skattehuller er bevidst lavet. Tilbage i tiden – det var desværre under en socialdemokratisk skatteminister, som jeg satte højt – indførte man en fidus, der gjorde, at alle penge kunne suse gennem Danmark uden beskatning og uden videre kontrol. Det gav nogle job for nogle advokatkontorer, og det gjorde, at Danmark kom på listen over skattelylande. Vi havde så lempelig en lovgivning, at man kunne udnytte Danmark til at snyde i skat. Den form for lovgivning har vi stadig væk, og noget af det lukker vi så i dag. Det synes jeg er meget vigtigt.

Det er ikke mere end nogle år siden, der var et stort internationalt firma, der reklamerede for, at Danmark var et særlig godt land at bruge til at placere et holdingselskab i, og som etablerede 500 holdingselskaber i Danmark over meget kort tid, fordi det var sådan et rigtig godt sted at få pengene til at suse igennem, så man kunne undgå at betale skat. Det er nogle af de ting, vi skal have taget op og fulgt op på. Og selv om nogle huller har eksisteret i mange år, så er de stadig væk huller, fordi de misbruges til at undgå at betale skat.

Kl. 14:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mads Rørvig.

Kl. 14:36

Mads Rørvig (V):

Vi er ikke helt enige på den, kan man sige, politiske bane, og det er den, jeg ligesom vil prøve at flytte diskussionen fra. Derfor prøver jeg at stille samme spørgsmål igen: Definitionen af skattehuller kan være forskellig i den politiske debat. Hvis vi tager den substantielle debat om de objektive kriterier, der gør sig gældende for, at det er et skattehul, når vi taler skattehuller her i Folketingssalen, er hr. Frank Aaen så enig med mig i, at det er svært at karakterisere det her som lukning af skattehuller, eftersom den her tidlige advarsel kom allerede i 2006? Det har været velkendt praksis. Normalt, når der skal lukkes skattehuller, er alle partier enige og siger: Fair nok, hvis det er

imod hensigten, skal det lukkes. Men det mener jeg ikke er tilfældet her. Er hr. Frank Aaen enig i det?

Kl. 14:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:36

Frank Aaen (EL):

Jeg siger det igen: Selv om et hul er gammelt, er det stadig væk et hul. I den tid, hvor Anders Fogh Rasmussen var skatteminister, og under den forrige regering, hvor Anders Fogh Rasmussen var statsminister, gik der i gennemsnit, vil jeg gerne sige – og det var en undersøgelse, der blev lavet af Skatteministeriet – 5 år fra den dag, et hul blev opdaget, til den dag, det blev lukket. Altså, fra den dag, det blev beskrevet i pressen, at her var et hul, gik der 5 år, inden ikke den sidste, men den forrige regering lukkede hullet. Jeg mener: Det er jo helt ekstremt så lang tid, der går. Og hvad angår det der hul, der blev opdaget i 2006, gik der altså 5 år med en Venstreskatteminister, uden at man lukkede hullet. Så skal man ikke komme nu og sige, at den nye regering kommer for sent, fordi den skynder sig at lukke hullet. Det er da noget pjank.

Kl. 14:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det Liberal Alliances ordfører, hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:37

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Det lovforslag, L 10, som vi behandler i dag, er i virkeligheden det andet trin i en tottrinsraket, som blev sat i gang i sidste uge med behandlingen af L 49, hvor Liberal Alliance problematiserede, at L 49 rummer en beskatning af aktieudbytter, men ikke af aktieavancer. Det er ikke det, at aktieavancer ikke beskattes, der er et problem, men det, at aktieudbytter beskattes, der er et problem.

Nu skal man så sørge for, at man får de der aktieudbytter, og derfor vil man have gennemført L 10 med de værneregler, som er der. Dermed kommer vi ind i en problemstilling, som jeg synes er meget mere principiel end det, vi egentlig diskuterer her, nemlig om man for guds skyld altid skal få nogle ekstra småpenge i statskassen, hvis omkostningen for samfundets samlede velstand er for stor. Altså, de andre partier herinde har alt for ofte fokus på, hvordan man får kradset flest muligt penge ind i statskassen, men nogle gange, når man gerne have 10 mio. kr. i statskassen, kan det koste 100 mio. kr. for hele samfundet, fordi der er mindre velstand ude i hele samfundet.

Det kan også blive et problem her. I høringssvarene kan vi læse bud på, at 750 mio. kr. årligt, som kunne have været investeret i Danmark, vil gå uden om Danmark, hvis vi vedtager det her – og det er jo et problem. Det er også udtryk for, at hvis vi vedtager det her lovforslag, vil vi have en strammere lovgivning i Danmark end i vores nabolande.

Hvad får vi ud af det? Ja, måske får vi nogle håndører i statskassen, det kan da godt tænkes. Det vurderer regeringen jo i hvert fald. Men først og fremmest får vi det ud af det, at investeringer søger andre steder hen end til Danmark. Investeringer i danske virksomheder kan f.eks. foretages via Malmø i stedet for via København, og det kommer der er jo sådan set ikke flere penge i statskassen af. Måske er der endda reelle investeringer, som går uden om landet, som høringssvarene peger på.

Så Liberal Alliances stilling til det her lovforslag er klar: Vi stemmer nej til det.

Kl. 14:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 14:40

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Alle er imod, at der er skattehuller; alle er for, at man lukker skattehuller. Derfor synes jeg også, at man som regering skal være varsom med at bruge skattehulsdiskussioner, når man introducerer og lancerer nye skatteindgreb og nye måder at finansiere forskellige udgifter på, ved at danske erhvervsvirksomheder skal hive pungen frem.

Når vi taler om L 10, synes jeg, det er vigtigt, at man får boret den diskussion ud, og derfor er det også vigtigt, at vi – lige om lidt hører vi selvfølgelig skatteministeren selv – får indkaldt skatteministeren og Skatteministeriet til en teknisk diskussion af selve lovforslaget her. For her er der jo tale om, at man fjerner en velkendt og velbenyttet del af dansk skattelovgivning. Det er en mangeårig praksis, man ændrer. Det ville jo være underligt, at det lige pludselig skulle være på grund af et skattehul, at man ændrer en mangeårig praksis. Faktum er snarere, at der er tale om en yderligere skat på dansk og international erhvervsliv, og det synes jeg så er beklageligt, at man bruger skattehulsdiskussionen i den kontekst.

For hvad er konsekvensen af forslaget her? Det her forslag har potentiale til at koste danske virksomheder milliarder af kroner i kapital. Det er jo ærgerligt, for på den ene side hører vi en regering, som gerne vil have skabt danske arbejdspladser i Danmark, og på den anden side har vi en opposition, som gerne vil give erhvervslivet nogle bedre vilkår, så der bliver investeret i Danmark. Her har vi så en regering, som fremsætter et forslag, som alt andet lige vil betyde, at der vil være færre investeringer i det danske samfund. Der er jo også et nettoprovenu af regeringens forslag, og når man læser alle høringssvarene, kan man også se, at det vil få ret store konsekvenser.

Så det, der er konsekvensen af forslaget her, er, at porteføljeinvestorer vil blive diskrimineret i forhold til andre investorer, og at vi vil gå enegang i Europa på skatteområdet. Jeg kan ikke rigtig se, hvor det hul er henne, som regeringen påstår der er. Der vil være et provenu for danske fonde, som alt andet lige vil betyde færre investeringer i Danmark, uanset hvor stort provenuet så end er, og vi risikerer, at direkte investeringer for et meget stort beløb vil gå uden om Danmark.

Derfor vil min opfordring til regeringen være, at man laver et mere målrettet værn, så man får lukket et eventuelt skattehul. Det vil afbøde konsekvenserne af L 10 i forhold til venture- og kapitalfonde og så også sikre, at der fremover vil blive tiltrukket internationale investorer. Hvis ikke der kommer ændringer i forslaget, vil Det Konservative Folkeparti stemme nej til forslaget, for det vil koste investeringer og arbejdspladser i Danmark.

Kl. 14:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Så går vi til skatteministeren.

Kl. 14:43

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg vil godt takke for debatten om L 10 her i dag. Jeg synes i og for sig, at hr. Ole Birk Olesen kom med nogle principielle betragtninger, som jeg godt vil tage udgangspunkt i, og som det her jo ret beset handler om. Det er, om man ønsker en beskatning af aktieudbytter eller ej. Det er jo sådan set det, debatten handler om. Det er der nogle der ikke ønsker, og det er sådan set fair nok, at man ikke ønsker det, men ønsker, at de skal være skattefri.

Men regeringen – såvel som tidligere regeringer – står altså fast på, at der skal være beskatning af aktieudbytter. Og som jeg sagde, er det ikke kun denne regering; det har også været politikken hos den tidligere borgerlige regering, at aktieudbytter blev beskattet.

Så har vi fået en early warning, som man kalder det på nudansk i Skatteministeriet. Den var ikke fra 2006, vil jeg sige til hr. Mads Rørvig; den fik vi i sommer. Der er en beskrivelse af det med early warning, som stammer fra 2006, men den early warning, vi taler om her, fik vi i sommer, og det er baggrunden for, at vi i Skatteministeriet har besluttet at intervenere i forbindelse med den her sag. For vi synes ikke, det er rimeligt, at man kan omgå en beskatning af udbytter ved at kunne foretage forskellige koncerninterne dispositioner. Det synes vi ikke er rimeligt.

Jeg synes ærlig talt, det er lidt underligt, at der ligesom kan argumenteres med, at Danmark skal være et godt investeringsland, fordi der er skattehuller, så man kan omgå skattelovgivningen. Det er jo ikke en rimelig måde at beskrive Danmark på som investeringsland. Jeg synes da bestemt, at vi skal have en diskussion om, hvordan vi kan blive et godt investeringsland, men det skal da ikke være ved, at vi skal konkurrere på skattehuller. Det er da en helt urimelig skattekonkurrence, vi så skal ud i. Hvad bliver så det næste? Det er jo altså efter vores opfattelse helt, helt urimeligt og forkert – moralsk forkert, politisk forkert, økonomisk forkert – hvis vi går i den retning. Det er regeringen helt og aldeles imod, og derfor har vi fremsat det her lovforslag, altså netop som et værn mod de skattehuller, der måtte være, i forhold til at omgå lovgivningen vedrørende aktieudbyttebeskatning. Det føler vi er nødvendigt, hvis vi skal fastholde denne beskatning.

Så er der kommet en diskussion af, om det her rammer for bredt. Vi mener selv, at vi i hvert fald har forsøgt at ramme præcist, men vi er også åbne over for at tage en diskussion af det. Så jeg vil sige til hr. Brian Mikkelsen, at vi nok skal få en diskussion i Skatteudvalget i forbindelse med behandlingen af det her, hvor vi kan diskutere, om det her kan gøres anderledes.

Vi er indstillet på at stille ændringsforslag, hvis det er sagligt begrundet, men vi vil ikke være med til at undergrave aktieudbyttebeskatningen. For det er jo også en del af dagsordenen visse steder i den her debat – det ved vi udmærket godt – og den dagsorden køber vi ikke. Men hvis der er tale om, at man kan lave mere præcise formuleringer, så der er nogle fornuftige ting, man kommer til at forhindre gennem den her lovgivning, er vi bestemt villige til at se på det.

Men alt i alt er det jo nok mest hensigtsmæssigt, at vi tager de her tekniske spørgsmål i udvalgsarbejdet, og jeg ser derfor frem til det kommende udvalgsarbejde.

Kl. 14:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er et par korte bemærkninger, først fra hr. Mads Rørvig.

Kl. 14:48

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Jeg håber, at vi kan dykke lidt ned under overskrifterne, som ministeren kommer med her. En udenlandsk investor investerer 100 kr. i et dansk holdingselskab, som bliver solgt videre, og den, der sælger videre, opnår et udbytte på 150 kr. Tidligere har man skullet beskattes af de 50 kr., som er gevinsten, men det her åbner op for, at man kan beskattes af de samlede 150 kr., altså også af de 100 kr., som blev investeret. Med det her risikerer man at opnå en effektiv beskatning, der er over 100 pct. Synes ministeren, at det er hensigtsmæssigt at have elementer i skattelovgivningen, der åbner for en beskatning på over 100 pct.?

Kl. 14:48

Kl. 14:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Skatteministeren.

Kl. 14:48

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg forstår ikke helt eksemplet. Jeg tror måske, at det er noget af det, vi skal se på i den tekniske gennemgang. Det, der er tale om, er jo, at man, hvis man konverterer et udbytte til en gæld i et holdingselskab og man så afdrager gælden senere, på den måde unddrager sig dansk udbyttebeskatning. At man derved kan sige, at man bliver beskattet med over 100 pct., har jeg umiddelbart svært ved at se, men lad os da se på det konkrete eksempel, når vi ser på det i udvalgsarbejdet.

Kl. 14:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Mads Rørvig.

Kl. 14:49

Mads Rørvig (V):

Det er en effektiv beskatning på over 100 pct. Lad os sige, ministeren kigger på det her generelt og så kigger på de lande, som ligger omkring Danmark – Norge, Sverige og Tyskland – altså dem, vi konkurrerer med til daglig, lande, hvorfra dygtige embedsfolk i Udenrigsministeriet og Eksportrådet slås om at hive investeringer til Danmark. Virksomhederne slås med de her lande og landenes virksomheder om at få investeringer til Danmark.

Kan ministeren ikke se, at store dele af det her lovforslag stiller dem dårligere? Vi bliver dårligere stillet med hensyn til at trække investeringer til Danmark, end vi er i dag. Det vil koste arbejdspladser for Danmark, og det vil ikke være så attraktivt at investere kapital i Danmark. Kan ministeren ikke se, at det har en lang række negative konsekvenser for dansk økonomi, og at vi unødigt adskiller os fra andre europæiske lande og går enegang i Europa, når vi taler om det her lovforslag?

Kl. 14:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:50

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

At vi går enegang, er ikke rigtigt, men lad os da se på de der sammenligninger.

Igen må jeg sige, at vi jo har haft aktieudbyttebeskatning hele tiden, også under den borgerlige regering. Der havde vi det også. Det, debatten handler om, er en række skattehuller, og om det, at vi lukker nogle skattehuller, kan begrunde, at vi bliver mindre attraktive som investeringsland. Så er det, jeg siger, at jeg ikke synes, at vi som investeringsland skal konkurrere på at have skattehuller. Det er efter vores opfattelse ikke en rimelig måde at konkurrere på. Det er jo det, debatten går på, og derfor mener jeg, at de der skrækscenarier om effekterne af det her, som kommer fra forskellige kapitalfonde osv., er meget overdrevne. Man har hele tiden vidst, at der er udbyttebeskatning i det her land. Det ved man. Det har der været hele tiden. At vi så fjerner nogle omgængelsesmuligheder, synes jeg ærlig talt er rimeligt, og jeg kan ikke se, at det skal bruges som argument, som det gøres her.

Kl. 14:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Næste taler er hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Ole Birk Olesen (LA):

Skatteministeren mener ikke, at vi skal konkurrere med andre lande om at have skattehuller, men nu er det jo en definitionssag, hvad der er et skattehul. I princippet kunne man sige, at den halvdel af Danmarks bruttonationalprodukt, som ikke opkræves i skat, er et kæmpestort hul. Det kunne man jo hævde, hvis man var den type, der mente, at alle penge helst skulle ligge i statskassen.

Man må bare konstatere, at uanset hvad ministeren mener at vi skal eller ikke skal, så konkurrerer vi med andre lande om at have den mest lempelige skattelovgivning. Hvis vi i Danmark har en skattelovgivning, som er hårdere end i andre lande, så vil de ting, som bliver beskattet hårdere i Danmark end i andre lande, komme til de andre lande og ikke til Danmark. Og i det her tilfælde handler det om investeringer i arbejdspladser, i vækst, og der vil ministeren nu have en hårdere beskatning i Danmark end i andre lande, så dem får vi mindre af, uanset om ministeren kan lide det eller ej.

Kl. 14:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:52

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen den debat må man tage front up og så sige, at så skal vi afskaffe udbyttebeskatningen. Det er da ikke rimeligt at sige: O.k., vi accepterer, sådan som den borgerlige regering også gjorde, at vi har beskatning af aktieudbytter, men vi så har i øvrigt har en række huller, så man kan omgå den der beskatning. Det er da ikke en rimelig måde at lave skattepolitik på. Det synes jeg ikke er hæderligt.

Så må vi da tage debatten ærligt, og så må man fra borgerlig side sige det i modsætning til, hvad de borgerlige regeringer gjorde i sin tid. Jeg ved godt, at hr. Ole Birk Olesen ikke var en del af den og derfor er helt, helt ren, hvad det angår. Men ikke desto mindre synes vi ikke, at det er en rimelig måde, i det omfang man skal have konkurrence på lave skatter, hvad der jo ikke altid er rimeligt. Der er også andre parametre, der kommer i spil, når man skal konkurrere om at blive et godt investeringsland. Men det er da under ingen omstændigheder rimeligt, at det bliver ud fra, hvordan man kan omgå en specifik lovgivning, som tilfældet er her, hvor vi lukker det hul.

Kl. 14:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ole Birk Olesen.

Kl. 14:53

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen beskatning er jo ikke bare beskatning. Den kan være hård og streng eller den kan være mere lempelig og blød og til at have med at gøre. Det kan godt være, at regeringen insisterer på, at vi skal have en udbyttebeskatning, men det behøver jo ikke nødvendigvis at betyde, at vi skal have verdens hårdeste udbyttebeskatning. Vi kunne godt nærme os, hvad andre lande har, og være lidt mere medgørlige, sådan at folk har lyst til at investere i Danmark. Jeg appellerer sådan set bare til, at regeringen forholder sig til, at man med det her lovforslag sørger for, at Danmark har hårdere beskatning end andre lande, hvorfor investeringer i arbejdspladser og vækst går uden om Danmark.

Kl. 14:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Skatteministeren.

Kl. 14:54

Kl. 14:56

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg er bestemt villig til at tage en diskussion af det, og lad os da sammenligne os med andre lande. Det, jeg bare siger, er, at det har været fast dansk skattepolitik, at man skulle beskatte udbytter af aktier, og at der så er mulighed for, at man gennem en række spekulative koncerninterne konstruktioner kan omgå den lovgivning. Det er det hul, vi lukker med det her forslag. Det synes jeg er helt rimeligt.

Kl. 14:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til skatteministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, er det vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 64:

Forslag til lov om indgåelse af tillægsaftaler til den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale.

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 14.11.2012).

Kl. 14:55

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet. Jeg giver først ordet til hr. Mads Rørvig fra Venstre.

Kl. 14:55

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Lovforslag L 64 handler om at indhente Folketingets godkendelse til, at regeringen kan tiltræde fire tillægsaftaler til den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale fra 18. oktober 1979. Tillægsaftalerne blev underskrevet den 20. februar 2012, men de kan først endelig tiltrædes efter vedtagelse i Folketinget.

Den første aftale om dobbeltbeskatning mellem Danmark og Grønland blev indgået i 1979 og er blevet ændret flere gange siden, senest den 19. december 2008. Grønland har lignende beskatningsaftaler med Færøerne, Island og Norge. Aftalen ligger i forlængelse af tidligere dobbeltbeskatningsaftaler, der er blevet indgået mellem landene.

Generelt er aftalen med til at understøtte rammerne for arbejdskraftens frie bevægelighed mellem landene. Aftalen skal dæmme op for, at personer bosat i et af de to lande dobbeltbeskattes af pension og pensionsafkast. F.eks. betyder aftalen, at det årlige kompensationsbeløb, som Grønland modtager for ikke at beskatte visse indkomster, sættes ned fra 26 mio. kr. til 3,3 mio. kr. i 2013. Det sparer staten for 22,7 mio. kr. Til gengæld hjælper Danmark Grønland med at opkræve skat af afkast på pensionsordninger for personer, der er skattepligtige i Grønland og har et dansk penge- eller pensionsinstitut. Da aftalen er med til at forbedre rammevilkårene for arbejdskraftens frie bevægelighed, støtter Venstre selvfølgelig forslaget.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Vi springer straks til den socialdemokratiske ordfører, hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:57

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Tak, hr. formand. Forslaget består af fire tillægsaftaler til den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale fra 1979. Det er jo i begge landes interesse at justere den her eksisterende dobbeltbeskatningsaftale, så den er i overensstemmelse med den nugældende interne danske og grønlandske lovgivning.

Venstres ordfører har været inde på nogle af de væsentligste emner, og jeg vil tilslutte mig og sige, at det jo er godt, at aftalen vil sikre, at vi får skabt den her permanente fjernelse af de skattemæssige barrierer, der er for overførsel af pensionsordninger fra et dansk pensionsinstitut til et grønlandsk pensionsinstitut. Skatteaftalerne giver samtidig Danmark et mindre nettoprovenu. Det skyldes, at der ikke længere skal betales et kompensationsbeløb til Grønland for, at de undlader at beskatte afkastet for grønlandske personers danske pensionsopsparinger. Danmark sørger til gengæld for at hjælpe Grønland med at opkræve pensionsafkastskatten for disse personer, hvorefter man krone til krone overfører det beløb til Grønland. Om Grønland så får overført et større eller mindre beløb efter den nye aftale end ved den gamle aftale, er jo svært at sige, men det afhænger jo af, hvor præcis kompensationsbeløbet har svaret til den skat, som Grønland er blevet kompenseret for at have afstået fra at opkræve.

Alt i alt sikrer disse ændringer, at den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale er opdateret og mere robust over for fremtidige ændringer i de interne skattelovgivninger. Der er altså tale om fornuftige justeringer af en forældet dobbeltbeskatningsaftale mellem de to lande inden for rigsfællesskabet, så derfor kan Socialdemokraterne støtte, at vi indgår denne aftale.

Kl. 14:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Mikkel Dencker.

Kl. 14:58

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Jeg tror ikke, jeg udløser den store spænding ved at sige, at Dansk Folkeparti også kan tiltræde lovforslaget her, som handler om at omstøtte fire tillægsaftaler til den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsoverenskomst til gældende lov. Aftalerne blev indgået den 20. februar i år, og det er jo så nogle måneder siden, og nu skal det så konfirmeres af Folketinget.

I Dansk Folkeparti synes vi, at det grundlæggende er vigtigt, at vi har nogle gode dobbeltbeskatningsoverenskomster med de nabolande og også andre dele af rigsfællesskabet, som vi selvfølgelig har tætte relationer til. Derfor er det vigtigt, at de her overenskomster hele tiden holdes opdateret, og derfor ser vi meget positivt på, at vi har lavet de her fire tillægsaftaler med Grønland.

Jeg vil også sige, at det har ligget Dansk Folkeparti på sinde i mange år, at vi skal sørge for, at beskatningsretten til pensionsopsparinger ligger i kildelandet, det vil sige det land, som har givet fradrag for pensionsindbetalinger i sin tid, og det land skal selvfølgelig også have lov til at beskatte en pensionsudbetaling, når den tid kommer. Det er så også tilfældet med den her overenskomst, så da resultatet her er meget tilfredsstillende, vil jeg sige, at Dansk Folkeparti også tilslutter sig lovforslaget.

	Kl. 15:00		Kl. 15:01
Første næstformand (Bertel Haarder): Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det Det Radikale Venstres ordfører, hr. Nadeem Farooq.		Første næstformand (Bertel Haarder): Tak for det. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.	
(Ordfører) Nadeem Farooq (RV): Det Radikale Venstre tiltræder forslaget.	Kl. 15:00	Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. Det er vedtaget.	
	Kl. 15:00		
Første næstformand (Bertel Haarder): Så kort kan det gøres. Så skal vi se, om hr. Jesper Petersen fra SF kan gøre det lige så kort.			
(Ordfører) Jesper Petersen (SF): Jeg tror ikke engang, jeg vil prøve. Der var kun fire ord, var det ikke sådan?	Kl. 15:00	Det næste punkt på dagsordenen er: 7) 1. behandling af lovforslag nr. L 65: Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Tjekkiet. Af skatteministeren (Holger K. Nielsen). (Fremsættelse 14.11.2012).	
Vi synes selvfølgelig også, at det er vigtigt, at vi har aftaler, der er aktuelle og holdt ved lige, og den her aftale er jo også lavet efter gensidig overenskomst. Der er et lille nettoprovenu for Danmark, men det er jo, fordi der er en kompensationsaftale, der bortfalder, og til gengæld hjælper vi Grønland med at opkræve skat. Det forekommer at være rimeligt, og også grønlænderne finder det rimeligt, så vi er glade for, at vi har kunnet få opdateret den her gamle aftale.	Kl. 15:01		Kl. 15:02
		Forhandling	
Første næstformand (Bertel Haarder): Tak. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen, der næppe taler helt så kort.	Kl. 15:01	Første næstformand (Bertel Haarder): Forhandlingen er åbnet, og jeg giver ordet til hr. Mads Rørvig fra Venstre.	Kl. 15:02
(Ordfører) Frank Aaen (EL): Nå! Vi støtter forslaget.	Kl. 15:01	(Ordfører) Mads Rørvig (V): Det er hårdt at være det største parti og skulle starte med den lange tale om dobbeltbeskatningsoverenskomster. I det her tilfælde drejer det sig om L 65, hvor vi behandler Folketingets godkendelse af, at regeringen kan tiltræde en ny dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Tjekkiet, der blev underskrevet den 25. august 2011. Aftalen kan først endelig tiltrædes efter vedtagelse her i Folketinget. Dobbeltbeskatningsaftalen skal erstatte en eksisterende aftale fra 1982, som i sin tid blev indgået med Tjekkioslovakiet. Den er dog ikke længere tidssvarende. Den nye aftale bidrager til at undgå dobbeltbeskatning og skaber mere klarhed over de skattemæssige forhold mellem landene. I Venstre bakker vi op om aftalen, da den betyder, at borgere og erhvervsliv får bedre rammebetingelser for at arbejde og gøre forretning landene imellem.	Kl. 15:03
Første næstformand (Bertel Haarder): Sådan kan man fremprovokere mirakler. (<i>Munterhed</i>). Så er det Liberal Alliances ordfører, hr. Ole Birk Olesen.	Kl. 15:01	Første næstformand (Bertel Haarder): Tak til Venstres ordfører. Socialdemokraternes ordfører, hr. Thomas Jensen.	Kl. 15:03
(Ordfører) Ole Birk Olesen (LA): Liberal Alliance tilslutter sig de ting, der er blevet sagt fra talerstolen tidligere, og støtter forslaget.	Kl. 15:01	(Ordfører) Thomas Jensen (S): Tak, hr. formand. Det er jo sådan, at når de første partier er på talerstolen ved behandlingen af de her dobbeltbeskatningsoverenskomster, så redegør vi for indholdet i aftalerne, og så kan de andre bagefter gå op og spare på ordene. Som det helt rigtigt er blevet sagt, er den nuværende dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Tjekkiet fra 1982, og man må sige, at der er løbet noget vand i åen siden. Dengang var Tjekkiet en del af Tjekkioslovakiet og østblokken, så der må også være sket noget på det skattepolitiske område i Tjekkiet siden 1982. Formålet med lovforslaget er derfor at sikre, at dobbeltbeskatningsaftalen bliver bragt i overensstemmelse med den skattemæssige virkelighed anno 2013 og årene fremover.	
Første næstformand (Bertel Haarder): Så skal hr. Brian Mikkelsen løbe for at nå at komme på. Værsgo.	Kl. 15:01		
(Ordfører) Brian Mikkelsen (KF): Det Konservative Folkeparti støtter forslaget.	Kl. 15:01		
Første næstformand (Bertel Haarder): Så er det skatteministeren. Vi er på vej i Guinness Rekordbog.	Kl. 15:01		
Skatteministeren (Holger K. Nielsen): Jeg skal bare takke for en god og grundig diskussion.			

Aftalen indeholder tre vigtige ændringer, for det første et forslag om, at kildestaten ikke må beskatte udbytte ved udbetaling af aktieudbytte til en pensionskasse i den anden stat. Det vil sige, at en eventuel beskatning alene beror på reglerne i pensionskassens bopælsstat.

For det andet må kildestaten højst indeholde en kildeskat på 10 pct. mod 5 pct. i dag ved betaling af royalty vedrørende patent, varemærke m.v. Dobbeltbeskatningsaftalen indeholder desuden en mestbegunstigelsesklausul. Det vil sige, at indgår Tjekkiet en aftale med et andet EU-land om en lavere kildeskattesats end 10 pct., skal den lavere sats også gælde for Danmark.

For det tredje kan kildestaten ved udbetaling af private pensioner til personer, der er bosiddende i bopælsstaten, beskatte udbetalinger, når der i kildestaten er givet fradrag for indbetalinger. Det må siges at være ganske positivt.

Hensigten med aftalen er, som den jo er med dobbeltbeskatningsoverenskomster generelt, at sørge for, at hverken danskere eller tjekker skal betale skat to gange. Socialdemokraterne kan støtte forslaget.

Kl. 15:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Mikkel Dencker.

Kl. 15:05

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Tak. Det er jo endnu en dobbeltbeskatningsoverenskomst i rækken, og jeg vil da også sige, ligesom de to foregående ordførere har været inde på, at det vist er ret fornuftigt, at vi får en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst med Tjekkiet. Den hidtil gældende er jo fra 1982 og mellem Danmark og Tjekkoslovakiet. Og dels eksisterer Tjekkoslovakiet ikke længere, dels har Tjekkiet skiftet samfundssystem fra kommunisme til markedsøkonomi, og det er de fleste i salen her jo nok ganske glade for. Alene det kan jo have gjort, at der har været en del ting, der har været noget antikverede i den gamle overenskomst, og derfor er det godt, at vi får en ny overenskomst, som stemmer overens med de faktisk gældende forhold.

I Dansk Folkeparti er vi jo, som jeg sagde, glade for, at vi har fået den her nye overenskomst, og også, vil jeg sige, glade for, at vi får kildestatsbeskatning af pensionsudbetalinger. Det handler om, at det land, som har givet et fradrag for en pensionsindbetaling, selvfølgelig også får beskatningsretten af pensionsudbetalingen igen. Det er vi rigtig godt tilfredse med, så jeg skal sige, at vi støtter lovforslaget her.

Kl. 15:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det Det Radikale Venstres ordfører, hr. Nadeem Farooq.

Kl. 15:06

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Da den tidligere dobbeltbeskatningsoverenskomst fra 1982 er blevet vurderet til at være utidssvarende, har man opdateret den med en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst. Det kan Radikale Venstre godt støtte.

Kl. 15:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Jesper Petersen for SF.

Kl. 15:07

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Også SF støtter lovforslaget. Det er jo vigtigt, at vi har de her dobbeltbeskatningsoverenskomster. Ved at de er aktuelle, undgår vi, at borgere og virksomheder dobbeltbeskattes, og vi får igen nogle mere ordnede og nutidige forhold. Det er godt, at vi nu også er i mål med Tjekkiet.

Kl. 15:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så er det hr. Frank Aaen for Enhedslisten.

Kl. 15:07

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jeg ved ikke, hvor mange nye dobbeltbeskatningsaftaler vi har tilbage at behandle. Vi har faktisk behandlet en lang række over de sidste 3 år, faktisk igennem en længere periode, her i Folketinget, hvor vi har moderniseret nogle dybt forældede dobbeltbeskatningsaftaler, som f.eks. forhindre os i at opkræve skat af dem, der har fået fradrag for pension i Danmark. Der var nogle af de her aftaler, der indeholdt åbenlyse skattehuller, hvor man kunne undgå at betale skat både i Danmark og i det land, som vi havde en aftale med.

En lang række af de her forældede regler, som virkelig kunne bruges af dem, der ønskede at undgå at betale skat, som gjorde, at vi blev snydt for en skat, som vi burde have, bliver nu lavet om og moderniseret i en stribe af dobbeltbeskatningsaftaler, der er vedtaget her i Folketinget. Vi har støttet alle de forslag, der har været fremsat, og vi støtter også det her.

Kl. 15:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så er det hr. Ole Birk Olesen for Liberal Alliance.

Kl. 15:08

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Liberal Alliance støtter også denne revidering af dobbeltbeskatningsaftalen mellem Tjekkiet og Danmark.

Kl. 15:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så er det hr. Brian Mikkelsen for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 15:08

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan også støtte aftalen.

Kl. 15:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Skatteministeren.

Kl. 15:09

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg vil igen sige tak for debatten. Det er jo ikke sådan den store grundige skattepolitiske debat, vi får om de her dobbeltbeskatningsaftaler, men ikke desto mindre er de jo meget, meget fornuftige og nyttige at have. Så jeg ser frem til, at vi behandler dem i udvalget. Tak for debatten.

Kl. 15:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til skatteministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen om lovforslaget er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 57:

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og udvikling af byer. (Ændrede fordelingsprincipper for områdefornyelse med særligt sigte på mindre byer og landdistrikter m.v.).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).
(Fremsættelse 08.11.2012).

Kl. 15:09

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet, og jeg giver ordet til fru Louise Schack Elholm.

Kl. 15:09

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):

Tak. VK-regeringen lavede i samarbejde med Dansk Folkeparti en nedrivningspulje til nedrivning af faldefærdige rønner på landet. Ordningen var en enormt stor succes. Med beslutningsforslaget, der behandles efter dette lovforslag, foreslår vi igen en nedrivningspulje, men desværre har regeringen på forhånd afvist forslaget. Dette lovforslag er regeringens alternativ til nedrivningspuljen eller indsatspuljen, som ministeren for by, bolig og landdistrikter kalder det.

Men dette lovforslag er ikke i nærheden af at være en nedrivningspulje: For det første er der langt færre penge, der målrettes til mindre byer, dog med mulighed for at flytte dem over til større byer, hvis der ikke er nok ansøgere blandt de mindre byer; for det andet er det meget dyrere for kommunerne at benytte sig af denne pulje; for det tredje er det ikke sikkert, at alle udsatte kommuner kan få en del af midlerne; og for det fjerde er mulighederne for at nedrive erhvervsbygninger blevet begrænset. Lovforslaget forbedrer samtidig muligheden for, at kommunerne kan støtte etablering af bad i ejer- og andelsboliger.

Formålet med nedrivningspuljen var at forbedre det fysiske miljø i en lang række udkantskommuner. Det er et alvorligt problem i landets udkantsområder, at bygninger efterlades tomme og nedslidte. Det sker f.eks., når købmanden lukker og skolen flyttes, det skæmmes lokalmiljøet og gør områderne mindre attraktive for beboelse og erhverv, hvilket blot medfører yderligere fraflytning, butiksdød og forfald. Det er en negativ spiral, som VK-regeringen i sin tid ville stoppe, og derfor afsatte VK-regeringen en nedrivningspulje på 250 mio. kr. over 2 år til 39 udkantskommuner. Puljen skulle give støtte til opkøb af ejendomme og visse typer avls- og driftsbygninger med henblik på renovering eller nedrivning, den skulle give tilskud til oprydning af oplagret skrot, udtjente biler og affald på private grunde, og puljen skulle bidrage til den kommunale andel af byfornyelsesindsatsen.

Nedrivningspuljen har været en kæmpe succes. En midtvejsevaluering foretaget af Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter viser entydigt, at kommunerne har været ovenud tilfredse med puljen.

Over 3.500 faldefærdige bygninger er blevet revet ned, og over 1.300 misligholdte bygninger er blevet renoveret.

Men lad mig nu lige vende tilbage til forskellene, for dette er ikke en ny nedrivningspulje. De langt færre penge, der er afsat over forskellige puljer, vil langt fra have den samme effekt, som nedrivningspuljen havde tidligere, og der vil givetvis også være færre ansøgere, da regeringen samtidig gør denne ordning væsentlig dyrere for kommunerne, end den tidligere nedrivningspulje var. I disse økonomisk trængte tider vil det derfor ikke være muligt for mange kommuner at gøre brug af ordningen. Det har regeringen dog taget hensyn til i lovforslaget, da pengene så bare bliver brugt af større byer.

Lad mig konkretisere det nærmere. Lad os forestille os, at en fiktiv kommune har et projekt om nedrivning af nogle faldefærdige bygninger, heriblandt erhvervsbygninger, til et samlet beløb af, lad os sige 10 mio. kr. Med den tidligere nedrivningspulje ville kommunen få refunderet mellem 7 mio. og 7,5 mio. kr., men med den nye ordning får kommunen blot refunderet 6 mio. kr. – altså skal de selv ud at finansiere ekstra 1-1,5 mio. kr. Der vil derfor være tilfælde, hvor kommunen ikke kan finde den sidste finansiering. Man kunne forestille sig, at en kommune som f.eks. Lolland, der også mistede betydelige midler i regeringens udligningsreform, vil have svært ved at finde disse penge.

En anden forskel i forhold til nedrivningspuljen er, at nedrivningspuljen fokuserede på 39 udsatte kommuner, mens lovforslaget fokuserer på små byer med under 3.000 indbyggere. Det kan betyde, at nogle af de 39 kommuner, der benyttede sig af nedrivningspuljen til vigtige renoveringer og nedrivninger i lidt større byer, ikke får adgang til byfornyelsesmidlerne.

Ellers har regeringen taget ved lære af nedrivningspuljen og langt hen ad vejen givet mulighed for at bruge penge til det samme som den tidligere nedrivningspulje – dog med undtagelse af erhvervsbygninger, hvor muligheden for tilskud til nedrivning af disse er blevet begrænset. Det er f.eks. ikke muligt at få støtte til nedrivning af overflødige og nedslidte avls- og driftsbygninger i landdistrikterne. Kun nedlagte landbrug i de små byer kan få støtte til nedrivning.

Lovforslaget er med andre ord en ringe erstatning for nedrivningspuljen, men regeringen vil tydeligvis ikke gøre mere for landdistrikterne. Selv om vi i Venstre har langt større ambitioner med landdistrikterne, må vi erkende, at vi ikke kan få flertal for det. Venstre vil derfor støtte denne mindre forbedring af landdistrikternes vilkår.

Da De Konservatives ordfører ikke har mulighed for at være til stede, vil jeg på vegne af De Konservative sige, at De Konservative med samme forbehold som Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Annette Lind.

Kl. 15:14

Annette Lind (S):

Jeg er glad for, at Venstre vil støtte lovforslaget; det er jo rigtig godt. Med hensyn til indsatspuljen, som den tidligere regering lavede, er det sådan – det ved vi jo alle sammen – at det var en midlertidig pulje, som ikke skulle fortsætte.

I forhold til finansieringen er det sådan, at Venstre vil tage fra Forebyggelsesfonden; vi er altså ikke for, at man tager fra nedslidte lønmodtagere og giver til nedrivning af huse i stedet for. Så det er jo spændende, hvad Venstre vil gøre i forbindelse med det næste forslag.

I forhold til det her forslag vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvad vil Venstre gøre for at målrette hjælpen til landdistrikterne? Ordføreren kritiserer rigtig meget, at vi ikke gør det, men det her er jo netop at målrette hjælpen til landdistrikterne. Hvad vil Venstre gøre?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:15

men også fordi vi vel at mærke har en plan for, hvad der skal ske af forbedringer i et helt område. Vi ved hos Socialdemokraterne, at udviklingen med fraflytning i vores landdistrikter ikke bare kan vendes fra den ene dag til den anden. Der er altså ikke nogen snuptagsløsninger.

Kl. 15:15

Louise Schack Elholm (V):

Venstres beslutningsforslag er jo det næste punkt på dagsordenen; sammen med De Konservative har Venstre foreslået en nedrivningspulje på 100 mio. kr. Men jeg ved, at det er noget, som vi skal diskutere under det næste punkt, så jeg synes ikke, vi skal tage hul på det allerede nu.

Jeg vil blot sige, at jeg synes, den nedrivningspulje, som vi havde, var meget mere fordelagtig. Og det var jo meningen, vi skulle forhandle den i forbindelse med den finanslovaftale, som vi aldrig kom til at forhandle, fordi der havde været valg og vi ikke mere var i regering.

Kl. 15:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så går vi til den næste ordfører, som er netop fru Annette Lind.

Kl. 15:16

(Ordfører)

Annette Lind (S):

I dag slår vi et vigtigt slag for landdistrikter og for vores by- og områdefornyelse i Danmark. Socialdemokraterne ønsker et Danmark i bedre balance, og her tager vi det vigtigste skridt ved at give vores små samfund rundt om i landet bedre udviklingsmuligheder.

Hvis man sætter sig ind i sin bil og kører ud i det danske land, skal man ikke køre langt, før man får øje på et eller flere huse, som er gået i forfald. Ligeegyldigt om huset står i Højby i Odsherred eller i Gludsted mellem Nørre-Snede og Ikast, er det altså et ærgerligt syn og noget, som ikke er med til at skabe vækst og udvikling i landdistrikterne. Vi ønsker derfor at styrke indsatsen over for de dårlige boliger, som er en stor udfordring i vores yderområder.

Med lovforslaget i dag giver vi en økonomisk håndsrækning til kommuner med landdistrikter og særlig til vores små byer med under 3.000 indbyggere. Med byfornyelsesmidlerne kan de både områdeforny og nedrive eller istandsætte de dårlige huse. Og det bliver billigere for kommunerne, fordi refusionen sættes op fra 50 pct. til 60 pct. af kommunernes udgifter. På samme måde gives der refusion til udgifter i forbindelse med fjernelse af skrot og affald i de små byer.

Alt sammen sker det med den hensigt at styrke kommunernes incitament til at opprioritere indsatsen mod de dårlige boliger i de små byer og på landet. Kommunerne kan altså lave en samlet strategi for et område, som skal være med til at skabe fremgang, vækst, udvikling og arbejdspladser, hvor byfornyelsesmidlerne kan spille ind.

Som jeg har sagt før, skal det altså være slut med »den rådne banan« og Udkantsdanmark, og derfor er jeg stolt af, at vi nu har fundet en permanent løsning på et problem, som i mine øjne ikke kan løses af en midlertidig ordning, sådan som indsatspuljen lagde op til. Når løsningen er permanent, kan kommunerne nemlig arbejde med en sammenhængende helhedsløsning over flere år; de kan regne med det her.

Derfor er det godt, at vi nu tildeler de små byer en fortrinsret til 75 mio. kr. årligt til områdefornyelse og bygningsfornyelse. De store byer har i en årrække nydt godt af den største del af byfornyelsesmidlerne, så det er naturligt, at vi nu giver et løft til landdistrikterne og mindre byer. Det kan vi som socialdemokrater være rigtig godt tilfredse med, og som ordfører for landdistrikterne er jeg det også.

Jeg tror, vi her har fundet en model, som de fleste danskere kan nikke anerkendende til, ikke alene fordi vi får bugt med nogle af de huse, som nu står i forfald og trænger til at blive ryddet af vejen,

Men så meget desto mere vigtigt er det, at vi i fællesskab finder løsninger for at skabe vækst og udvikling i landdistrikterne og på den måde skaber attraktive områder for familier, der gerne vil bo på landet. Forskellen mellem land og by skal nemlig ikke måles på antallet af forladte og forfaldne huse. Nej, landdistrikterne har langt mere at byde på: åbne vidder, ressourcer, nærvær, lokalt sammenhold, smukke landskaber, kreativitet og iværksætterier.

Med lovforslaget her i dag giver vi vores kommuner gode og konstruktive redskaber til at sætte skub i udviklingen af landdistrikterne, sådan at de kan vise de positive sider frem. Det er til gavn for hele landet, og derfor støtter vi Socialdemokraternes forslag.

Kl. 15:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, fru Mette Hjerminde Dencker.

Kl. 15:19

(Ordfører)

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Så skete det endelig, så kom det første lovforslag fra landdistriktsministeren, efter at ministeriet har eksisteret i over 1 år. Når nu lovforslaget har været så længe undervejs, havde vi da i Dansk Folkeparti håbet på, at det var lidt mere banebrydende end det, vi skal tage stilling til i dag. Det kunne måske have været noget med den der overordnede strategi for landdistrikterne, som ministeren kom til at love på et af de første samråd, han deltog i. Sådan blev det ikke.

Det, vi i dag skal behandle, er en række omfordelinger af bygnings- og områdefornyelsesmidlerne, herunder også regeringens alternativ til nedrivningspuljen. Lad mig starte med at sige, at vi i Dansk Folkeparti ser positivt på, at regeringen med det her forslag anerkender, at der i de mindre byer er lige så stort et behov for område- og bygningsfornyelse, som der i de større byer. Vi er glade for, at regeringen nu vil give flere af midlerne til de hårdt prøvede yderområder. Vi tror på, at de midler, der her vil blive bevilget, vil gøre en stor forskel derude. Vi mener, det er positivt at støtte kommunerne med nedrivning af tomme erhvervsbygninger i de små byer. Det er også rart at se, at regeringen vil hæve statsrefusionen til aktiviteter i de små byer, for det vil alt andet lige gøre, at der bliver kortere vej fra initiativ til handling.

Det er trist at tænke på, at vi i Danmark har boliger uden bad. Vi er enige med regeringen i, at der bør sættes ind over for det problem. Det er et stort problem, men jeg tvivler på, at det er et landdistriktsproblem. I forslaget står der, at der stadig er ca. 40.000 ejer- og andelsboliger uden bad. Andelsboliger, som især er beliggende i de største byer, udgør cirka halvdelen af det tal. Det vil med andre ord sige, at cirka halvdelen af de boliger, der er tale om, er irrelevante at behandle i lige netop det her forum. Jeg tror, at de faktiske tal er meget højere end det. Derfor vil vi i Dansk Folkeparti opfordre til at lade By- og Boligudvalget behandle lige netop denne del af forslaget.

Endelig er der i forslaget mulighed for kommunalt opkøb af dårlige ejendomme og mulighed for fjernelse af skrot og affald. Det er regeringens beskudte videreførelse af nedrivningspuljen. Regeringen har ovenikøbet udeladt den del af nedrivningspuljen, der omfattede drifts- og avlsbygninger i landbruget. Det vil sige, at mens der før var 100 mio. kr., som gik til nedrivning og renovering og fjernelse af skrot og affald, vil der nu være 75 mio. kr., som både skal gå til områdefornyelse, bygningsfornyelse, nedrivning og renovering af boliger og erhvervsbygninger, fjernelse af skrot og affald, forhøjelse

af statsrefusion til aktiviteter og så også lige bad i boliger i de større byer. Det er alt andet lige en forringelse af nedrivningspuljen.

I Dansk Folkeparti kan vi med glæde imødesee alle de gode initiativer, der er i forslaget. Men det skal bare ikke være på bekostning af nedrivningspuljen. Derfor håber vi, at regeringen er positivt stemt for, at vi kan tage overførslerne fra nedrivningspuljen ud af forslaget og behandle særskilt, så vi stadig væk kan samarbejde om alle de forbedringer, som vi synes forslaget rummer. Tak.

Kl. 15:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Og så går vi videre til hr. Andreas Steenberg, Radikale Venstre.

Kl. 15:24

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Radikale Venstre er rigtig glade for det her lovforslag. Lovforslaget styrker kommunernes mulighed for at udvikle deres landdistrikter. Det er der brug for, for der er mange tomme og nedslidte boliger, som enten skal rives ned eller renoveres. De tomme boliger er et socialt problem nogle steder, og samtidig gør det landsbyerne mindre attraktive at flytte til. Der er brug for, at kommunerne laver en plan for, hvordan de vil udvikle deres landsbyer, og hvordan de vil prioritere mellem de landsbyer, der er.

Det nye ved det her lovforslag er, at fordelingen af de 100 mio. kr., som hvert år afsættes til områdefornyelse og bygningsfornyelse, bliver ændret, sådan at landdistrikterne får fortrinsret til 75 mio. kr. mod i dag 22,5 mio. kr. Pengene bliver altså omfordelt til landdistrikterne fra de større byer. På den her måde får kommunerne nu økonomi til at renovere eller rive ned på landet, så der kan komme udvikling i gang, og så vi igen kan få vækst i vores landdistrikter.

Med de ord kan Radikale Venstre støtte lovforslaget.

Kl. 15:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Eigil Andersen har bedt om ordet. Nej, nu går han op som ordfører, værsgo. Så tak til den radikale ordfører.

Kl. 15:25

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Lovforslaget her betyder flere penge til bygningsfornyelse og områdefornyelse i nedslidte byområder i små byer. Det indeholder også en indførelse af en mulighed for at give statstilskud til en del af udgifterne, hvis kommunen river tomme erhvervsbygninger ned i byer med op til 3.000 indbyggere. Og der er også statstilskud, hvis kommunen har udgifter til at fjerne skrot og affald i småbyer med under 3.000 indbyggere eller i det åbne land.

Det er nogle af de punkter, som er vigtige, fordi udkantsområderne i Danmark – eller man burde måske sige udviklingsområderne i Danmark – er ramt af befolkningstilbagegang, og det sætter naturligvis sit store præg på bygninger og byområder i disse mindre byer. Det er en kendsgerning, at det er en stor økonomisk byrde for mange landkommuner at sørge for ordnede forhold, og da det kniber med pengene i den kommunale økonomi, er der stort behov for, at der sker noget mere. Så enkelt er det.

Derfor er det her lovforslag velanbragt, og der er ingen tvivl om, at forslaget vil have en god virkning. Jeg har forstået, at det har man i hvert fald også erkendt i partiet Venstre, og derfor vil man så også stemme for lovforslaget. Det må hilses med tilfredshed.

Jeg synes derimod, at det virkede mere uldent, hvad Dansk Folkeparti egentlig ville stemme; det var noget med en opdeling af lovforslaget og sådan noget. Men jeg forstod jo på Dansk Folkepartis ordfører, at hun anerkendte, at forslaget ville gavne landdistrikterne,

hvilket jeg har opfattet er et vigtigt punkt for Dansk Folkeparti. Så derfor vil jeg sige, at jeg da bestemt håber, at selv om DF måske ikke får opfyldt sit ønske om at få lovforslaget delt op, eller hvordan man nu vil konstruere det, altså at selv om lovforslaget bliver som nu, så vil Dansk Folkeparti indse, at det her er godt for landdistrikterne, og derfor ende med at stemme for.

Kl. 15:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Så går vi videre til Enhedslistens ordfører, hr. Lars Dohn.

Kl. 15:27

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Tak. Det her forslag giver jo mulighed for, at man kan styrke by- og områdefornyelsen i de små bysamfund og ude i landdistrikterne, og det er der sandelig meget behov for. Alene det rent visuelle ved at skulle leve i et område præget af forladte huse, af landbrugs- og erhvervsbygninger, der står og forfalder, er jo i sig selv med til at gøre, at befolknings sammensætningen i vores landdistrikter udvikler sig helt forkert.

Så det er rigtig godt, at forslaget nu her lægger an til, at der kan sættes noget fart på nedrivningen af tomme erhvervsbygninger, at man kan opkøbe og nedrive de boliger, som ikke må være – hvad skal man sige – en del af udlejningsmassen, men som jo er og har været en del af flittige spekulanter's erhvervsområde. Det, at man ikke kan få fjernet skrot og affald, er jo i sig selv med til at give en deprimerende udvikling, når man skal se på skrot- og affaldsbunker. Det er godt, at vi kan få afskaffet og få taget fat på det, man med et fint ord kalder for installationsmangler – sådan hedder det faktisk i boligsproget – men som på godt dansk betyder, at der er 40.000 boliger uden bad. Langt det vigtigste for mig at se er, at kommunen her kan få mulighed for at lave et forbud mod udlejning, indtil man får taget stilling til en nedrivning. Det vurderer jeg i hvert fald som det allervigtigste. Det er på tide og rigtig vigtigt med det her tiltag for at fjerne et marked fra Låsby-Svendensentyperne.

Samtidig ved vi, at problemstillingen om sociale nomader også hænger sammen med det her lejemarked, hvor man kan komme ind uden at betale indskud, og hvor man får en spand maling udleveret ved indgangen – og så ellers i mange tilfælde må betale en uhyrlig høj husleje for noget, der ikke er egnet som bolig.

Jeg tror også, det er vigtigt – og det har jeg nævnt for ministeren nogle gange – at få påpeget det over for kommunerne og også få orienteret dem om, hvilke instrumenter de har, for der er jo desværre her i landet en valgmulighed for, om man vil have boligkommissioner eller ikke. Når vi ved, at der netop i landdistrikterne – men desværre selvfølgelig også i byerne – er rigtig mange boliger, som lider af skimmelsvamp, fugt og andre ting, som egentlig gør dem uegnede til boliger, så ville det være rigtig vigtigt, at man i hver af de 98 kommuner havde en boligkommission med lægelig deltagelse og med deltagelse af teknikere fra teknisk forvaltning, der kunne tage ud at se på nogle af de boliger her.

Så derfor håber jeg, at ministeren også vil kaste sit blik på, hvordan man faktisk har arbejdet med boligkommission i Morsø Kommune og virkelig er kommet langt med det, og hvordan Ikast-Brandeborg Kommune har lavet en taskforce, der tager ud og faktisk får fjernet mange af de her boliger. Så det er faktisk muligt, hvis kommunerne er aktive.

Vi vil følge nøje, hvordan finansieringen af det her kommer til at udvikle sig, for det er ikke nogen hemmelighed, at det finansieres af den samlede byfornyelsespulje. Derfor må det ikke gå ud over de udsatte boligområder i de større byer. Man må sige, at forslaget indeholder en række nybrud og gode elementer, og så må vi fremadrettet

se på at få fyldt nogle flere penge i den her ordning. Derfor støtter vi forslaget.

Kl. 15:34

Kl. 15:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Mette Hjermand Dencker.

Kl. 15:32

Mette Hjermand Dencker (DF):

Vi kan jo forstå, at Enhedslisten støtter forslaget, herunder også den del af forslaget, der vedrører etablering af bad i ejer- og andelsboliger. Vi kan jo ikke udelukke, at etablering af bad i ejer- og andelsboliger kan risikere at give et provenu for ejeren ved salg af andelen eller ejerboligen, og derfor vil vi høre, om det er korrekt forstået, at Enhedslisten støtter, at vi med offentlige midler går ind og laver nogle foranstaltninger, som dermed kan give boligejere flere penge mellem hænderne. Er det korrekt forstået?

Kl. 15:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:32

Lars Dohn (EL):

Vi vil i udvalgsarbejdet se grundigt på, hvordan den udformning vil blive helt præcis. Normalt vil ejerboliger uden bad jo være boliger, som er ejet eller beboet af dårligt stillede familier, og det må være det, der er udgangspunktet for at lave den her ordning.

Kl. 15:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Mette Hjermand Dencker.

Kl. 15:33

Mette Hjermand Dencker (DF):

Når det handler om andelsboliger og ejerboliger, tror jeg godt, vi kan udelukke, at det er de dårligst stillede familier, der har råd til at købe en af dem. Det er blot derfor, jeg spørger Enhedslisten, for vi går jo ind med offentlige midler og laver alt andet lige en forbedring af de boliger, og det vil jo give et provenu, når ejerne står og skal sælge. Jeg vil blot høre, om Enhedslisten kan være mere specifik i sin udmelding om, hvorvidt de kan støtte det.

Kl. 15:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:34

Lars Dohn (EL):

Nu er fru Mette Hjermand Dencker jo landdistriktsordfører, og hvis man sætter sig lidt ind i, hvem der bor i de dårligste rønner ude på landet, så er det altså ikke socialgruppe 1, så meget kender jeg til forholdene. Hvis det er en familie, der ikke tidligere har haft mulighed for at etablere bad i boligen, så mener vi, at vi som samfund skal være med til at støtte, at de får mulighed for det.

Kl. 15:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det Liberal Alliances ordfører, hr. Leif Mikkelsen.

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Det tegner jo fint. Det tyder på, at der stort set er fuldt hus til det her lovforslag, som jeg så kan forstå ministeren skulle skoses lidt for er det første.

I Liberal Alliance går vi sådan set ind for færre regler, mindre lovgivning og større frihed, så vi ønsker bestemt ikke at genere nogen minister, der holder lidt igen. Jeg vil faktisk sige, at måske kunne andre ministerier lære lidt af det her og ikke komme med lovgivning i tide og utide. Så vi deltager ikke i nogen bebrejdelse af ministeren, men gratulerer derimod gerne med, at det ser ud til, at der er fuld opbakning til forslaget, når ministeren endelig kommer med noget. Det kunne andre måske også lære af.

Det er ren fryd og gammen, og alligevel er det skidt, at vi overhovedet skal diskutere den her problemstilling. Den kommer jo af det, man ser, hvis man kører en tur på landet, for der må man konstatere, at der løbende er sket og sker fraflytning. Folk samler sig i byerne, så der står tomme boliger tilbage på landet, og det gør der i udpræget grad i den valgkreds, jeg er valgt i. Der kan man se, at det sker, og det sker ikke kun med erhvervsbygninger, det er også boliger, der står usælgelige tilbage og måske til sidst tomme.

Det er vel egentlig sådan noget, vi troede vi kun skulle få at se i andre lande end Danmark. Når vi går lidt tilbage i tiden, ser vi, at boligerne er blevet forladt. Det kunne være sket i mindre tæt befolkede lande, hvor man var flyttet væk fra bopladserne. Men vi ser det rent faktisk nu i Danmark, og det ser ikke kønt ud. Det er ikke godt, og det er sådan set tegn på en udvikling, der er både beklagelig og betænkelig.

Det var sådan set bedre, om det her forslag var helt overflødigt og der stadig væk var liv nok på landet, så man kunne holde liv i de ting, der nu var omkring landsbyen, og som gjorde, at folk bosatte sig der, for så var vi ikke kommet i den situation, vi er i nu. Mange tusinde arbejdspladser er forsvundet ud af Danmark, og det gør det dermed umuligt for mennesker at bosætte sig der, hvor der før var arbejdspladser, og umuligt at føde familien og dermed leve der. Det er en ond cirkel, og færre bosætter sig der. Det er sådan set et symptom på en kedelig udvikling, en ærgerlig udvikling og en dårlig udvikling.

Men nu er det jo altså sådan, og det kan vi ikke ændre med det her forslag. Derfor er det rimeligt at sige, at det er godt at støtte den her omfordeling; der flyttes rundt med pengene, og der gives mulighed for at gøre noget mere ved problemet, og det hilser vi med tilfredshed. Det vil sige, at man trods fraflytningen af mennesker altså også er lidt opmærksom på, at der må ofres samfundsressourcer på disse områder, så de hverken kommer til at ligne spøgelsesbyer, forladte områder eller faldefærdige boliger, som så i øvrigt har påkaldt sig særlige former for ejerforhold og udlejning, hvilket vi heller ikke har nogen grund til at være stolte af.

Så de elementer, som der er redegjort for i det her lovforslag, flytter i beskeden omfang rundt på midlerne, og vi kunne ønske os, det skete med større styrke, hvis det var muligt. Men vi er sådan set også et parti, der ikke ved hvert andet lovforslag peger på, at skatten skal stige for at kunne bruge offentlige midler. Vi er lige så nøjsomme som ministeren og synes, det er helt rimeligt at flytte rundt på de her midler. Så vi kan støtte lovforslaget.

Kl. 15:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Det var slut på ordførerrækken, så jeg giver ordet til ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 15:38

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil først og fremmest sige tak for en god debat. Jeg vil også konstatere, at der minus Dansk Folkeparti er opbakning fra samtlige partier i Folketinget. Dansk Folkeparti er positivt indstillet over for flere elementer i forslaget, men der er dog enkelte elementer, som de gerne vil have lov til at se på. Jeg glæder mig til, at vi kan få det afdækket under udvalgsarbejdet på en god og ordentlig måde.

Jeg vil sige, at der måske var et par enkelte misforståelser undervejs. Fru Louise Schack Elholm rejste spørgsmålet om mulighed for støtte til nedrivning af erhvervsbygninger. Der kan man sige, at det her forslag jo åbner op for, at man kan få en statsrefusion i byer med under 3.000 indbyggere. 60 pct. statsrefusion er dog alligevel noget andet end det, at der tidligere ingen statsrefusion var i nedrivningspuljen, de gældende regler under byfornyelsen. Det er altså ændret i en positiv retning, når det gælder erhvervsbygninger. Det synes jeg da at man skal notere sig med glæde, når man er optaget af den del af det.

Det andet handler om kommunalt opkøb af bygninger: Man giver faktisk mulighed for at købe kommunale bygninger i byer med op til 3.000 indbyggere med 60 pct. statslig refusion. Der er mange kommuner, der er meget aktive, men ikke har råd til så meget. Der synes jeg, at vi skal glæde os over, at Lolland og Langeland får nogle nye muligheder.

Så synes jeg også i denne diskussion, at vi skal glæde os over, at det ikke kun er de 39 kommuner, som Venstre udvalgte – og åbenbart efter et særligt kriterium, for det dækker ikke andre landdistriktsregler – efter forrige valg, da de sad på posten. Nu er det hele landet, alle landkommuner, der er landdistrikter, der kan være med i det her.

Så blev spørgsmålet om etablering af bad i ejer- og andelsboliger uden statslig refusion diskuteret. Der vil jeg bare sige, at selv om der nu er kommet en mulighed for, at man kan få op til maks. en fjerdedel i bevaringsværdige bygninger og en tredjedel af etableringsudgifterne til bad i andels- og ejerboliger, er det jo ikke sådan, at det går fra de 75 mio. kr., der er allokeret til områdefornyelsen og bygningsfornyelsen ude i landdistrikterne. Det er bare for at rette den misforståelse.

Vi kan altid have den der principielle diskussion om, hvorvidt det nu vil generere en merværdi, som så kan sælges, men der vil jeg sige, at det jo er rimeligt nok, at det er kommunalbestyrelsen, der vurderer, om man kan gå ind og støtte det. Og i bygninger, der ikke har bad, synes jeg, det vel er rimeligt nok, at der er mulighed for støtte etableringen via byfornyelse, når man nu er i gang med at renovere.

Tak for tilsagnet til landdistriktsforslaget. Jeg er meget oplivet over den tilgang, som Folketingets partier har til det. Og jeg kunne ikke lade være med at trække på smilebåndet af hr. Leif Mikkelsens tilgang til det, nemlig at der skulle komme så få forslag som muligt, og når de kom, skulle der helst være bred opbakning til det. Det vil jeg sige, at det har jeg da i hvert fald levet op til i dag. Så jeg ser frem til et rigtig godt udvalgsarbejde, og jeg håber, at vi kan nå til en bred enighed, der indbefatter alle Folketingets partier.

Kl. 15:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Mette Hjerminde Dencker.

Kl. 15:41

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Det er lige før, at jeg vil ønske ministeren tillykke med sin jomfrutale som landdistriktsminister, men vi har jo før indkaldt ministeren til forespørgsler et par gange, så det ville ikke være helt korrekt at gøre.

Jeg vil lige spørge ministeren om de 40.000 boliger: Hvor mange af de 40.000 ejer- eller andelsboliger, der skal have etableret bad, ligger rent faktisk i landdistrikterne?

Nu har vi jo få en bekræftelse på, at i hvert fald halvdelen af dem ikke gør det. Det kan være, at ministeren også ligger inde med nogle oplysninger om, hvordan de rent geografisk er fordelt i kongeriget.

Kl. 15:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:41

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

For det første har både fru Mette Hjerminde Dencker og jeg været ude at tale landdistrikternes forhold det seneste års tid. Jeg tror faktisk aldrig, at man har diskuteret så meget om vores landdistrikter og urbanisering og en bedre sammenhæng mellem by og land som nu. Det vil jeg gerne kvittere for – også for fru Mette Hjerminde Denckers engagement i det her. Så jeg tror ikke, at der er nogen af os, der holder sin jomfrutale på den måde.

For det andet vil jeg sige, at nu har jeg måske været på talerstolen adskilligt flere gange end fru Mette Hjerminde Dencker, så jomfrutale kan der vist ikke blive tale om i den her forbindelse.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at vi ikke på stående fod kan sige, hvor mange boliger uden bad der ligger i landdistrikterne. Fru Mette Hjerminde Dencker er meget velkommen til at stille udvalgs spørgsmål. Så skal jeg vende tilbage med et svar.

Kl. 15:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Mette Hjerminde Dencker.

Kl. 15:42

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Jamen grunden til, at jeg spørger, er, at jeg undrer mig en del over, at det lige akkurat hørte ind under behandlingen i Udvalget for Landdistrikter og Øer. Når det var kommet ind under vores udvalgsområde, antog jeg, at det måtte være, fordi det har en stor betydning for lige netop landdistrikter. Og det var sådan set bare det, jeg ville have bekræftet.

Kl. 15:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:42

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg anerkender den polemiske tilgang til spørgsmålet, men jeg vil sige til fru Mette Hjerminde Dencker, at det faktisk tit er sådan, i forbindelse med at man fremsætter et lovforslag, at der er en forbedring, der har været ønsket igennem lang tid, og så tager man den med.

Jeg vil bede fru Mette Hjerminde Dencker om at kigge på andre ministerområder, hun måske beskæftiger sig med. Der er tit sådan en enkelt opsamling eller to, og det er det, der er sket her.

Det er faktisk en helt rimelig ændring, som kommunerne også har ønsket. Og det er kommunalbestyrelserne, der bevilger det op til et forholdsvis begrænset beløb.

Kl. 15:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Landdistrikter og Øer. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 10:

**Forslag til folketingsbeslutning om en pulje til nedrivning og reno-
vering i landdistriktskommunerne.**

Af Birgitte Josefsen (V) og Mai Henriksen (KF) m.fl.
(Fremsættelse 09.10.2012).

Kl. 15:43

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet. Og jeg beder ministeren for by, bolig og landdistrikter om igen at komme på talerstolen.

Kl. 15:44

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Ja, det er jo interessant, at efter at forslagsstillerne ikke selv havde videreført puljen på finansloven i første omgang – jeg tror, at alle kan huske, at der var 150 mio. kr. i 2010 med en refusionsgrad på 75 pct. og 100 mio. kr. i 2011 med en refusionsgrad på 70 pct. – så har man ligesom syntes, at man nu ville genindføre den. Sidste år var det, som fru Annette Lind sagde under det forrige forslag, nemlig sådan, at man ville tage fra syge mennesker og give til ruiner via Forebyggelsesfonden.

I år har man lavet en omstillingspulje. Det er jo ret interessant. Det er en omstillingspulje, hvor man skal ud at finde 0,5 pct. af statens budget, 650 mio. kr., og det interessante spørgsmål er, om der skal skæres ned i landdistrikterne, altså hvor man skal tage de 650 mio. kr. for at sikre, at man nu kan finde bl.a. penge til en ny nedrivningspulje. Jeg synes, det bliver et meget interessant spørgsmål, hvor Venstre har finansieringen fra, når man nu fremover skal have nulvækst i de offentlige udgifter. Det må betyde meget store besparelser rundt omkring. Er det i daginstitutionerne? Er det i servicen i landdistriktskommunerne? Eller hvor skal den besparelse være? Det synes jeg er meget interessant.

Men jeg skal gøre opmærksom på, at det var en engangspulje, man tidligere havde fastsat, og det er efter min bedste opfattelse udtryk for en stop and go-politik: Så har vi en nedrivningspulje, og så har vi ikke nogen. Det, vi har gjort med vores forslag til byfornyelse i dag, er jo at skabe en vedvarende pulje, og det giver altså mere end at have en midlertidig pulje, som man ikke kan regne med i kommunerne, som man ikke ved om fortsætter, og som er afhængig af skiftende flertal. Jeg håber meget, at det, vi har gjort i dag, virkelig kan fortsætte, og derfor håber jeg også, at Venstre vedkender sig det, som fru Louise Schack Elholm sagde før, nemlig at det, vi nu satser på, er byfornyelse. Og byfornyelse er et rigtig godt instrument, for byfornyelse giver faktisk 5 kr. igen, hver gang vi investerer 1 kr. fra statens side. Det giver beskæftigelse, det giver noget, man kan regne med, og det dækker alle landets kommuner.

Jeg er opmærksom på, at der er et stort behov for en særlig indsats for de dårlige boliger på landet. Jeg har lige fået tallene med fra den såkaldte nedrivningspulje, som her er en indsatspulje, hvor man kan se, at det kun var 25 pct. af de bygninger, der blev revet ned, der var boliger. Resten var enten drifts- eller avlsbygninger eller selvstændige bygninger på anden måde, lader osv. Så i virkeligheden var

der jo rigtig mange ejendomme, hvor både maskinhuset og laden ved siden af blev revet ned.

Det, vi har gjort med vores forslag i dag, er i virkeligheden at lade det hovedsagelig være boliger, men også erhvervsbygninger i de mindre byer, og med en lidt højere refusionsprocent.

Må jeg så ikke sige, at det er sådan, at vi har en lang række ændringer på vej. Og som sagt er det ikke kun de 39 kommuner, som var omfattet af det tidligere forslag fra Venstre; her lader vi alle kommunerne være omfattet.

Vi har et forslag på vej om at gøre helårsboliger til fritidsboliger. Det tog alle pænt imod, da det kom ud. Vi har et forslag, hvor det er sådan, at man sikrer en mere fleksibel mulighed for at bruge helårsboliger til fritidsformål, og at kommunerne kan tillade, at en helårsbolig anvendes til fritidsformål i en periode, indtil ejeren ønsker at vende tilbage til at bruge den som helårsbolig. På den måde sikrer man faktisk mere beskæftigelse, og man sikrer udnyttelse af vores boliger i vores landdistrikter. Dansk Erhverv og Fritidshusudlejernes Landsforening angav faktisk, at det ville give helt op til 7.000 ekstra arbejdspladser i Danmark om året. Det håber jeg at Venstre og Konservative er med til at støtte.

Noget andet, jeg vil pege på, er, at vi er på vej med et lovforslag, der skal give kommunerne mulighed for at indbringe sager om vedligeholdelsesmangler i lejeboliger for huslejenævnene. Det handler jo, som også hr. Lars Dohn sagde, om at komme Låsby-Svendsen-typerne, altså de grådige udlejere, til livs, så vi rent ud sagt sikrer, at nogle af de der grådige udlejere ikke kan få lov til at fortsætte med at leje deres boliger ud. Hvis de tre gange har overset et påbud fra huslejenævnet, kan kommunen faktisk indklage dem for huslejenævnet, og vi kan sikre, at de kommer ud af markedet. Jeg tror, at det er noget, der virkelig kan være med til at sørge for, at vi ikke ser de der sociale nomadehistorier, som kommunerne er meget optaget af. Derudover tror jeg, at alene udsigten til sanktioner vil fragatte spekulanterne lysten til at fortsætte deres form for udlejning. Jeg tror, det er meget vigtigt.

Derudover vil jeg sige, at de tre tiltag, vi har gang i, og det, vi har redigeret for i dag, for det første drejer sig om ændringen af byfornyelsesloven, som vi har diskuteret, og som betyder, at de små byer i vores landdistrikter får 75 mio. kr. om året, for det andet om et lovforslag, der giver flere muligheder for, at helårsboliger anvendes til fritidsformål, og for det tredje om et lovforslag, der er rettet mod de grove udlejere.

Så vi har faktisk en hel palet af gode forslag, og jeg vil sige, at i modsætning til Venstres forslag om med en tvivlsom finansiering at genindføre nedrivningspuljen med en stop and go-politik, er det her realiteter, som vi vil se på i løbet af året. Jeg håber, at Venstre også kan være med til at støtte de andre gode forslag, som vi er kommet med.

Kl. 15:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:49

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg kan slet ikke forstå, at ministeren er så negativ og afvisende over for det her meget positive forslag, for vi har jo udsagn fra en lang række af borgmestre i Danmark, herunder også socialdemokratiske borgmestre – jeg behøver bare at nævne Stig Vestergaard fra Lolland Kommune og Hans Christian Maarup fra Mariagerfjord Kommune – der siger, at nedrivningspuljen var et rigtig godt instrument til at få forskønnet områderne og fjerne de gamle rønner osv. osv. med. På den baggrund kan jeg slet ikke forstå, at ministeren er så negativ og afvisende, for ministeren har jo haft mulighed for at prioritere det område her, hvis ministeren ville.

I finansloven for 2012 har man en forøgelse af udgifterne på over 5 mia. kr. og i finanslovsforslaget for 2013 på yderligere 2,6 mia. kr. Det vil sige, at inden for en ramme på 7,6 mia. kr. skulle det være muligt for ministeren at prioritere det her område, men det har ministeren ikke ønsket. Og så er mit spørgsmål: Hvorfor har ministeren ikke ønsket det, når socialdemokratiske ministre synes, at det er rigtig godt med en nedrivningspulje?

Kl. 15:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 15:50

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg tror, det sidste var en fortalelse. Det må være socialdemokratiske borgmestre, hr. Flemming Damgaard Larsen mente, og ikke ministre.

Men når det er sagt, er det klart – og det ved hr. Flemming Damgaard Larsen godt – at jeg anerkender, at der er et kæmpebehov for at få fjernet nogle af alle de her ruiner, som står rundtomkring i landdistrikterne. Jeg har også ved fremlæggelsen af evalueringen sagt, at indsatspuljen eller den såkaldte nedrivningspulje har gjort gavn. Men i en svær økonomisk situation, hvor vi jo overtog et underskud på 70 mia. kr. på de offentlige finanser, har vi altså valgt at prioritere, at vi sikrer, at der bliver 75 mio. kr. mere via byfornylelsesmidlerne. Og det er selvfølgelig et valg.

Jeg synes også, det er en lidt usikker finansiering, som Venstre kommer med her, for der er jo ikke rigtig noget svar på, hvor man skal finde de 650 mio. kr., som er ½ pct. af statens budget. Med en nulvækst, som Venstre jo har vedtaget her i weekenden, må det være sådan, at man også angiver de besparelser for at finde finansieringen. Sidste år ville hr. Flemming Damgaard Larsen jo tage fra Forebyggelsesfonden – der ville han tage fra nedslidte mennesker og give til ruiner, og det synes jeg var direkte usympatisk. I år ved man bare ikke, hvor pengene skal komme fra. Der er ikke rigtig noget svar på det.

Der er finansieringen via byfornylelsesmidlerne mere sikker, den er bedre underbygget, og den dækker alle kommuner i hele landet.

Kl. 15:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:51

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jamen det er jo sådan, at hvis ministeren virkelig mener, at det kunne være en god idé at fortsætte nedrivningspuljen, er der god lejlighed til det også rent økonomisk. For som jeg sagde, har man nu over 2 år forøget de offentlige udgifter med mere end 7,6 mia. kr., og inden for den ramme er der ikke tilgået en eneste krone til ministerens område, men til en hel masse andre ministerområder. Hvorfor har ministeren ikke kæmpet for, at det her område også skulle tilgodeses? Det kunne virkelig gøre en stor forskel ude i landskabet og ude i byerne og kunne også skabe nogle arbejdspladser. Det er ret ubureaukratisk at håndtere; det er ret enkelt at administrere den ordning. Og derfor kan jeg slet ikke forstå, hvorfor ministeren på den måde giver op over for de andre ministre i regeringen.

Det vil jeg godt have at ministeren giver et klart svar på af hensyn til de håndværkere, der nu ikke kan få det arbejde, og af hensyn til de borgmestre, der ikke kan få forbedret deres kommune på det område her.

Kl. 15:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 15:52

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu tror jeg, at hr. Flemming Damgaard Larsen er klar over, at nedrivningspuljen, som han kalder den, blev nedlagt i 2011. Så det er jo en gammel nyhed, vi behandler her. Der var overførselsret til 2012, men den blev stoppet, for den blev ikke videreført på finansloven. Venstre selv havde ikke videreført den på finansloven, så der kan man sige, at den var stoppet. Det var en engangspulje på de 250 mio. kr. a en gang, som jeg har redegjort for.

Det næste er, at hr. Flemming Damgaard Larsen godt ved, at jeg ikke sådan giver op. Vi er jo *en* regering, og de initiativer, der bliver taget på tværs i regeringen, påvirker os alle sammen. Det ved hr. Flemming Damgaard Larsen ganske udmærket. Vi har ændret på den kommunale udligning; vi har sat gang i et energiforlig – i øvrigt sammen med Venstre – vi har kigget på telemaster osv. Der er masser af ting, hvor vi har tænkt landdistrikter ind, og hvor jeg synes, det er godt, at vi også har brede forlig.

Jeg håber, at hr. Flemming Damgaard Larsen ikke vil lade sit sortsyn præge det her område, men støtte den gode ændring i byfornyelsen, hvor vi tilgodeser alle kommuner, og hvor vi jo meget, meget hurtigt når op over de 250 mio. kr., som den tidligere regering satte af. Det er meget vigtigt at sige. Og så er byfornyelse jo faktisk et af de bedste og mest kendte instrumenter. Husk nu på, at vi faktisk giver 60 pct. refusion i byer med mindre end 3.000 indbyggere. Det er meget mere, end man gav med den tidligere byfornylelseslov, hvor det kun var 50 pct.

Kl. 15:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Birgitte Josefsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:53

Birgitte Josefsen (V):

Jeg kan høre, at ministeren er meget optaget af, hvordan Venstre vil finansiere en nedrivningspulje på 100 mio. kr., så jeg vil bare henlede ministerens opmærksomhed på det samlede finanslovudspil, som Venstre har lagt frem til finansloven for 2013. Vi har fremlagt et finanslovudspil, som er fuldt finansieret hele vejen igennem.

Når jeg læser regeringens finanslovudspil, kan jeg se, at det jo er bygget op på samme måde, så jeg synes, det er lidt søgt, når ministeren står og tager enkeltsegmenter ud frem for at kigge på det samlede finanslovudspil, som Venstre har fremlagt – et finanslovudspil, hvor alt, hvad der står skrevet, er finansieret. Jeg håber, at ministeren vil gå hjem og læse det godt og grundigt igennem, for det tror jeg at ministeren kan blive meget klog af.

Kl. 15:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 15:54

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu skal man aldrig afvise at blive klogere – jeg tror, det er nødvendigt, for man skal udvikle sig hele tiden – og jeg lytter altid gerne. Men det, jeg har kunnet læse mig til i Venstres finanslovsforslag, er jo, at man vil oprette en omstillingspulje, der udgør ½ pct. af statens budget, altså 650 mio. kr., men der står ikke, hvor man henter de 650 mio. kr. Er det via nedskæringer på daginstitutioner eller på folkeskoler i landdistrikterne? Er det den statslige refusion i forbindelse med landdistriktspolitikken, der skal skæres ned på? Hvad er det, man vil skære ned på?

Det tror jeg da at ordførerne for de øvrige partier får lejlighed til at bore i, når fru Birgitte Josefsen kommer på talerstolen. Det er lidt interessant, for jeg har ikke kunnet finde det, men det kan være, det

er mig, der ikke har slået ordentlig efter, så jeg hører da gerne om det, hvis fru Birgitte Josefsen vil sige, hvor man vil spare de 650 mio. kr. for bl.a. at skaffe de 100 mio. kr. her.

Sidste år syntes jeg, at det var direkte usympatisk, at man ville tage fra nedslidte mennesker og give pengene til ruiner. I år har man så bare foreslået at oprette en udefinerbar pulje, en omstillingspulje, men man siger ikke, hvor man vil spare henne, og når man vil have nulvækst – og det har jeg jo hørt at Venstre vil have – må pengene jo komme et andet sted fra, og det er jo interessant. Det kan man jo have mange forskellige tanker om og ideer til, men jeg synes da, at det er mere spændende at høre fra dem, der har tænkt tankerne, og det håber jeg da at fru Birgitte Josefsen har.

Kl. 15:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 15:56

Birgitte Josefsen (V):

Ja, nu er det jo ikke en finanslovdebat, vi skal have i dag, det er om nedrivningspuljen, og som jeg har sagt tidligere, er Venstres finanslovudspil fuldt finansieret.

Jeg kan bare konstatere, at ministeren ved sin tiltrædelse lovede offentligheden, at man ville bevare nedrivningspuljen på de 100 mio. kr., men det er jo gået med det som med alle de andre løfter, regeringen afgav: Intet er holdt. Så hvorfor er det, at ministeren har svigtet det løfte, han gav til offentligheden?

Kl. 15:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:56

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu synes jeg ikke, at jeg har svigtet befolkningen. Jeg er faktisk kommet med et forslag i stedet for, som sikrer en blivende indsats på 75 mio. kr. om året, så det sikres, at alle landets kommuner kan være med, samt en ekstra indsats i byer med under 3.000 indbyggere. Det tror jeg er meget vigtigt frem for en engangspulje, som ikke er finansieret. Venstre har jo ikke sikret finansieringen via den engangspulje, de havde i finansloven. Den var ikke videreført på den næste finanslov.

Vi har jo fuldt finansieret vores forslag inden for byfornyelsesrammen, så jeg glæder mig til at høre om fru Birgitte Josefsens finansiering af de 650 mio. kr., for de kan jo ikke komme ud af den blå luft. Det er der jo ingenting der kan, undtagen lommeuld. Det er det eneste, der kommer af sig selv. Så det bliver spændende at høre, hvordan man finansierer den her nedrivningspulje.

Så vil jeg bare give en anerkendelse af, at der er et behov. Det er jeg enig med Venstre i. Den såkaldte indsatspulje har været brugt, vi vil gerne brede den ud, vi vil sikre en permanent finansiering, og det kunne jeg høre at Venstres ordfører før var enig i at vi skulle gøre.

Kl. 15:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Mai Henriksen har også en kort bemærkning.

Kl. 15:57

Mai Henriksen (KF):

Jeg vil sige, at når man sådan umiddelbart oplever ministrene i Folketingssalen, er der faktisk rigtig, rigtig mange af dem, der har en rigtig god standard, fordi de som oftest holder sig til deres område og svarer på de stillede spørgsmål. De står ikke og angriber andre partier, som har to spørgsmål i Folketingssalen. Jeg synes ærlig talt, at det virker meget mærkeligt, når landdistriktsministeren begynder

at fyre den ene kaskade af spørgsmål af efter den anden mod Venstre, som handler om finanslov og alt muligt andet, og taler fuldstændig udenom. Det synes jeg er ærgerligt, fordi den her debat jo er rigtig, rigtig vigtig.

Så egentlig vil jeg bare spørge som et meget åbent spørgsmål, og der er ikke noget sådant fordækt eller mærkeligt gemt bag ved det, om ministeren ikke anerkender den rapport, som ministerens eget ministerium jo har lavet, og som siger, at det her har været en vældig succesfuld pulje, og at resultaterne fuldstændig taler for sig selv. Mere end 3.500 bygninger er blevet revet ned, 1.325 bygninger er blevet renoveret, som jeg lige husker det, og jeg synes da, at det taler fuldstændig for sig selv, at det har vist sig netop at være politik, der virker, når det er, at man på den måde har formået at gøre noget til gavn for de lokalområder, hvor den her pulje har kunnet komme i anvendelse.

Kl. 15:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:59

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil godt sige til fru Mai Henriksen, at det *er* en vigtig debat – det er jeg helt enig i – og det er også derfor, at vi har fremsat et forslag om ændring af byfornyelsesloven, fordi det er vigtigt, at der bliver en blivende pulje, og det er vigtigt, at vi giver en håndsrækning til de kommuner, der har behov for det, ude i vores landdistrikter. Det er jeg fuldstændig enig i.

Men jeg synes da også, at det er vigtigt at diskutere, hvordan man finder finansieringen, når det nu meldes ud, at der skal være nulvækst i den offentlige sektor. Den diskussion har vi vel lov til at rejse. Vi har jo finansieret det her inden for byfornyelsens rammer. Det var, hvad vi kunne finde i en situation, der er økonomisk vanskelig, og hvor vi ikke bare har guld, der ligger og flyder på gaden. Men når det så er sagt, synes jeg da, at det er helt rimeligt, at man diskuterer de forskellige aspekter i et beslutningsforslag, herunder finansieringen. Det synes jeg er rimeligt nok.

Men jeg anerkender, at der er en vigtig indsats at gøre. Jeg anerkender også, at indsatspuljen har virket. Derfor er vi gået videre i forhold til det med at prioritere at få midler fra byfornyelsen.

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Fru Mai Henriksen.

Kl. 16:00

Mai Henriksen (KF):

Det er jo helt andre toner, og man bliver rigtig glad for, at ministeren synes, at initiativet har været rigtig godt, og at indsatspuljen har virket.

Noget af det, som jeg i hvert fald blev optaget af, da jeg læste den rapport, var, at det jo ikke bare har haft en gavnlig effekt på at gøre miljøerne, hvor de her bygninger har ligget, mere attraktive. Det har faktisk også haft en boligsocial betydning. Som boligminister må det jo også være noget som ministeren er meget optaget af, antager jeg.

Der står jo i rapporten, at en fjerdedel af kommunerne faktisk har tilkendegivet, at de har nået positive resultater, i forhold til at der sådan står »forebygge og afhjælpe social forslumring« – det er egentlig ret fantastiske ord, social forslumring – men altså underforstået, at man har formået måske at få gjort noget ved de her bygninger, sådan at socialt udsatte familier ikke rykker ind. Jeg tænker bare, at med baggrund i de sager, der har været, med bl.a. incest, vold, misbrug og andre ting kan man jo se, at nogle af de her misbrug er foregået på nogle landsteder, som kunne se ud, som om de kunne være dæk-

ket ind af netop den her pulje. Gør det ikke også indtryk på ministeren?

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 16:01

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jo, det gør faktisk så meget indtryk, at vi har en række konkrete forslag. Jeg ved ikke, om fru Mai Henriksen havde nået at komme i salen, da jeg redegjorde for det under min tale, men jeg sagde, at for det første har vi byfornyelsesmidlerne, og vi breder dem ud til hele landet og ikke kun til de 39 kommuner, som den tidligere regering gjorde. Vi giver ekstra midler til nedrivning i landsbyer med under 3.000 indbyggere.

For det andet giver vi mulighed for, at helårsboliger kan anvendes til fritidsboliger. Det er det, Dansk Erhverv og Fritidshusudlejerens Landsforening mener vil give beskæftigelse til 7.000 mennesker, og det er ikke så ringe endda, og det tredje er et lovforslag, der retter sig mod de her grove udlejere, Låsby-Svendsen-typerne, som udlejer til de her folk.

Jeg er fuldstændig enig med fru Mai Henriksen i, at det skal vi ikke finde os i. Derfor vil vi gerne give kommunerne mulighed for at indberette dem for huslejenævnet, og ved tre gange påbud bliver man altså taget ud af markedet. Så det har vi taget med.

I al beskedenhed synes jeg faktisk, vores forslag er lidt bedre, fordi det er en bredere indsats og ikke kun en indsatspulje, der retter sig mod 39 kommuner, men mod hele landet, og faktisk er en blivende pulje, og så har vi en bredere portefølje med to andre lovforslag. Det håber jeg at fru Mai Henriksen vil anerkende i den der gode standards tone.

Kl. 16:02

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Den første taler er fru Annette Lind fra Socialdemokratiet.

Kl. 16:03

(Ordfører)

Annette Lind (S):

Socialdemokraterne arbejder hver dag på at skabe arbejdspladser, vækst og udvikling i hele landet, for vi ønsker nemlig et Danmark i balance. Derfor er jeg også rigtig glad for, at vi tidligere i dag har behandlet et forslag, som netop giver en særlig økonomisk håndsrækning til områdefornyelse og bygningsfornyelse i vores små byer. Vores ønske er nemlig at styrke kommunernes incitament til at opprioritere indsatsen mod dårlige boliger i landdistrikterne. Det er vigtigt, at vi ikke har faldefærdige huse, som står og skæmmer vores landdistrikter, og som boligspekulanter kan udleje til udsatte familier. Derfor er jeg også rigtig glad for, at vi har fået en landdistriktsminister, som netop har sat det her emne på dagsordenen, og som nu sætter handling bag ordene med en lang række forslag i lovkataloget. Det er forslag, som tager hånd om forskellige dele af problemet: fra en indsats mod Låsby-Svendsen til at sætte mere gang i boligsalget i landdistrikterne.

Venstre og Konservative har fremsat et forslag om en ny nedrivningspulje. Jeg har noteret mig, at der var tale om en engangspulje i 2010 og 2011, og at partierne ikke havde det med i deres finanslovsforslag for 2012. Men det er selvfølgelig også lettere for V og K at fremsætte forslag nu, hvor de ikke længere har nogen finansiering med, ud over at man selvfølgelig skærer ned via grønsthøstermetoden på hele området.

Som jeg ser det, skal nedrivning og istandsættelse af faldefærdige boliger tænkes ind i områdeplaner og på den måde være en del af en

mere langsigtet satsning på udvikling og fremgang i vores små byer. Statens Byggeforskningsinstitut har opgjort, at der er ca. 51.000 kondemnerbare boliger i vores landdistrikter. Det er derfor tydeligt, at vi ikke skaber vækst og udvikling og fremgang i landdistrikterne med snuptagsløsninger. Vi skal have løsninger, som kommunerne kan regne med.

Socialdemokraterne arbejder hver dag for at gøre det attraktivt at bo i landdistrikterne. Med den permanente ordning, som vi lige har behandlet et forslag om, og som vi har diskuteret tidligere i dag, giver vi de små byer fortrinsret til 75 mio. kr., som bl.a. skal gå til nedrivning. Det har stor betydning for lokalområderne og er derfor en vigtig del af indsatsen for en positiv udvikling i landdistrikterne. Det tror vi er den rigtige model, og derfor støtter Socialdemokraterne ikke beslutningsforslaget.

Kl. 16:05

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er lige et par spillere. Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 16:05

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu er det ikke rigtigt, som ordføreren her siger, at Venstres finanslovsforslag ikke er finansieret, for det er det. Det er fuldt ud finansieret, det er indiskutabelt.

Men det var ikke derfor, jeg tog ordet. Det var for at sige, at jeg ikke kan forstå, hvorfor Socialdemokratiet nedprioriterer det her område, for nedrivningspuljen eller indsatspuljen, eller hvad man nu kalder den, har jo været en kæmpe succes igennem flere år. Den blev indført af VK-regeringen i sin tid, og det er meget ærgerligt, at det arbejde ikke får lov til at fortsætte, for det har forskønnet mange områder her i Danmark, det har givet arbejdspladser, og det er lokale entreprenører, der har fået arbejdet og på den måde skabt beskæftigelse. Det har givet mulighed for, at hensygnende landsbyer kunne blomstre op igen osv. osv. Der er en masse gode argumenter for det, og det er så det, Socialdemokratiet nu vil slå i stykker. Hvorfor vil Socialdemokratiet ikke prioritere penge til det område blandt de mange milliarder kroner, som Socialdemokratiet har forøget udgifterne med i de to sidste finanslovsforslag?

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:06

Annette Lind (S):

Vi har lige diskuteret L 57. Der er vi enige med også Venstre og Konservative – og vi er selvfølgelig glade for, at de tilkendegiver, at de gerne vil støtte det – om, at vi giver 75 mio. kr. direkte til landdistrikterne. Det er en permanent løsning, som nu giver kommunerne mulighed for at lave en helhedsløsning for områderne. Samtidig retter vi fokus direkte mod byer med under 3.000 indbyggere, og det er præcis dem, som har mest brug for hjælp. Så jeg synes ikke, at det er helt rigtigt, at vi ikke, som hr. Flemming Damgaard Larsen siger, gør noget for landdistrikterne. For det lovforslag, vi lige har arbejdet med, støtter landdistrikterne i rigtig høj grad.

Kl. 16:07

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 16:07

Flemming Damgaard Larsen (V):

Ud over de fordele ved nedrivningspuljen, jeg lige har opregnet, er der også den store fordel, at den er enkel at administrere. Den er forholdsvis ubureaukratisk, og det er også noget, som kommunerne har

hyldet, også dem med socialdemokratiske borgmestre. Så der er så mange gode begrundelser for, at man viderefører nedrivningspuljen, og det er derfor, jeg stiller mig meget undrende over for, at Socialdemokratiet er så afvisende og i stedet for vil lave noget meget bureaukratisk med det andet lovforslag, som vi har haft til behandling her tidligere i dag.

Jeg vil bare spørge ordføreren, om ordføreren ikke kan se, at man altså også nogle gange bør lytte til de mennesker, som ved, hvor skoen trykker. Det er i det her tilfælde de lokale entreprenører, de lokale borgmestre og andre, der virkelig ved, at det her har en betydning. Vil ordføreren ikke godt love, at man i fremtiden vil lytte til disse mennesker?

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 16:08

Annette Lind (S):

Det vil jeg i hvert fald love. Jeg vil love, at vi lytter til folk. Det gør vi altid. Det, jeg også vil sige, er, at det, vi gør med det forrige forslag, er noget, der kommer landdistrikterne til gode. Vi har afsat 75 mio. kr. til en permanent løsning, så kommunerne har mulighed for at lave en helhedsløsning. Det synes jeg da er en stor håndsækning til landdistrikterne, og det synes jeg de skal være rigtig glade for. Jeg er rigtig tilfreds med det.

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Næste spørger er fru Birgitte Josefsen.

Kl. 16:08

Birgitte Josefsen (V):

Tak for det. Jeg vil gerne spørge Socialdemokratiets ordfører, om regeringens finanslovudspil, som Socialdemokratiet jo er en del af, er gennemført hundrede procent, ned i mindste detalje, i forhold til den aftale, der er indgået med Enhedslisten.

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 16:08

Annette Lind (S):

Det synes jeg man skal spørge finansministeren om. Jeg er landdistriktsordfører.

Kl. 16:09

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 16:09

Birgitte Josefsen (V):

Grunden til, jeg spørger, er jo, at jeg kan forstå, at både ministeren og Socialdemokratiet bruger mange kræfter på at få fortalt, at det beslutningsforslag, vi her har fremsat, ikke er finansieret i vores finanslovudspil. Jeg kan så oplyse, at vores finanslovudspil faktisk er overfinansieret, og derfor er der rig lejlighed til at finde 100 mio. kr. til en nedrivningspulje.

Det er jo sådan, at når man fremsætter et forslag, skal det forhandles, og derfor havde vi også et finanslovudspil sidste år. Uheldigvis kom der et valg i vejen, hvor regeringspartierne var ude at love befolkningen alt muligt. Bl.a. lovede ministeren, at man efter valget ville bevare en nedrivningspulje, og befolkningen lyttede til, hvad der blev sagt. Men hverken det, man lovede i valgkampen, eller det, man lovede efter, har man jo holdt.

Kl. 16:10

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 16:10

Annette Lind (S):

Der kom et valg, og efter det valg kom vores regering til. Og der var der efterladt et stort hul i statskassen, som Venstre havde oparbejdet. Derfor laver vi nu en løsning, som er permanent, og som er fuldt finansieret. Og vi er ret stolte af, at vi nu faktisk kan lave en helhedsløsning med 75 mio. kr. årligt, som kommer landdistrikterne til gode.

Kl. 16:10

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Næste spørger er fru Mai Henriksen.

Kl. 16:10

Mai Henriksen (KF):

Jeg bemærker, at ordføreren drager en parallel til forrige forslag, men det forrige forslag handlede jo om 95 mio. kr. til 98 kommuner, fordi de nu kan søges af alle, hvorimod nedrivningspuljen, sådan som den i hvert fald har virket indtil nu, handler om 100 mio. kr. til 38 kommuner. Så vil ordføreren ikke stadig væk mene, at det – alt andet lige – er en styrkelse, når altså færre, dvs. 38 kommuner, kan søge og der er flere penge at søge om?

Kl. 16:11

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 16:11

Annette Lind (S):

Jeg kan kun konstatere, at det er meget nemt at finde nogle penge, når man ikke længere sidder ved magten.

Kl. 16:11

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Fru Mai Henriksen.

Kl. 16:11

Mai Henriksen (KF):

Det var jo ikke det, jeg spurgte om. Det er et meget nemt spørgsmål at besvare, det er ikke noget trickspørgsmål overhovedet. 100 mio. kr., som fordeles mellem 38 kommuner, eller 75 mio. kr., som deles af 98 kommuner – hvad virker bedst sådan rent objektivt, vil jeg gerne spørge ordføreren.

Kl. 16:11

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 16:11

Annette Lind (S):

Det er klart, at der er et problem, i forhold til at der skal gøres nogle ting, men det her giver præcis landdistrikter mulighed for en permanent løsning år efter år. Det er da trods alt bedre end at lave en løsning, der er midlertidig.

Kl. 16:12

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det fru Louise Schack Elholm.

Kl. 16:12

Kl. 16:14

Louise Schack Elholm (V):

Det er meget interessant at følge debatten her. Ordføreren har nu sagt, at Venstre skulle have efterladt et kæmpe hul i statskassen. Jeg vil så sige, at det var en påstand, som partierne, der nu er kommet til regeringsmagten, kom med, efter at de kom i regering. De nedsatte et udvalg, der skulle prøve at kulegrave området for at se, om der skulle være blevet brugt flere midler, end hvad den daværende VK-regering havde sagt. Det havde den ikke.

De eneste ekstra midler, man kunne finde der var brugt, var dem, der skyldtes en forværring, siden det sidste skøn var lavet, fordi krisen var blevet værre. Så der er ikke en eller anden kæmpegæld, som man ikke anede noget om, inden man overtog regeringsmagten. Man kom med en masse løfter, man ikke kunne holde, fordi de var ufinansierede.

Det gør vi ikke fra Venstres side af. Vores nedrivningspulje er fuldt finansieret. Faktisk er vores finanslovforslag nærmest overfinansieret med 1 mia. kr.

Lad mig komme til mit spørgsmål. Jeg vil bare høre ordføreren: Hvad mener ordføreren om, at ordførerens partis, Socialdemokratiets, egne borgmestre er bekymret over, at regeringen ikke støtter op om det dette forslag? Lad mig være konkret. Borgmesteren for Lolland Kommune vil indledningsvis beklage, at man ikke har valgt at videreføre indsatspuljen. Hvad mener ordføreren om dette?

Kl. 16:13

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Det er ordføreren for at svare!

Kl. 16:13

Annette Lind (S):

Det, det handler om, er, at man får lavet nogle løsninger, der er til gavn for borgerne, og det synes jeg vi har fået gjort med det tidligere forslag. Det, det handler om, er selvfølgelig at lytte til borgmestrene ude i landet, og det gør vi til enhver tid, også i forhold til det her med nedrivning. Der synes vi at vi har lavet en god løsning, der er permanent.

Kl. 16:13

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 16:13

Louise Schack Elholm (V):

Det kan godt være, at ordføreren siger, at ordføreren vil lytte til borgmestrene rundt omkring i landet, men ordføreren har jo tydeligvis ikke lyttet til borgmesteren for Lolland Kommune, der er fra hendes eget parti, og som ønsker en fortsættelse af indsatspuljen – altså det, som her er foreslået som nedrivningspuljen.

Hvordan har ordføreren det med, at borgmestrene fra ordførerens eget parti ønsker en videreførelse af den her pulje, men at man fra regeringens side blankt affærdiger det? Viser det ikke en splittelse i partiet?

Kl. 16:14

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:14

Annette Lind (S):

Overhovedet ikke på nogen måde. Det, det handler om, er, at L 57 også kommer Lolland-Falster til gode.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er det fru Mette Hjerminde Dencker.

Kl. 16:14

(Ordfører)

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Med nedrivningspuljen blev der for alvor sat skub i yderområderne. De 39 kommuner søgte flittigt, der blev renoveret, der blev revet ned, det gav arbejde til de lokale håndværkere, og det gav smukke bybilleder på landet.

Behovet for nedrivningspuljen er stort. Det kan vi se på ansøgningerne. Og det er vigtigt, at vi kan imødekomme det med de samme midler, som vi havde under den tidligere regering.

Det er et skæmmende billede at se, når man kører igennem mange af de små byer på landet: byer, hvor der før var liv; byer, der tidligere var små bæredygtige enheder, der var selvforsynende med frugt, grønt, mejeriprodukter, kød, mel og meget andet; byer, der bukkede under som følge af centraliseringen og urbaniseringen. De for længst fraflyttede ejendomme fortæller en trist historie om et liv, der var engang.

Men for at vi igen kan skabe nyt liv i yderområderne, er det nødvendigt, at vi fjerner de bygninger, der skæmmet området. Derfor er vi i Dansk Folkeparti positive over for selve forslaget, men vi må sige, at det undrer os meget, at der ikke i forslaget er nævnt nogen finansiering.

Nu har vi været inde på det i dag, hvor Venstre så fint har redegjort for, at finansieringen fremgår af Venstres finanslovudspil. I Dansk Folkeparti er vi ikke enige i Venstres finanslovudspil, og derfor kan vi ikke støtte den finansiering, der er. Men hvis Venstre og De Konservative er villige til at imødekomme Dansk Folkeparti, og vi sammen kunne finde på en løsning, hvor vi kunne finde de 100 mio. kr., så er vi selvfølgelig tilbøjelige til at støtte forslaget.

Kl. 16:16

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger, så jeg siger tak til fru Mette Hjerminde Dencker. Den næste ordfører bliver så hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:16

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Jeg vil starte med at sige, at SF vil stemme imod det her beslutningsforslag. Det er jo noget besynderligt noget, at man fra Venstre og Konservatives side vil lave en pulje og lege julemand for 100 mio. kr., uden at man aner noget som helst om, hvor julegaverne skal komme fra. Det er højst besynderligt og særdeles utroværdigt!

Sandheden er jo, at det i forbindelse med den omprioriteringspulje på 650 mio. kr., som man har foreslået i forbindelse med finansloven, ikke er blevet sagt, hvor der skal spares, for at man kan skaffe 650 mio. kr., hvoraf de 100 mio. kr. så skal gå til en nedrivningspulje. Skal der spares på de ældre, skal der spares på folkeskolen, eller skal der måske spares på sygehuse? Det har Venstre og Konservative ikke svaret på, og det er jo en kæmpe fejl. Derfor er det utroværdigt at lege julemand uden at vide, hvor julegaverne skal komme fra. Så skal man lade være med at lege julemand.

I øvrigt vil jeg generelt sige, at nogle af os muligvis har set, hvordan det foregår, når man slagter en høne, hugger hovedet af den. Jeg har i hvert fald set det, og i nogle tilfælde sker der det, at efter at hønen har fået hovedet hugget af, løber den uden hoved forvildt rundt i alle mulige retninger på grund af nerverne i kroppen. Venstres op-

førsel for øjeblikket på det økonomiske område minder mig i høj grad om den kurs, som sådan en forvildet høne tager.

Jeg siger ikke, at Venstre har fået hovedet hugget af, men jeg siger, at Venstre opfører sig, som om man har fået hovedet hugget af, for det her med de 100 mio. kr. er jo bare ét eksempel på, at man ikke har en finansiering. Nu skal der være nulvækst i den offentlige sektor, vi skal have et skattetryk, kunne man forstå på Venstres landsmøde og før Venstres landsmøde, som skal være på niveau med Sveriges, og det betyder, at der skal spares 65 mia. kr. og være nulvækst i den offentlige sektor.

Tilbage i april måned udtalte Venstres gruppeformand og næstformand, hr. Kristian Jensen, at der skulle være nulvækst i den offentlige sektor. Efter nogle få timers forløb selv samme dag sker der det, at han får at vide, at det ikke er Venstres politik, men at der skulle være en vækst i den offentlige sektor på 0,8 pct. Det var i april måned. Nu er vi nået frem til november, og nu skal der så være nulvækst i den offentlige sektor, og der skal spares 65 mia. kr., som ingen heller aner hvor skal komme fra. Det er ud fra det, jeg siger, at det minder om den forvildede kurs, som en høne har, når den har fået hovedet hugget af.

Det er ikke noget kønt syn, det er særdeles utroværdigt, og det er mig komplet ubegribeligt, at Danmarks største parti kan være så utroværdigt i den økonomiske politik. Det er dog en elementær ting, at hvis man vil skaffe nogle penge, skal man fortælle, hvor de skal skaffes fra. Det er ikke nok med en overskrift. Der skal stå noget under den overskrift, for at det har en troværdighed, og det gælder altså også i spørgsmålet om de her 100 mio. kr., som man vil skaffe til en nedrivningspulje, men man er tilsyneladende ude af stand til at fortælle, hvor de skal komme fra.

Summa summarum stemmer SF imod det her forslag, og det gør vi bl.a. af den her økonomiske grund, men også af en række af de andre grunde, som er blevet nævnt af nogle af de tidligere ordførere.

Kl. 16:20

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er lige en række korte bemærkninger. Fru Birgitte Josefsen fra Venstre.

Kl. 16:21

Birgitte Josefsen (V):

Tak for det. Jeg vil gerne gøre SF's ordfører opmærksom på, at Venstres finanslovudspil er fuldt finansieret – det har vi jo faktisk fleres ord for. Og i modsætning til regeringen med dens finanslovaftale har vi jo ikke været ude og bede folk, der har problemer med tandsundheden eller hørelsen eller i det hele taget har store problemer, som de har behov for at få løst, om at være med til at finansiere en finanslov.

Altså, SF er jo en del af en finanslov, hvor man slækker betydeligt på velfærden – det betragter jeg det i hvert fald som, når man nu vil ramme dem, der har dårlig hørelse, og også dem, der har brug for at komme til tandlæge en ekstra gang, for der er nogle, der har nogle diagnoser, der betyder, at de har brug for det.

Så jeg vil bare gøre opmærksom på, at vores forslag er fuldt finansieret. Det gælder ikke bare vores finanslovudspil, men også de beslutningsforslag, der behandles her i dag, så jeg vil henlede opmærksomheden på vores samlede finanslovudspil og bede ordføreren om at gå hjem og læse det.

Kl. 16:22

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:22

Eigil Andersen (SF):

Jamen altså, hvis Venstre holder fast på, at deres finanslovsforslag er fuldt finansieret, så vil jeg gerne spørge fru Birgitte Josefsen: Hvor

er det, de 650 mio. kr., som skal bruges til en omstillingspulje, skal komme fra? Hvor er det, Venstre vil spare? Er det på ældreområdet, er det på folkeskoleområdet, eller det på sygehusområdet? Det må der jo kunne svares på, hvis man mener, at der er tale om en fuld finansiering.

Kl. 16:22

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 16:22

Birgitte Josefsen (V):

Jeg vil gerne gentage, at vores finanslovudspil er fuldt finansieret, og det betyder jo, at man ude i kommuner og regioner kan fortsætte med at bruge de midler, man har fået stillet til rådighed, og levere den velfærd, man skal levere, via de midler og løse de opgaver, som man har aftalt med regeringen at man skal løse. Så det har vi jo ikke slækket på, og det synes jeg at SF's ordfører skal skrive sig bag øret, for vi mener, at vi sagtens både kan levere velfærd og være økonomisk ansvarlige.

Kl. 16:23

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:23

Eigil Andersen (SF):

Jamen altså, jeg kan egentlig bare nøjes med at konstatere, at der ikke her blev svaret på, hvor der skal spares for at skaffe de 650 mio. kr.

Kl. 16:23

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det fru Mai Henriksen fra De Konservative.

Kl. 16:23

Mai Henriksen (KF):

Det er blevet en lidt sjov debat, fordi det virker, som om den er kommet til at handle mere om finanslov end om nedrivningspulje. I virkeligheden vil jeg faktisk rigtig gerne tilbage og diskutere indholdet i beslutningsforslaget. Det håber jeg at hr. Eigil Andersen er med på.

Mange ordførere, bl.a. den socialdemokratiske ordfører, nævnte det foregående lovforslag, der lige blev diskuteret, nemlig L 57, som jo giver 75 mio. kr. til 98 kommuner. Nu fik jeg ikke noget rigtigt svar fra Socialdemokratiet, så jeg vil bare lige spørge hr. Eigil Andersen, om ikke ordføreren er enig i, at det dog ville være bedre, om man fordelte 100 mio. kr. til 38 kommuner frem for at fordele 75 mio. kr. til 98 kommuner, bare sådan rent objektivt.

Kl. 16:24

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:24

Eigil Andersen (SF):

Det kan det være, men ikke nødvendigvis. I det tidligere lovforslag er der jo tale om, at man målretter pengene, sådan at de bliver målrettet landområderne og de mindre byer, og det er jo en stor kvalitet.

I øvrigt vil jeg da sige, at De Konservative jo i deres forslag til finanslovforhandlingerne ikke har omtalt, at der skulle oprettes en sådan ny pulje, som man nu foreslår med det her beslutningsforslag, til nedrivning.

Kl. 16:24

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Fru Mai Henriksen.

Kl. 16:25

magten i, og som har gavn af at kunne få lov til at rive faldefærdige rønner ned.

Kl. 16:28

Mai Henriksen (KF):

Det kan godt være, det er gammeldags, men jeg insisterer altså på at holde fast i den politiske substans og det, som det her beslutningsforslag handler om, nemlig nedrivningspuljen, ikke finansloven.

Så vil jeg bare spørge hr. Eigil Andersen: Når nu alle 98 kommuner kan søge – jeg kunne forestille mig, at Odense Kommune gerne ville søge, jeg er selv fra Odense – virker det så ikke bedre på ordføreren, at det er kommuner, som i forvejen netop er landdistriktskommuner, og det tror jeg dog vi er enige om at Odense ikke er, som netop bokser og kæmper med de her udfordringer, som kæmper med typer som Låsby-Svendsen, og som kæmper med de her forladte ejendomme og måske endda sådan hele spøgelsesagtige småbyer, som alle flygter fra, fordi ingen vil bo i nærheden, altså at det er dem, der har behovet, som får de her penge, frem for måske de storbyer, som nu også kan søge, og som måske ikke har de samme behov?

Kl. 16:25

Fjerde næstformand (Anne Baastrup): Ordføreren.

Kl. 16:25

Eigil Andersen (SF):

Altså, vi er enige om, at Odense ikke er et landdistrikt. Jeg håber også, vi er enige om, at Odense har mere end 3.000 indbyggere. Sagen er jo, at med det lovforslag, vi omtalte tidligere, er der en række af tingene, som er reserveret til mindre byer med under 3.000 indbyggere.

Så vil jeg i øvrigt sige, at det jo er udmærket at holde fast på den politiske substans, men den politiske substans er jo da også i høj grad at sørge for, at økonomien er i orden, og at pengene passer. Det er da et punkt, hvorom jeg har hørt de borgerlige partier, inklusive fru Mai Henriksens Konservative Folkeparti, sige masser af gange i den her Folketingssal, også mens man selv sad ved magten, at pengene skulle passe. Så er det da besynderligt, at man også fra konservativ side fremsætter et forslag om en renoveringspulje til 100 mio. kr., men ikke har taget det med i sit eget finanslovsforslag, højst besynderligt.

Kl. 16:26

Fjerde næstformand (Anne Baastrup): Så er det fru Louise Schack Elholm.

Kl. 16:26

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Jeg ville også helst tale om nedrivningspulje, men jeg er lige nødt til at starte et andet sted, fordi der simpelt hen kom så mange usandheder oppe fra den talerstol. Jeg er godt klar over, at man gerne vil mane et skræmmebillede op af Venstre, men så synes jeg, at man skulle holde sig til sandheden.

Der blev ikke sagt noget om et skatteniveau på svensk niveau fra hr. Lars Løkke Rasmussens side. Det er overhovedet ikke sagt på noget tidspunkt, så lad være med at gå rundt med den løgnehistorie, eller hvad søren det er, at vi skulle have sagt, at det skulle være på svensk niveau. Det har vi ikke sagt. Vi har sagt, at vi gerne vil have skattelettelser og et offentligt forbrug, der gerne skulle være på det samme niveau som nu.

Det med at ændre holdning, med hensyn til at en enkelt person i Venstre skulle have sagt noget og bagefter går ud og siger noget andet, er en ting, men at regeringen i fredags fremsætter et forslag til en andelsskat og senere på eftermiddagen trækker selv samme lovforslag, synes jeg jo nok er en kovending af dimensioner. Men jeg vil dog alligevel lige sige, at jeg undrer mig over, at SF ikke bakker op om nedrivningspuljen. Der er faktisk kommuner, som SF har

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg vil foreslå, at man fastholder, at det altså er beslutningsforslag nr. B 10, der tales om, nemlig pulje til nedrivning og renovering i landdistriktskommunerne.

Så er det ordføreren.

Kl. 16:28

Eigil Andersen (SF):

Jamen det er også fint at holde fast på det, men man skal være opmærksom på, også fra formandens side, at det foreslås, at der skal laves en pulje på 100 mio. kr., og det står fuldstændig hen i det tågede, hvor de penge skal komme fra. Så sagen er jo, at man kan diskutere, om der er et forslag at diskutere, fordi der ikke er nogen penge. Det er jo sandheden i det. Derfor mener jeg, at det er yderst relevant at tale om det økonomiske problem, der ligger i det. Vi er jo ikke i gang med en eller anden tegneserie eller Anders And, hvor der kommer en tryllefe og med en tryllestav pludselig frembringer 100 mio. kr. ud af ingenting. Sådan fungerer det jo simpelt hen ikke.

Men jeg kan jo spørge fru Louise Schack Elholm, om Venstres mening i april, som var, at der skulle være en vækst på 0,8 pct., var den rigtige Venstrepolitik, eller om det er den nuværende, som er, at der skal være nulvækst.

Kl. 16:29

Fjerde næstformand (Anne Baastrup): Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 16:29

Louise Schack Elholm (V):

Jeg tror, jeg vil holde mig til formandens kommentar i stedet for at gå i gang med at svare på spørgsmål fra talerstolen, når det normalt er den modsatte vej, det går.

Jeg vil nemlig gerne høre, hvad ordførerens holdning til nedrivningspuljen er. Hvis vi nu skal tale om finansiering, vil jeg sige, at det svarer til ½ pct. af driftsrammen, som skal omprioriteres. Nej, Venstre har ikke på nuværende tidspunkt lagt sig fast på, hvordan det skal finansieres, om det er via grønthøstermetoden, eller om vi går ind og kigger på nogle specifikke ting som f.eks. en ny cirkusuddannelse, men når regeringen i deres finanslovsforslag kan komme med omprioriteringer, så kan det rent faktisk også lade sig gøre for en opposition.

Kl. 16:30

Fjerde næstformand (Anne Baastrup): Ordføreren.

Kl. 16:30

Eigil Andersen (SF):

Jamen altså, hvis man som vælger vil skrive under på en eller anden blankocheck, kan man selvfølgelig gøre det, men det er da et meget usikkert projekt, når der ikke er et direkte link mellem de penge, man vil anvende, og hvordan man så vil skaffe de penge. Altså, den her regering har jo indført et princip om ikke at bruge penge, før de er til stede. Det lyder for mig, som om den borgerlige opposition er i fuld gang med at bruge penge, som ikke er til stede.

For at svare på spørgsmålet om nedrivningspuljen vil jeg sige, at den da har haft en god effekt; det er der ikke nogen som helst tvivl om. Men pengene skal jo være der, og med hensyn til det forslag, som vi har snakket en del om under det foregående punkt, må man jo sige, at der også kommer til at foregå en masse glimrende aktiviteter i landområderne, og det vil hjælpe meget på bygningsmiljøet.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Så er det hr. Andreas Steenberg.

Kl. 16:30

jeg synes heller ikke, at Venstre i beslutningsforslaget har fremlagt konkret finansiering til de her 100 mio. kr. i puljen.

Kl. 16:34

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Jeg var til møde et andet sted i huset, så jeg løb herved, men jeg kunne forstå, at Dansk Folkeparti gjorde det meget hurtigt, så jeg nåede ikke ned i tide til at komme ind i rækkefølgen efter Dansk Folkeparti.

Jeg har efterhånden lidt svært ved at forstå, hvad der er op og ned i Venstres økonomiske politik. Dengang Venstre var i regering, lavede man en midlertidig pulje til nedrivning af boliger i landdistrikter. Da Venstre så skulle fremlægge et finanslovudspil for 2012, havde man ikke valgt at tage den her pulje med, fordi den jo altså var midlertidig. Så kommer man i opposition, og nu er der lige pludselig penge til at gøre den her pulje permanent.

Hvis man så går ind i Venstres finanslovudspil og ser på, hvor pengene skal komme fra, kan man se, at de skal komme fra 600 mio. kr., der skal spares på statens budget, og det kommer oven i en besparelse på 2 mia. kr., som skulle finansiere boligjobordningen. Og vi har jo lige hørt fra fru Louise Schack Elholm, at man ikke har nogen konkrete forslag med hensyn til de der 600 mio. kr., man vil spare på statens budget. Man vil meget, meget gerne være konkret, med hensyn til hvad pengene skal gå til, men med hensyn til hvor pengene skal komme fra, er man overhovedet ikke konkret.

Oven i det har Venstre jo lige holdt landsmøde – tror jeg, det hedder – hvor man nu er gået fra 0,8 pct. vækst i det offentlige forbrug til nulvækst. Det er jo sådan, at der kommer flere kræftpatienter og flere ældre, og jeg går ikke ud fra, at de skal have deres behandling skåret væk. Så et eller andet sted må der jo så skulle spares, for at man kan blive ved med at behandle alle i sundhedsvæsenet, når der nu samlet set skal være nulvækst. Igen her vil jeg sige, at der jo er ikke nogen som helst, der aner, hvor Venstre vil spare på det hende, og der er jo heller ikke nogen som helst, der aner, om den her nedrivningspulje kan blive bevaret, når nu der skal være nulvækst i den offentlige sektor.

Så jeg må sige, at det hele virker meget utroværdigt, og at det sejler. Jeg har meget svært ved at se, hvad der er hoved og hale i Venstres økonomiske politik.

Vi har meget store underskud i øjeblikket. Regeringen har så valgt i den her finanslov at prioritere uddannelse og anden hjælp til arbejdsløse. Det er vi meget glade for har kunnet lade sig gøre, fordi der ikke er så mange penge at gøre godt med. Vi har ikke kunnet finde penge til at gøre den her midlertidige pulje permanent, og det kunne Venstre som sagt heller ikke, da Venstre havde magten. Og med den her nulvækst tror jeg altså ikke på, at Venstre får fundet penge til at lave en pulje på 100 mio. kr. årligt, altså hvis de får magten igen.

Tidligere i dag har vi haft et lovforslag, hvor vi foreslår at omfordele de 100 mio. kr., der går til områdeformyelse og byfornyelse, så landdistrikterne får adgang til to tredjedele. Det mener vi vil styrke landdistrikterne, og det er en udmærket løsning for at få revet nogle af de her boliger ned eller for at få renoveret nogle af de tomme boliger, der er. Regeringen vil også fremsætte et lovforslag, der lempet kommunernes mulighed for at gøre helårsboliger til fritidsboliger. Regeringen vil også komme med et lovforslag, der styrker kommunernes mulighed for at kræve, at boliger vedligeholdes af udlejere. Det skal bekæmpe de her Låsby-Svendens-eksempler, som vi har hørt mange af.

Samlet set kan vi ikke støtte Venstres forslag i dag, fordi det var en midlertidig pulje og vi ikke har økonomi til at videreføre den, og

Kl. 16:31

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er der en enkelt kort bemærkning. Fru Mai Henriksen.

Kl. 16:34

Mai Henriksen (KF):

Det var igen utrolig meget om finanslov og utrolig lidt om nedrivningspuljen. Jeg havde faktisk ikke tænkt, jeg ville stille noget spørgsmål, men det bliver jeg nødt til alligevel, for jeg er ret nysgerig efter, hvad Det Radikale Venstre sådan egentlig mener om nedrivningspuljen. Det blev jeg faktisk ikke klogere på af ordførerens tale, for det handlede om finanslov og Venstre og en masse andre ting. Så hvad mener De Radikale egentlig om den nedrivningspulje, der har været?

Kl. 16:35

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:35

Andreas Steenberg (RV):

Vi synes, nedrivningspuljen har været udmærket i de 2 år, man har valgt at have den som en midlertidig ordning. Hvis den skal gøres permanent, er det jo lidt interessant, hvordan man har tænkt sig at finansiere den. Det var derfor, jeg koncentrerede mig lidt om finansloven, for vi er ikke så meget tilhængere af at stå og love 100 mio. kr. væk her og der, hvis ikke vi har en konkret og god finansiering. Og på finansloven har vi valgt at prioritere uddannelse og hjælp til arbejdsløse højere end den her nedrivningspulje – det står jeg gerne på mål for.

Kl. 16:35

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Fru Mai Henriksen.

Kl. 16:35

Mai Henriksen (KF):

Så tror jeg simpelt hen ikke, jeg forstår, hvorfor debatten er så hidsig i salen. For vi havde jo haft en helt anden diskussion, hvis nu ordføreren havde sagt:

Det var da egentlig et fantastisk beslutningsforslag, vi er fuldstændig enige i substansen. Vi kan se i evalueringen, at det virkelig har virket ikke bare på at gøre lokalområderne mere attraktive, men også boligsocialt, og vi ville ønske, at vi kunne have fortsat det her. Det kunne vi bare ikke. Men vi siger virkelig tommelfingeren op til Venstre og Konservative, for at I har fremsat det her beslutningsforslag. Vi er ærgerlige over, at vi ikke kunne støtte det.

I stedet for at man farer i flæsket på hinanden, ville det da nogle gange være rart med sådan en anerkendelse af, at der faktisk er nogle, ser det ud til, der rent faktisk er enige i, at den her nedrivningspulje har været en god idé. Kunne det ikke være en tanke værd, at man, når riget måske på et tidspunkt får penge, kunne vove det, så vi kunne gå sammen, måske flere partier oven i købet, om at lave en nedrivningspulje, som netop havde fokus på landdistrikterne, havde fokus på de her faldefærdige bygninger, som skæmmer landskabet, og som får andre i småbyerne til at flygte væk?

Kl. 16:36

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:36

Andreas Steenberg (RV):

Men sagen er jo, at Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti går ud i pressen og siger, at regeringen nu skærer nedrivningspuljen væk. Det er jo ikke korrekt. Den var midlertidig, og VK-regeringen havde heller ikke tænkt sig at videreføre den. Nu kommer man så og siger, at man vil videreføre den, uden at sige, hvor pengene skal komme fra. Jo, de skal komme fra en eller anden grønsthøsterbesparelse eller et eller andet, man ikke kan svare på. Men det er altså lidt letkøbt først at komme og sige, at det her var en midlertidig pulje, som ikke bliver videreført, og nu, når man er kommet i opposition, skal den videreføres, og det er så den nye regering, der skal have skylden for, at den ikke bliver videreført. Og man har ikke nogen finansieringsforslag. Jeg synes, det er en tynd omgang.

Kl. 16:37

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det hr. Lars Dohn.

Kl. 16:37

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Tak, formand. L 57, som vi lige har førstebehandlet, giver en række gode initiativer, men jeg sluttede så også mit indlæg med at sige, at det ikke var nok. Derfor kunne man godt som udgangspunkt sige, at der jo er et behov for det forslag, som vi nu har til behandling. Altså, når bare enkelte kommuner har 1.000 saneringsmodne huse stående, er der et behov for at tilføre flere midler. Og det var så også det, jeg sluttede med at sige, nemlig at vi fremover skal have afsat nogle flere penge til det her.

Men jeg må nu nok sige, at efter Venstres landsmøde er appetitten på den økonomiske medicin ikke til stede. Det er nok utænkeligt, at Venstre vil finansiere det her med noget, som kunne være mere lighedsskabende; for dem har medicinen udviklet sig til at blive et mere og mere ulige samfund. Så derfor har vi ikke tillid til, at Venstres forslag til finansiering er noget, vi vil kunne acceptere eller støtte. Og derfor agter vi at stemme imod.

Kl. 16:39

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det hr. Leif Mikkelsen fra Liberal Alliance.

Kl. 16:39

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Jeg vil gerne starte med at sige, at det er et rigtig godt forslag, som der er meget brug for i det her samfund, og så føje til, at vi har det princip i Liberal Alliance, at den type forslag selvfølgelig til enhver tid skal være finansieret. Derfor er min indgang til det lige nu, at det er der brug for at få afklaret.

Nu blev jeg meget opstemt i weekenden, hvor Venstres formand pegede på, at han nu flyttede Venstre. Han flyttede Venstre derhen, hvor der skulle være nulvækst i den offentlige sektor, fordi der var ubalance mellem den offentlige og den private sektor. Det er god liberal politik, og jeg siger: Velkommen tilbage, Venstre.

Jeg har fuld tillid til, at når svaret her er, at det er fuldt finansieret inden for Venstres finanslovsforslag, så er det det. Hovedspørgsmålet er så fra min side: Er det med et finanslovsforslag, der lever op til det, Venstre proklamerede i weekenden, nemlig nulvækst i den offentlige sektor, eller lever det alene op til det, Venstre har sagt før, nemlig en vis vækst i den offentlige sektor?

Det skal vi jo have afklaret, inden det er troværdigt og man kan regne med, at der er fuld finansiering. For ellers er der jo reelt tale om en forøgelse af de offentlige udgifter; så er der tale om, at man enten skal finansiere det ved andre nedskæringer eller ved skattestigninger, og det er bestemt ikke Liberal Alliances politik. Og det er det ikke, ud fra at vi, når vi kommer med beslutningsforslag, er meget omhyggelige med at pege på, hvor pengene skal komme fra. Alt andet er utroværdigt. Så det håber jeg meget på at få afklaret.

Nu er det så heldigt, at Venstre skal tale senere, så det er hverken drilleri eller noget andet. Det er sådan set ganske afgørende for os, at for at støtte noget sådant skal vi præcist kende de økonomiske vilkår for det. Jeg håber, at jeg har understreget, at det er et godt forslag, som vil være godt for landdistrikterne, og at der sådan set er behov for pengene – også selv om vi lige har vedtaget et lovforslag – men at finansieringen skal være fuldstændig på plads og inden for de rammer, som jeg har sagt. Så jeg skal vide, om det er det gamle Venstre eller det nye Venstre, der står bag finansieringen her. Tak.

Kl. 16:41

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger, så jeg siger tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Mai Henriksen.

Kl. 16:41

(Ordfører)

Mai Henriksen (KF):

Tak, formand. Som konservative er vi optaget af at sikre en balance i Danmark. Normalt vil vi tale om balancen mellem frihed og socialt ansvar, men der er også brug for en stærk balance, når det gælder mulighederne for bosætning. Vi vil sikre en balance mellem øst og vest, mellem by og land og mellem provins og hovedstad, for uden en balance brækker Danmark midt over.

Lige nu påvirkes bosætningen negativt flere steder af misligholdte huse, som både skæmmer landskab og landsby. For hvem har lyst til at være nabo til skræmmende, faldefærdige, nedslidte og sundhedsskadelige ejendomme fyldt med både skrot og affald? Det har de færreste lyst til, og derfor bliver konsekvensen ofte, at det bliver meget mindre attraktivt at bo i disse områder, og det betyder, at flere flytter derfra og færre flytter dertil. Konsekvensen bliver, at aktiviteten i de lokale områder daler, og at flere små samfund forfalder og i fremtiden bliver små, tomme spørgelsesbyer uden liv.

I august lavede Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter en evaluering af den eksisterende ordning, og det er dejligt, at ministeriet stadig varetager en række gode opgaver, når nu der ikke kommer nogen lovforslag fra landdistriktsministeren. Landdistriktsministeren har således ikke fremsat et eneste lovforslag, siden regeringen sidste år stolt proklamerede, at man ville prioritere landdistrikterne, og det taler så i øvrigt også for sig selv.

Nu giver vi så en mulighed for, at ministeren faktisk kan fremsætte sit første lovforslag på området ved at videreføre indsatspuljen eller nedrivningspuljen, som den populært kaldes ude i landet. Og puljen er populær. Tallene taler for sig selv. I evalueringen kan tydeligt læses, at knap 300 ejendomme er blevet opkøbt til enten istandsættelse eller renovering, lidt mere end 3.500 bygninger er blevet revet ned, og 1.325 bygninger er blevet renoveret. Evalueringen fortæller også entydigt, at kommunerne har været rigtig glade for nedrivningspuljen. Den har været en tiltrængt hjælp til at få skabt et attraktivt lokalmiljø, hvor flere gerne vil slå sig ned og gerne vil bo. Og det er positivt.

Men hvad der måske i virkeligheden er endnu mere positivt, er, at nedrivningspuljen også har haft en væsentlig boligsocial betydning. Faktisk har en fjerdedel af kommunerne tilkendegivet, at de har opnået positive resultater med hensyn til at afhjælpe, hvad man kalder social forslumring. I evalueringen nævnes faktisk direkte, at man har fået fjernet udlejningsboliger, der er uegnet til beboelse, og

dermed forhindret, at socialt udsatte familier flytter ind under dårlige forhold. Hvis vi husker tilbage på nogle af de absolut værste misbrugssager, der har været i Danmark, med groft, årelangt misbrug, vil de fleste her i salen formentlig kunne genkalde sig billederne fra de landsteder, hvor de misbrug fandt sted. Jeg tror også, at flere vil kunne føle og mærke, at en række af de steder kunne være kandidater til den nedrivningspulje.

Så når vi nu ved, at denne pulje har afhjulpel social forslumring og gjort lokalområder mere attraktive, er det jo rigtig ærgerligt, at regeringen ikke har ønsket at videreføre denne pulje. Derfor har vi fremsat det her beslutningsforslag.

Kl. 16:44

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er en kort bemærkning fra fru Annette Lind.

Kl. 16:44

Annette Lind (S):

Jeg vil gerne anerkende, at De Konservative vil have et helt land, der ikke brækker over, og det vil vi selvfølgelig også gerne fra regeringspartierne side. Jeg kan godt forstå, at fru Mai Henriksen før talte meget om, at hun gerne vil tale om nedrivning og ikke om finansiering, for uanset hvor jeg har ledt – og det har været mange steder – har jeg ikke et eneste sted kunnet finde ordet finansiering i forbindelse med den nedrivningspulje. Hvor skal finansieringen af de 100 mio. kr. komme fra?

Kl. 16:45

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:45

Mai Henriksen (KF):

Prøv at høre her, det er jo meget enkelt. Altså, når man deltager i finanslovforhandlinger, sidder man jo og finder et kompromis. Lad mig komme med et rigtig, rigtig godt eksempel fra den forhandling, der netop er blevet overstået i forbindelse med praktikpladsaftalen: I praktikpladsaftalen var der et finansieringsforslag på 200 mio. kr., som skulle komme fra danskuddannelse. Det finansieringsforslag blev pillet ud og blev aldrig til noget – voilà, her er i hvert fald de første 100 mio. kr.

Kl. 16:45

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Fru Annette Lind.

Kl. 16:45

Annette Lind (S):

Altså kan jeg konstatere, at tomme tønder buldrer mest her. Jeg vil gerne have, at ordføreren bare peger på ét sted, hvor vi skal finde pengene, så det ikke bare bliver sådan noget med fugle på taget.

Kl. 16:46

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:46

Mai Henriksen (KF):

Jamen jeg har svaret fuldstændig klart og tydeligt, nemlig at når man sidder i forhandlinger – og det tror jeg også at ordføreren vil anerkende – diskuterer man jo netop finansieringen inden for de forskellige områder, og så er det, at der kommer en finansiering på bordet, ligesom en finansiering kan blive taget af bordet.

F.eks. forsøgte jeg under forskningsforhandlingerne at få taget en finansiering af bordet, som gik stærkt ud over de mennesker, som har høreapparat i dag og har et specialiseret behov for nogle dyre ap-

parater. Dem kan de ikke få længere, og derfor bliver ventetiden desværre længere.

Altså, politik er jo et spil, hvis man kan kalde det sådan, hvor man i forhandlingslokalerne finder frem til gode løsninger. Vi ville sådan set gerne have været med til at indgå en finanslovaftale, hvis indholdet var det rigtige. Det kunne vi så konstatere at det ikke var, og derfor nåede vi jo aldrig i nærheden af at kunne sidde og forhandle om netop det her. Jeg tror, at fru Annette Lind som ordfører i hvert fald må give mig ret i, at når man sidder og forhandler, er der rigtig mange ting i spil, og nu nævnte jeg bare de første 200 mio. kr. fra børne- og undervisningsministerens bord.

Kl. 16:47

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg siger tak til ordføreren. Så er det Venstres fru Birgitte Josefsen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 16:47

(Ordfører for forslagsstillerne)

Birgitte Josefsen (V):

Da den nye regering tiltrådte for godt et år siden, i oktober, lignede det en gave til landdistrikterne og øerne. Der blev oprettet et landdistriktsministerium, og det her område fik sin egen minister. Men efter kort tid stod det klart for enhver, at der ikke var så meget i det. For her efter et år må vi så også konstatere, at det ikke er så meget, det blevet til for landdistrikterne og øerne.

Eksempelvis blev den meget succesrige nedrivningspulje nedlagt straks af den nye regering. Landdistriktsministeren havde ellers lovet offentligheden, at nedrivningspuljen skulle fortsætte. Men det gik jo med det her løfte som med de mange andre løfter, regeringspartierne havde afleveret; det her blev så heller ikke holdt. Der var ingen penge til den succesrige nedrivningspulje og ingen penge til børn og unge-aktiviteter i landdistrikterne; begge dele blev revet itu med det samme. Jeg synes, det er ærgerligt, for det skulle have været en stor hjælp til landdistrikterne og øerne, at vi fik oprettet et landdistriktsministerium.

Nedrivningspuljen, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti fik indført i 2010 og videreført i 2011, viste sig eksempelvis at være en stor succes. De 250 mio. kr. gav en lang række kommuner mulighed for at nedrive faldefærdige huse og renovere en lang række boliger, som var skæmmende faktorer i en lang række landdistrikter. Mange steder har puljen været medvirkende til, at der har kunnet skabes et attraktivt miljø, et smukt miljø, som jo er medvirkende til at tiltrække nye borgere til et område og dermed sikre fortsat liv i landdistrikterne. Puljen har desuden været med til at skabe arbejdspladser og vækst i landkommunerne, idet det er lokale entreprenører, der har udført arbejdet, og Venstre ønsker en fortsat styrkelse af landdistrikterne og et Danmark i balance.

Vi vil gøre, hvad vi kan, for at sikre gode bosætnings- og beskæftigelsesmuligheder overalt. Derfor har vi i Venstres finanslovudspil afsat midler til en nedrivningspulje. Vi ønsker ikke landsbyer, hvor gennemførende møder til salg-skilte ved hvert andet hus. Det er en negativ udvikling, som jo ofte skyldes de faldefærdige og ubeboede huse. Det suger energien ud af et lokalsamfund, og det får også de øvrige beboere til at forsøge at tage flugten fra området. Det, vi skal arbejde på, er at skabe attraktive nærmiljøer, hvor der er gode forhold, og hvor der er mulighed for generere arbejdspladser, og det sikrer vi ikke, når vi ikke vil give dem en lille håndsrækning ved eksempelvis at afsætte penge til en nedrivningspulje.

Som sagt: Det, der lignede en gave, blev det ikke. Man fik en minister, man fik en ny regering, og man fik et landdistriktsministerium, men man sendte landdistrikterne og øerne ud på en lang march uden forsyninger. Regeringen dirigerer på området her på en sådan måde, at det fører til sultedøden ude i landdistrikterne. Det mener jeg

ikke er den rigtige vej at gå. Vi ville gerne, at vi kunne værne om udviklingen i landdistrikterne, og derfor prioriterer vi en nedrivningspulje. Vi prioriterer den også sammen med de mange borgmestre, som har givet udtryk for, at det her var et rigtig godt instrument at have til rådighed

Så Venstre vil sådan set bare med vores beslutningsforslag opfordre ministeren til at sikre, at vi kan videreføre en nedrivnings- og renoeringspulje på niveau med det, vi har haft tidligere, nemlig de 100 mio. kr., som vi har afsat i vores finanslovudspil. Og jeg ved godt, at vi lige har førstebehandlet et lovforslag, hvor der også er fokus på den her problemstilling. Men det er ikke det samme beløb, der er afsat, og der er flere til at dele den pulje, der er beskrevet i lovforslag L 57. Så jeg synes, at vi skulle prøve at tale os frem til, at vi får løst opgaven, sådan at landdistrikterne får en håndsrækning, så man kan videreføre den succes, som nedrivningspuljen var.

Kl. 16:52

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er lige et par korte bemærkninger. Fru Annette Lind.

Kl. 16:52

Annette Lind (S):

Jamen jeg skal igen bare bemærke, at det jo er let at se, at det er blevet lettere at finde 100 mio. kr., når man ikke sidder med regeringsmagten. Jeg tror, at den her debat har vist meget fint, at Venstres finansiering her er noget diffus og udtryk for fugle på taget, i forhold til hvad det er.

Jeg vil gerne spørge ordføreren, hvor Venstre den her gang vil finde pengene. Skal de igen tages fra de nedslidte lønmodtagere og Forebyggelsesfonden, eller skal vi bruge grønthøstermetoden og måske nedlægge statslige arbejdspladser? Nævn mig bare et eller to steder, hvor der skal spares, sådan at vi kan få en nedrivningspulje.

Kl. 16:52

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:52

Birgitte Josefsen (V):

Som jeg har været inde på i forhold til de spørgsmål, der er blevet stillet til de tidligere ordførere, har Venstre fremlagt et finanslovudspil, og i det finanslovudspil er der en pulje til nedrivning, altså på 100 mio. kr., der er skrevet ind i det. Og det finanslovudspil, vi har fremlagt, er fuldt ud finansieret. Hvis vi stod i den situation, at vi skulle overtage regeringsmagten i morgen, så ville vi kunne tage det finanslovudspil og udarbejde vores egen finanslov, altså ud fra det udspil, der ligger.

Kl. 16:53

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Fru Annette Lind.

Kl. 16:53

Annette Lind (S):

Der var ikke ét svar på, hvor vi skulle spare. Så vil jeg spørge igen: Handler det her om, at man vil lave en midlertidig løsning, som man gjorde sidste gang, eller vil man give gaver og sige, at nu vil man lave en permanent løsning i al evighed?

Kl. 16:53

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:53

Birgitte Josefsen (V):

Som jeg har været inde på i min ordførertale, synes jeg, at vi skal sikre, at vi har et Danmark i balance, hvor vi har fokus på både de store byer og landdistrikterne. Derfor vil vi gøre vores ypperste for, at man får en ligelig fordeling af de midler, der er til rådighed i vores samfund. Og ud af de mange, mange milliarder kroner skulle det vel også være muligt fremadrettet at kunne finde 100 mio. kr. til landdistrikterne.

Kl. 16:54

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er der endnu en kommentar, hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 16:54

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Som fru Birgitte Josefsen kunne forstå, er vi i Liberal Alliance ikke helt afklaret. hvad angår, om vi nu kan støtte det forslag eller ej. Det forsøger vi at få klarhed over gennem visse svar. Derfor er jeg meget interesseret i, om det, Venstre sagde på sit landsmøde, også finder vej til Folketingssalen. Det er muligt, at man ikke har kunnet nå det, men så må vi have afklaret, om man når det.

Mit spørgsmål er derfor: Er det finanslovsforslag, som jeg bestemt tror det her er fuldt finansieret inden for, et finanslovsforslag, der har en nulløsning i de offentlige udgifter, som Venstres formand proklamerede, eller er det et finanslovsforslag, der giver en stigning i de offentlige udgifter? Det er afgørende, for så er det jo stigningens størrelse, der afgør, om der er råd til et eller andet.

Det er ikke givet, at fru Birgitte Josefsen lige er opmærksom på det og kan svare her og nu, men så kan vi jo få det afklaret, inden vi eventuelt skal færdigbehandle det her forslag.

Kl. 16:55

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:55

Birgitte Josefsen (V):

Nu er der mange, der har brugt ordet nulvækst. Jeg vil meget gerne kalde det et udgiftsstop. Det betyder jo, at man, når man laver et udgiftsstop, har de samme penge til rådighed næste år, som man har i år. Så derfor vil vi jo også kunne fremsætte et forslag, når vi kommer frem til næste år, hvori vi vil kunne afsætte 100 mio. kr. til landdistrikterne.

Kl. 16:55

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 16:55

Leif Mikkelsen (LA):

Der er et finanslovsforslag, som Venstre har klar, hvis man skulle overtage regeringsmagten i morgen. Det er meget trygt, og jeg er jo meget begejstret for Venstres meldinger, så det her er bestemt ikke for at genere Venstre. Jeg har bare brug for at teste, om der stadig væk er den melding, som vi har set i 10 år, hvor vi har fået verdens største offentlige sektor, som også Venstre er enig i er alt for stor, med Venstre ved roret. Er der en reel ændring bag? Jeg vil gerne vide, om man skal regne med, at det er den måde, vi finansierer det på i fremtiden.

Jeg håber det, for så kan vi nemlig finde sammen om rigtig mange forslag her i Folketingssalen. Men det kræver selvfølgelig, at Venstre også herinde lever op til det, man siger på landsmødet. Det synes jeg vi skal have testet, så det er sådan set derfor, at jeg er meget interesseret i det, altså om jeg i min gruppe kan sige, at det er

fuldt finansieret inden for en nulløsning, eller om jeg ikke kan. Det skal vi så have afklaret. Og det er ikke helt det samme som at have de samme penge til rådighed, som man havde før. Det er ikke helt det samme. Det er et spørgsmål om nulløsning for de offentlige udgifter. Men vi kan eventuelt afklare det inden andenbehandlingen.

Kl. 16:56

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 16:56

Birgitte Josefsen (V):

Nu er jeg jo glad for, at jeg i en årrække sad sammen med hr. Leif Mikkelsen i Venstres folketingsgruppe. Så jeg tror, at vi sådan rent holdningsmæssigt ikke ligger særlig langt fra hinanden. Vi har den samme forståelse for, at når man fremsætter et finanslovsforslag, skal det være fuldt ud finansieret. Det skal det jo være, uanset om man har en nulvækst, eller man har en vækst på 0,8 pct. Derfor er det, jeg kan sige til hr. Leif Mikkelsen, at hvis vi står næste år og skal fremsætte et finanslovudspil med en nulvækst – og det er jo det, vi gør – så vil der også være plads til at tilgodese landdistrikterne.

Kl. 16:57

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, så jeg siger tak til ordføreren.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Landdistrikter og Øer, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

10) Forespørgsel nr. F 2:

Forespørgsel til ministeren for by, bolig og landdistrikter:
Vil ministeren redegøre for, hvilken ungdoms- og studieboligpolitik regeringen fører, og hvordan regeringen vil sikre, at der er tilstrækkeligt med boliger til unge, elever og studerende, og herunder redegøre for, hvordan arbejdet omkring ungdoms- og boligpolitik samtænkes med uddannelsesmålsætningerne og det øgede optag på de videregående uddannelser?

Af Rosa Lund (EL) og Lars Dohn (EL).

(Anmeldelse 04.10.2012. Fremme 09.10.2012. Eventuel afstemning udsættes til torsdag den 22. november 2012).

Kl. 16:57

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Fru Rosa Lund.

Kl. 16:57

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Rosa Lund (EL):

Enhedslisten har indkaldt til den her forespørgselsdebat om boliger til unge, især elever og studerende, fordi vi jo i år har sat rekord, med hensyn til hvor mange der er kommet ind på en videregående uddannelse. Og her synes Enhedslisten altså, at det er interessant, om de her 61.300 unge mennesker, som kom ind på en videregående uddannelse i år, kun havde held med deres uddannelsesplan, da de

kom ind på deres drømmeuddannelse, eller om de kan få heldet med sig, også når de skal finde et sted at bo.

Analyser viser, at der kommer op mod 100.000 flere unge frem mod 2020, og samtidig begynder flere og flere på en uddannelse. Det er noget, som vi i Enhedslisten synes er rigtig positivt, altså at flere starter på en uddannelse. Men samtidig viser fremskrivninger også, at vi i landets store kommuner vil opleve en massiv boligman- gel blandt unge og studerende, fordi der simpelt hen kommer flere unge, samtidig med at vi, i hvert fald som det ser ud indtil videre, fastholder det antal ungdomsboliger og kollegier, som vi har i dag.

Enhedslisten ønsker en debat om, hvad vi herinde på Christians- borg kan gøre for at løse problemet og hjælpe de mange unge med at finde en bolig. Vi har et ønske om, at der fra Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter tages ansvar for situationen, og at man i samarbejde med uddannelsesministrene kortlægger behovet for ungdoms- og studieboliger; udarbejder en handleplan for, hvordan vi får sikret de nødvendige ungdomsboliger ikke bare i dag, men også om 10 år.

Det er en debat, som vi som sagt gerne vil have herinde i Folke- tinget, fordi vi mener, at når regeringen har en målsætning om, at 60 pct. af en ungdomsårgang skal starte på en videregående uddannelse, 25 pct. på en højere uddannelse, så har man også et ansvar for at sikre, at rammerne omkring det at tage en uddannelse er i orden. Og en ret stor del af rammerne for elever og studerende er altså det sted, hvor de bor. Derfor ønsker vi at have den her debat, og jeg håber på en god og konstruktiv debat, hvor vi forhåbentlig kan blive enige om nogle initiativer, vi kan tage for at sikre, at flere elever og studerende både gennemfører en uddannelse og også har de bedste rammer, alt- så den bedste boligsituation, for det.

Kl. 17:00

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ministeren for by og bolig og landdistrikter.

Kl. 17:00

Besvarelse

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil godt starte med at sige tak til Enhedslisten og fru Rosa Lund for at sætte fokus på det her. Det giver jo mulighed for at komme ud med de faktuelle oplysninger, som findes omkring unges boligvalg. Jeg synes, det er en vigtig diskussion, for det er en meget, meget vigtig ambition for den her regering, at der kommer flere boliger til de studerende, når vi tænker på, at der nu er 20.000 flere studerende end i 2008. Det trækker i den rigtige retning, og jeg er enig med En- hedslisten i, at det er meget, meget vigtigt.

De unges boligvalg er langt mere varieret, at man forestiller sig. Det er også anderledes end de mere etablerede befolkningsgruppers boligvalg. Selvfølgelig er det det, for når man er ung, flyver man jo fra reden og skal påbegynde et selvstændigt voksenliv med arbejde eller uddannelse eller begge dele, og man skal også have en egen bo- lig. Det foregår på mange måder.

Nogle lejer sig et værelse, mens andre bor på fremlejekontrakter. Andre er så heldige at have forældre, der har råd til at købe en ejer- bolig eller en andelsbolig, som lejes ud til de unge. Andre igen flyt- ter i kollektiv eller ind på et kollegium. Men der er også unge, der køber parcelhus med garage og græsplæne eller vælger helt alminde- lig lejebolig.

Kun 10 pct. af de 18-29-årige bor i en ungdomsbolig. De rester- ende 90 pct. finder en bolig på det øvrige boligmarked. Der er altså ikke nogen en til en-sammenhæng mellem antallet af unge og beho- vet for ungdomsboliger, og det synes jeg er vigtigt at fokusere på.

Det forhold, at kun 10 pct. af de unge bor i en ungdomsbolig kan selvfølgelig hænge sammen med, at der ikke er ungdomsboliger nok, og jeg er ikke blind for, at der faktisk er unge, der står på venteliste

til en ungdomsbolig og også ville blive rigtig lykkelige over at få tilbudt en ungdomsbolig. I langt de fleste kommuner er der relativt kort ventetid til en ungdomsbolig, og i kommuner med få eller ingen uddannelsespladser er det faktisk svært at leje ungdomsboligerne ud. Man skal ikke være blind for, at der også er et mismatch her.

Mange steder i landet er det således let at få en ungdomsbolig, fordi de unge vælger ungdomsboligerne fra og hellere vil have en god bolig på det almindelige boligmarked. Når der de seneste år har været skrevet en del om mangel på boliger til studerende, er det jo faktisk et billede, som vi ser hvert år i forbindelse med semesterstart. Særligt i Københavnsområdet og i Aarhusområdet er efterspørgslen stor.

Traditionelt aftager efterspørgslen dog i løbet af efteråret, efterhånden som de unge får anvist en bolig, selv finder en bolig, eller finder ud af, at de slet ikke har brug for en ungdomsbolig.

Generelt skal man altså være opmærksom på, at de studerende altså vælger rigtig mange forskellige boligformer. Det samlede antal ungdomsboliger dækker faktisk kun knap 30 pct. af de studerende. De fleste studerende bor altså i helt andre boligformer end ungdomsboliger.

Efterspørgslen på ungdomsboliger i de store uddannelsesbyer vurderes at være stigende i de her år. Det skyldes ikke bare de demografiske, men også de strukturelle forhold og desuden et øget optag på de videregående uddannelser, herunder et øget antal udenlandske studerende, der også tæller med her.

Den seneste befolkningsfremskrivning fra Danmarks Statistik viser, at ungdomsårgangene vokser i de her år, men den viser også, at kurven faktisk snart knækker. Tallene viser, at antallet af unge mellem 18 og 29 år vil stige frem til 2020, men hvis der alene ses på de 18-24-årige, som primært er dem, der flytter ind i ungdomsboligerne, så vil den her gruppe kun vokse frem til 2016, hvorefter den gruppe vil blive mindre.

Vi står altså foran en øget efterspørgsel de næste 4-5 år, hvorefter vi risikerer at stå med for mange ungdomsboliger. Samtidig er det en kendt sag, at de unge, når de vælger en bolig, prioriterer at have en meget kort afstand til uddannelsesstedet eller arbejdspladsen og indtil storbyens kultur- og forlystelsestilbud. Det øger efterspørgslen efter centralt beliggende ungdomsboliger i de store uddannelsesbyer.

Kl. 17:05

En anden tendens er de seneste års økonomiske krise. Krisen har betydet, at folk simpelt hen flytter mindre, og det er klart, at lejemarkedet bliver mindre mobilt, når det har været fastfrosset. Det tror jeg man skal have med i sin vurdering – især i Københavnsområdet. Det gælder også for de unge, der flytter fra ungdomsboligerne, men også for dem, der bor i studieegnede private boliger. Hvis man ikke får job, så flytter man ikke, for man tør ikke risikere at flytte over i en større bolig af den ene eller den anden slags.

Det giver selvfølgelig en større søgning på de ledige boliger. I år – og til dels sidste år – har efterspørgslen omkring studiestart været ekstra stor. Det skyldes altså dels de tendenser, som jeg har nævnt, dels at optaget på de videregående uddannelser har været stærkt stigende de senere år. Det er jo – som jeg sagde i min indledning – i udgangspunktet positivt.

Sammenfattende kan det siges, at efterspørgslen efter boliger til unge og studerende forventes at være stigende i de næste 4-5 år, hvorefter den forventes at være aftagende.

Unge og studerende er for mig at se en relativt svag gruppe på boligmarkedet. Det skyldes, at de skal etablere sig, og det sker typisk for begrænsede økonomiske midler. Derfor udgør almene ungdomsboliger grundstenen i regeringens ungdomsboligpolitik. De almene ungdomsboliger er det altovervejende hovedværktøj i forhold til kommunerne, der har mulighed for at imødekomme de unges efterspørgsel efter boliger.

Den offentlige støtte til ungdomsboliger sikrer en boligform, der matcher de unges økonomiske behov. Når man kigger på de almennyttige ungdomsboliger, ses det, at de er karakteriseret ved kerneprincipper såsom lige adgang for alle uddannelsessøgende – hvilket er et vigtigt princip – og for andre unge med behov. De er også karakteriseret ved medbestemmelse og beboerdemokrati, stabile lejeforhold via balancelaje og en rimelig og ordentlig finansieringsmodel.

Behovet for nye ungdomsboliger vurderes af kommunerne. Det er således kommunerne, der løbende vurderer det lokale behov for ungdomsboliger, og hvem skulle vide det bedre end dem. Det er kommunerne, der laver lokalplanerne, og på baggrund af deres vurdering giver de tilsagn om støtte til nye almene ungdomsboliger. Dette træk ved den almene model er blevet styrket med reformen af den almene boligsektor, hvor kommuner og boligorganisationer nu i højere grad samarbejder om vurderingen af behov, udbud og udfordringer i de eksisterende boliger.

Vi har, som fru Rosa Lund rigtigt sagde, en målsætning om, at 60 pct. af en ungdomsårgang skal have en videregående uddannelse, og jeg nævnte også, at optaget på de videregående uddannelser er steget markant i de senere år. Det er både kommet flere danske og udenlandske studerende til gode, og det er jo glædeligt.

Det er klart, at når man øger optaget, har det også konsekvenser for efterspørgslen på ungdomsboliger. I 2010 vedtog et helt enigt Folketing det, der hedder campusloven. Den gør det bl.a. muligt, at man på universiteterne tager initiativ til at etablere almene ungdomsboliger forbeholdt danske og udenlandske studerende. Loven har til hensigt at give universiteterne bedre mulighed for at råde over et tilstrækkeligt antal boliger til de studerende, de har.

Samtidig skal boligerne på campus udgøre et rigtig godt supplement til ungdomsboligerne, som kommunerne jo tager initiativ til. Men på trods af den store interesse fra universiteternes side er der endnu ikke blevet opført nogle af disse campusboliger, og jeg synes, vi skal se på, hvordan vi kan sikre flere af de her campusboliger.

Et andet aspekt af det her er, at den øgede efterspørgsel efter ungdomsboliger skal holdes op mod den samlede bestand af ungdomsboliger. Den samlede bestand af ungdomsboliger ligger på landsplan på 64.000. I de seneste 10 år er der givet tilsagn om op imod 11.000 nye ungdomsboliger. Derudover er der etableret knap 2.600 støttede private ungdomsboliger i uddannelsesbyerne. Cirka 1.600 af de sidstnævnte ligger i hovedstadsområdet og 600 i Københavns Kommune. Så de bliver altså allokert derhen, hvor behovet er størst.

Kommunerne er ved at tilpasse udbuddet af ungdomsboliger. I øjeblikket er der cirka 4.000 ungdomsboliger under opførelse. Det synes jeg vi skal glæde os over, i en tid hvor der er begrænset arbejde til vores håndværkere. Det her er samfundsmæssigt nyttigt, og det er også godt for vores håndværkere, at der bliver opført boliger, så vi kan opfylde et behov. For 2013 vurderer vi, at kommunerne til næste år vil give tilsagn om ydeligere 1.200 ungdomsboliger.

Kommunerne er jo omdrejningspunktet for ungdomsboligpolitikken. Allerede i 2009 kunne man i AKF's rapport om unge på boligmarkedet læse, at cirka hver femte kommune havde en egentlig ungdomsboligpolitik, og flere er på vej i de her år.

Mange steder er man begyndt at adressere udfordringen særskilt, og i mange kommuner bliver unge studerende med rette set som en strategisk ressource. Specielt i kommuner med rigtig mange uddannelsesinstitutioner gør man en ekstraordinær indsats. Jeg var selv i går på besøg i Aarhus og så, hvad man har gang i af nye ungdomsboliger på havnen, hvor man jo har blandet velhaverboliger og almindelige udlejningsboliger med kollegieboliger og almene boliger. Jeg synes, det er meget, meget nyttigt, og det var flot at se, hvor mange ekstra ungdomsboliger, der bliver bygget der. Flere af dem er taget i brug, og der er tale om lavenergi- eller 0-energi-huse. Jeg synes faktisk, at der gøres en stor indsats fra vores kommuners side.

Kl. 17:10

Kl. 17:14

Det er med stor tilfredshed, at jeg konstaterer, at man også gør det i Roskilde, Odense, Aalborg og København, og at der er forskellige former for ungdomsboliggarantier i de byer. Dog ikke i København, men i de nævnte byer, altså Roskilde, Odense, Aarhus og Aalborg, har man forskellige garantier til de uddannelsessøgende.

I Aalborg har der længe været et nært og tæt samarbejde mellem kommunen og universitetet om studieboliger, og i 2010 gav Aalborg Kommune tilsagn til etablering af ikke mindre end 2.700 nye almene ungdomsboliger. I 2013 budgetterer kommunen med yderligere 630 ungdomsboliger.

Så der sker altså noget. Også i Aarhus og i Odense budgetterer man med nye ungdomsboliger. I 2013 planlægger Aarhus 170 nye ungdomsboliger, og Odense planlægger 100 nye ungdomsboliger.

I København har kommunen vedtaget en ungdomsboligstrategi, og et af målene i strategien er, at 1.500 nye ungdomsboliger skal stå klar i 2015. De første 145 er der allerede blevet afsat penge til i budgettet for 2013 efter mange år uden nye tilsagn om nye ungdomsboliger. Nu sadler man altså om, og det synes jeg er rigtig positivt.

Alt i alt peger det her på, at kommunerne med rigtig mange uddannelsesinstitutioner nu tager udfordringen med flere unge på de videregående uddannelser op og etablerer nye ungdomsboliger. I staten og i regeringen har vi aftalt med KL, at kommunernes andel af grundkapitalen til almene boliger frem til udgangen af 2016 nedsættes fra 14 pct. til 10 pct. i den finanslovaftale, som vi har lavet sammen med Enhedslisten. Herunder også til de almene ungdomsboliger.

Jeg tror på, at det er det, der er med til at give det et mægtigt boost nu. Vi får bygget flere nye almene ungdomsboliger, og jeg er rigtig glad for den aftale, vi har lavet. Ved lovændringen vil kommunerne faktisk få en bedre mulighed for at føre en aktiv boligpolitik og dermed sikre, at der er ordentlige boligtilbud til alle borgerne. Og i stedet for at have enten 14 pct. eller 7 pct. i forhold til grundkapital lægger man sig nu fast på en lavere procentsats end de 14 pct., og dermed sikres det også, at kommunerne kan regne med det frem til 2016.

Derudover vil den lavere grundkapital forhåbentlig også betyde, at der bliver sat mere skub i byggeriet, og at vi får skabt flere job.

Jeg forventer, at vi ender med en bred opbakning til det her forslag, når det skal tredjebehandles på torsdag. Jeg glæder mig til, at det bliver afsluttet, så kommunerne kan planlægge ud fra det.

Jeg skal afslutningsvis understrege, at vi også i de kommende år må forvente en høj efterspørgsel efter ungdomsboliger i de store uddannelsesbyer. Derfor er det godt, at Folketinget og vi som regering har fokus på det sammen med kommunerne.

Jeg skal også nævne, at jeg løbende har møder med de fire universitetsbyer, hvor vi drøfter de her problemstillinger, og jeg kan mærke, at de er meget opmærksomme på det og er opdateret på det. Det synes jeg også, at tallene her viser. Der arbejdes med det, og der er i øjeblikket ved at blive opført 4.000 nye ungdomsboliger, og kommunerne i specielt de store uddannelsesbyer planlægger at give tilsagn til yderligere nye ungdomsboliger.

Jeg har som sagt drøftet situationen med borgmestrene fra de 4 uddannelses- og universitetsbyer, og jeg ser med tilfredshed på, at kommunerne faktisk vedtager egentlige ungdomsboligpolitikker med forskellige garantier.

Så det er måske mere nuanceret, end man måske lige tror, når man kigger ud over landskabet i november måned, og det er faktisk sådan, at der er gang i rigtig meget på området. Ungdomsboligmarkedet er blevet mere varieret, men jeg anerkender, at der er en udfordring. Ikke mindst set i lyset af, at boligmarkedet har været totalt nedfrosset. Men tak for ordet.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ministeren. Så er det ordføreren for forespørgerne, fru Rosa Lund.

Kl. 17:15

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Rosa Lund (EL):

Regeringen har en målsætning om, at 60 pct. af en ungdomsårgang skal tage en videregående uddannelse, og at 25 pct. skal tage en lang videregående uddannelse. Det er jo nogle meget fine og nogle meget gode målsætninger, som vi sådan set i Enhedslisten er enige i, fordi vi mener, at flere skal tage en uddannelse – i hvert fald skal flere have mulighed for at tage en uddannelse. Men det mest interessante ved de her to målsætninger er jo, hvordan vi kan opfylde dem, og her mener vi i Enhedslisten at det er helt afgørende, at vi sikrer, at der er gode rammer om det at være studerende, så netop flere kan gennemføre en videregående uddannelse. Og hvis man ikke har et sted at bo, er det altså meget svært at koncentrere sig om det vigtige, nemlig studierne.

Det er svært at finde sted at bo i de store studiebyer, og i starten af september i år så vi da også, hvordan de studerende blev mere og mere kreative i jagten på en bolig. Nogle overnattede på vandrerhjem, andre sov i telt – det tænker jeg må have været rimelig koldt i september måned – nogle lånte en vens sofa, og nogle forsøgte endda at overnatte på overborgmesteren i København, Frank Jensens, kontor, fordi de simpelt hen manglede et sted at sove. Studenterrådet på Københavns Universitet arrangerede også, at man kunne låne sin sofa ud til dem, der manglede et sted at bo.

Så som jeg ser det, er der altså ikke nogen tvivl om, at vi har et stort problem her. Som studerende er man altså i dag overladt til en god vens sofa, eller også skal man være så heldig, at ens mor og far kan stille en garanti nede i banken, så man kan få en lejlighed af dem. Det er desværre bare langtfra alle, der kan låne sig op ad et forældrekøb. Og så er der altså kun en jungle af små og alt for dyre værelser tilbage. Jeg tror desværre, der er rigtig mange bolighajer, som er mere eller mindre parate til at udnytte de studerende, som står i en meget skrøbelig situation.

Man står nemlig i en skrøbelig situation. Man er lige flyttet til en ny by, hvor man skal læse; man har fået at vide, 2 uger inden man starter på sit studium, at man er kommet ind, og det vil sige, at man altså står og mangler en bolig og lige er kommet ind på sit drømmestudie og gerne vil i gang med det. Og så er det meget nemt at udnytte den unge studerende.

For mig at se er der ikke nogen tvivl om, at vi som politikere må handle, og at vi må sikre, at man har ret til et sted at bo, mens man er studerende. Der er måske nogle, som vil mene, at det er forkælet, at man som studerende gerne vil have et sted at bo, hvor huslejen er til at betale, når man er på SU. Men det synes jeg sådan set ikke det er. Fordi vi som samfund har en målsætning om, at flere skal tage en uddannelse, skal vi også sikre, at rammerne er der til det. Og har man ikke tag over hovedet, kan jeg sådan set godt forstå, at det er rigtig svært at koncentrere sig om opgaverne. Jeg kan godt forstå, at studielivet bliver uoverskueligt. Derfor er der altså behov for, at vi sikrer, at der bliver flere kollegier og flere billige studieboliger. Og når det er regeringen, der fastsætter de flotte målsætninger om, hvor mange der skal gennemføre en uddannelse, mener vi i Enhedslisten også, at det er regeringens ansvar at sikre, at rammerne omkring det at være studerende er i orden.

Efter 10 år i det her land, hvor man næsten ikke har diskuteret boligpolitik, men jo nærmest bare har belønnet dem, som ejer deres

egen bolig, og givet dem bedre og større friværdis, synes jeg, det er på tide, at vi tager fat om de problemer, der er opstået på vores boligmarked. Og det, at vi faktisk nu har fået en boligminister, ser jeg bestemt som en invitation til, at vi skal have lavet en strategi for, hvordan vi får bedre ungdoms- og studieboliger, da vi ved, at især de unge står i en udsat position, når de skal træde ind på boligmarkedet. Og vi har i Enhedslisten masser af gode forslag til, hvad der kan gøres. F.eks. kunne man sikre, at kommunerne fik mulighed for at sælge grunde under markedspris, når der er tale om, at man skal bygge ungdoms- og studieboliger. Det er et forslag, som regeringspartierne S og SF præsenterede i 2010 i deres »En Fair Løsning«. Man kunne også forpligte alle kommuner til at udarbejde en strategi for en ungdoms- og studiepolitik, f.eks. i en 20-årig handleplan i relation til de fremskrivninger, som er blevet lavet om unge elever og studerende.

Vi anerkender i Enhedslisten fuldt ud, at det er lokalt og kommunalt, man bedst kan vurdere, hvordan tingene skal laves, men vi mener altså også, at vi her på Christiansborg har et ansvar, og vi mener i den grad, at kommunerne har et ansvar for så også at gøre det. For det er kun 20 pct. af kommunerne, der i dag har en strategi for, hvor man skal bo, når man er ung og studerende og ikke har noget sted at bo.

Til sidst vil jeg bare tilføje, at når vi bygger kollegier og ungdomsboliger, skal vi selvfølgelig stille krav om, at der skal være læringe med på byggerierne. Det er da vældig væsentligt.

Kl. 17:20

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke bedt om korte bemærkninger, så vi går videre til fru Louise Schack Elholm.

Kl. 17:20

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):

Vigtigheden af boliger til unge og studerende er stor. Det er ikke nyt for Venstre. Vi fremsatte allerede for 2 år siden et forslag om ungdomsboliger med særlig fokus på studieboliger. Tilbage i 2010 var vi med til at vedtage en boligaftale, bl.a. på grund af at der hos Venstre var en øget opmærksomhed på de unges boligsituation.

Set ud fra Venstres synspunkt har vi hverken råd eller mulighed for at skaffe ungdomsboliger eller kollegier til alle unge, desværre. Heldigvis er det heller ikke nødvendigt, da langt de fleste unge agerer fint på det almindelige boligmarked. Dog skal det understreges, at vi er opmærksomme på, at der kommer flere unge til, særlig i de store byer, og derfor mener vi, at der er brug for flere ungdoms- og studieboliger.

Unge vælger bolig bredt fordelt over boligformer. Det er en styrke for bosætningen, da det øger fleksibiliteten på boligmarkedet. Det hjælper til at løse de udfordringer, som vi på sigt har med unges boligbehov. AKF lavede en rapport om unges boligsituation i 2009, og her er det tydeligt, at de private lejeboliger bidrager med en bolig til hvert tredje unge menneske. Det kan være forskellige typer private lejeboliger, men en ganske udbredt form for privat lejebolig er forældre-købte lejligheder. Forældre-købte lejligheder er således med til at løse udfordringen med at sikre, at alle unge har en studiebolig. Og var det ikke muligt med forældre-købte lejligheder, ville udfordringerne med studieboliger være langt større. Dertil må jeg sige, at jeg synes, det er yderst positivt, at forældre viser ansvarlighed over for deres børn.

Kun lidt over 7 pct. af de unge mellem 18 og 29 år bor i en ungdomsbolig, mens knap 17 pct. bor i en anden form for almen bolig. Resten af de unge finder en bolig uden for den almene sektor. Det vil sige, at kun omkring hvert fjerde unge menneske bor i en almen bolig med offentlig finansiering. Vi skal derfor ikke forvente, at vi skal bygge offentligt finansierede boliger til alle unge mennesker, hvilket i øvrigt er heldigt, da det ville være svært at finansiere. Der er dog

unge mennesker, som har behov for en ungdomsbolig eller en anden almen bolig, og derfor har vi fortsat brug for ungdomsboliger.

Mens Venstre var i regering, var vi med til at tage konkret handling for at sikre flere ungdoms- og studieboliger. Det gjorde vi bl.a. gennem finansieringsreformen for den almene sektor – som Enhedslisten i øvrigt stemte imod – sænkelse af den kommunale grundkapital ad flere omgange og muligheden for, at universiteter kunne opføre campusboliger. I boligaftalen fra 2010 blev det desuden besluttet, at der skulle igangsættes et udvalgsarbejde, der skulle harmonisere og modernisere reglerne på ungdomsboligområdet. Derudover aftalte vi, at ungdomsboligområdet skulle være et obligatorisk tema til kommuners og boligorganisationers årlige styringsdialog.

Hele den røde regering har efter regeringsdannelsen tiltrådt aftalen, og jeg forventer naturligvis, at regeringen følger op på aftalen.

Selvfølgelig skal vi være sikre på, at der bliver bygget ungdomsboliger, men det er lige så vigtigt, at vi sikrer, at vi fortsat har et varieret boligmarked, så de tre fjerdedele af de unge, der ikke bor i en almen bolig, fortsat kan finde et sted at bo.

Jeg skal på vegne af Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti fremsætte følgende forslag til vedtagelse:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget noterer, at det generelt er kommunernes ansvar at sikre, at udbuddet af ungdomsboliger er tilstrækkeligt og løbende tilpasses efterspørgslen samt behovene hos de unge. I de kommende år vil der være en markant stigning i antallet af studerende, og derfor er der behov for at støtte bosætningen blandt de studerende. En stor del af de studerende vælger ikke at bo i ungdomsbolig, men at bo i en privat lejebolig – det kan være en forældre-købt lejlighed. I boligaftalen fra 2010 var der et afsnit om ungdomsboligområdet, hvor der bl.a. skal igangsættes et udvalgsarbejde om ungdomsboliger.

Folketinget pålægger regeringen at sikre, at der fortsat er et varieret udbud af studieboliger. Folketinget pålægger ligeledes regeringen at følge op på boligaftalen fra 2012, punkt 13, om ungdomsboligområdet.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 8).

Kl. 17:25

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er nu modtaget et forslag til vedtagelse, der vil indgå i de kommende forhandlinger.

Der er to korte bemærkninger. Fru Rosa Lund.

Kl. 17:25

Rosa Lund (EL):

Tak, og tak for talen til fru Louise Schack Elholm. Jeg har bare et enkelt spørgsmål. Jeg synes, ordføreren sagde noget, der var meget interessant. Det er jo fuldstændig rigtigt, at studerende bor på mange forskellige måder og i mange forskellige typer boliger. Derfor fik ordføreren tale mig til at tænke på, om det kunne være en idé, at vi sikrede studerende bedre lånemuligheder, så man som studerende havde nemmere ved at gå ned i banken og låne nogle penge til at købe en bolig for – også hvis man ikke har forældre, som kunne stille en eller anden form for garanti. Ser Venstre det som en mulighed?

Kl. 17:25

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 17:26

Louise Schack Elholm (V):

Vi har jo heldigvis allerede en ordning med, at man kan få SU-lån, hvilket er et bidrag til ens husholdning og på den måde et indirekte bidrag, som man kan vælge at bruge til at betale sin husleje med. Så

man kan sige, at vi allerede har en form for ekstra lån til studerende, og det kan man jo bruge, som man synes.

Kl. 17:26

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Fru Rosa Lund.

Kl. 17:26

Rosa Lund (EL):

Nu er det jo sådan, at når man får SU-lån, kan man bruge det som et bidrag til sin husleje. Men hvis man skal ud at købe et eller andet, f.eks. i en ejer- eller en andelsforening, skal man jo som regel lægge lidt flere penge end de der 2.760 kr., man kan få om måneden i SU-lån. Så jeg tænker da i hvert fald, at der er behov for lidt mere, hvis vi skal hjælpe nogle studerende med f.eks. at betale indskud. Så har de brug for at tage nogle lidt anderledes lån. Og det her er slet ikke sagt med nogen fjendtlighed eller bagtanker; jeg prøver bare at tænke over, hvordan vi så kan imødekomme, at studerende bor forskelligt. Det kan vi måske imødekomme ved at sikre, at de får nemmere ved at optage lån i bankerne.

Kl. 17:26

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 17:26

Louise Schack Elholm (V):

Jeg vil sige, at Venstre mener, at vi har et fint SU-system, og vi mener ikke, at det skal suppleres yderligere på nuværende tidspunkt. Men jeg vil sige, at der jo heldigvis er en bred vifte af forskellige muligheder for boliger. Så hvis man ikke har mulighed for at købe en bolig, er der jo mulighed for at leje en bolig eller at bo i en ungdomsbolig. Det er jo derfor, at Venstre går ind for et varieret udbud af boliger, også for de studerende.

Kl. 17:27

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det hr. Lars Dohn.

Kl. 17:27

Lars Dohn (EL):

Jeg vil gerne spørge til det, der blev nævnt om forældrebetaling, altså netop det spørgsmål om forældrebetaling, om det er løsningen, eller om det er problemet, fordi dels er der jo den gruppe af studerende, som er så uheldige, at de har valgt de forkerte forældre, som ikke kan begå sig på det marked, dels oplever vi også især i København, at mængden af betalelige boliger bliver mindre. Derfor vil jeg spørge ordføreren, om forældrebetaling faktisk ikke var med til at skabe boligboblen og dermed problemer med mængden af betalelige boliger i Danmark.

Kl. 17:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 17:28

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Jeg vil sige, at det er meget vigtigt, at vi har de forældrebetalinge, fordi antallet af vores studerende er en meget forskelligartet størrelse. Det ændrer sig over tid, og derfor har vi brug for, at der er et varieret udbud af studieboliger, og der synes jeg, at det er rigtig fint, at nogle forældre vælger at gå ind og tage et ansvar og sige, at de gerne vil hjælpe deres barn med at finde en løsning, når de har mulighed for det. Det giver jo mere rum til, at andre så kan bruge de ungdomsboliger, der er, og på den måde hjælper det sådan set med at løse problemer for andre på boligmarkedet. Så jeg synes, at

det er rigtig positivt, at man tager ansvar for sin familie, for sig og sine.

Kl. 17:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Lars Dohn.

Kl. 17:28

Lars Dohn (EL):

Det får mig så til at tænke på, at vi jo netop som politikere for hele landet skal tage det fælles ansvar, det, at de, der har mulighed for det, tager ansvar for deres eget barn. Nu fik vi tidligere at vide, at der var en plan for bygning af 1.500 boliger, men bare i København kommer der 6.000 nye beboere til. Så det siger også lidt om proportionerne i, at antallet af mulige betalelige boliger ikke er til stede, og hvordan løser vi det? Det kan jo ikke løses individuelt. Det skal løses, ved at man, netop som fru Rosa Lund har foreslået, skal lave en plan for, hvordan man sikrer nok boliger fremover.

Kl. 17:29

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 17:29

Louise Schack Elholm (V):

Det er kommunernes ansvar at sikre, at der er en tilpas mængde boliger, og derfor er det vigtigt, at man fokuserer på alle typer boliger og ikke bare den type, som kun 7,4 pct. ifølge AKF bor i, nemlig en ungdomsbolig. Derfor er der rigtig vigtigt, at vi stadig væk har forældrebetalinge, og de er en del af løsningen på at få fundet boliger til de her unge mennesker. Vi skal da ikke gå og tro, at vi kan få 6.000 unge mennesker til at bo inden for voldene i København. Det skal vi nok ikke forvente. Det er nok svært at proppe 6.000 ekstra boliger ind der. Men at de skal finde et sted at bo, er jo åbenlyst, og derfor synes jeg, at det er positivt, at vi har forældrebetalinge, der kan bidrage til at løse de her problemer.

Kl. 17:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste i ordførerrækken er hr. Jan Johansen, der er ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 17:30

(Ordfører)

Jan Johansen (S):

For Socialdemokraterne er boligpolitik helt afgørende, fordi det handler om noget, der er utrolig vigtigt for de fleste, nemlig at have et godt hjem, en sikker base. Det er vores vision og mål, når vi taler om boligpolitik, at sikre, at alle danskere har mulighed for at få en tidssvarende og sund bolig, hvor man kan bo trygt, og samtidig en bolig, der også er miljø- og klimamæssigt bæredygtig. Det gælder selvfølgelig også vores unge. Derfor hilser vi velkommen, at Enhedslisten i dag sætter fokus på ungdomsboliger, også set i lyset af ønsket om, at vores børn skal blive den dygtigste generation nogen sinde, at 60 pct. skal gennemføre en videregående uddannelse.

Det er klart, at det stiller store krav, både til vores uddannelse og til vores boligtilbud til unge, men jeg tror på, at vi kan indfri kravene. Ungdomsboliger er en naturlig del af de boliger, som unge bor i, når de flytter hjemmefra, mens de uddanner sig. Men det er vigtigt at have for øje, at det kun er en del af paletten med boligtilbud. Mange unge bor til leje privat eller alment, køber en ejerlejlighed eller flytter måske på kollegie. De fleste unge bor altså ikke i ungdomsboliger, men vi er glade for, at tilbuddet er der. I de fleste kommuner er der ikke en lang venteliste på ungdomsboliger, som ministeren alle-

rede har været inde på, men Socialdemokraterne har også fulgt debatten om de unge, som flytter til de større byer, hvor det er svært at finde en bolig. Derfor er vi glade for regeringens forslag, som gør det billigere for kommunerne at bygge alment og lettere for kommunerne at have en aktiv boligpolitik. Vi ved, at byggebranchen er blevet hårdt ramt af krisen, og mange steder i landet har været præget af, at kommunerne ikke har haft råd til at igangsætte nye byggerier af almene boliger.

Forslaget om at nedsætte den kommunale grundkapital betyder, at kommunerne nu kan sætte gang i nye projekter, også i de store byer, hvor behovet for boliger til unge har været størst. Det er ude i kommunerne, man kan se de lokale behov for tiltag og tage de beslutninger om antallet af ungdomsboliger. I nogle kommuner kan man nu allerede give de unge en garanti for studieboliger, og andre steder bygger man nyt for netop at have boliger til de unge. Det synes jeg er positivt, og jeg kan kun opfordre til, at alle kommuner får en ungdomsboligpolitik, hvis de ikke allerede har det. Socialdemokraterne tror på et samfund, hvor alle har lige muligheder, og vi vil altid være der, når det handler om lige adgang til en bolig for alle uanset pengepungens størrelse. Det er et klart socialdemokratisk projekt.

Jeg har et forslag til vedtagelse.

Forslag til vedtagelse

»Folketinget anerkender, at behovet for ungdomsboliger bedst vurderes lokalt i kommunerne, og at det er kommunerne, der på baggrund af denne vurdering giver tilsagn til nye boliger.

Regeringen sikrer rammerne for en tilstrækkelig forsyning af ungdomsboliger.

Folketinget konstaterer med tilfredshed, at omkring 4.000 ungdomsboliger er under opførelse, og at specielt de fire store universitetskommuner budgetterer med at give tilsagn om godt 1.000 ungdomsboliger i 2013.

Samtidig hilser Folketinget det velkommen, at regeringen i overensstemmelse med regeringsgrundlaget har taget initiativ til at nedsætte den kommunale grundkapital til ungdomsboliger fra 14 til 10 pct. over perioden fra den 1. juli 2012 til udgangen af 2016 for at sikre opførelse af flere ungdomsboliger, så det fremtidige behov imødekommes.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 7)

Kl. 17:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Forslaget til vedtagelse vil nu indgå i debatten.

Der er en kort bemærkning fra fru Rosa Lund fra Enhedslisten.

Kl. 17:35

Rosa Lund (EL):

Tak. Og tak for talen. Jeg synes, at vi allerede har nærmet os hinanden lidt her.

Men jeg vil gerne stille et spørgsmål til hr. Jan Johansen, som selv nævner, at det er kommunalt, man bedst kender behovet, og så siger hr. Jan Johansen også, at han opfordrer alle kommuner til at lave en ungdomsboligpolitik. Men hvad, hvis de ikke gør det? Altså, tænker man i Socialdemokratiet, at vi kan gøre et eller andet for at sikre, at alle kommuner udarbejder en ungdomsboligpolitik, sådan at uanset hvor man læser henne i landet, har man mulighed for at få et sted at bo?

Kl. 17:35

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:35

Jan Johansen (S):

Tak. Jeg er sikker på, at regeringen vil brede det ud i kommunerne, at det er en rigtig god idé for dem, der i dag ikke har en ungdomsboligpolitik, at få en ungdomsboligpolitik. Jeg tror også, at de fleste kommuner i Danmark er interesseret i at stå forberedt, hvis de har unge, som gerne vil bo i deres by. Vi ved jo, at de store byer har en ungdomsboligpolitik, og vi ved, at de mindre byer jo gerne vil have de unge til at blive boende. Så derfor er jeg stensikker på, at hvis de ikke har det, så får de det fremadrettet, for de vil jo gerne beholde deres unge mennesker i byen.

Kl. 17:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Endnu en kort bemærkning fra fru Rosa Lund.

Kl. 17:36

Rosa Lund (EL):

Tak. Så vil jeg da sige, at det er godt, at hr. Jan Johansen er stensikker på, at de får det, for det er jeg ikke. Så derfor vil jeg gerne gå videre og spørge til det her med, at mange studerende bor i forskellige boligformer. Tænker man i Socialdemokratiet, at det kunne have noget at gøre med, at der faktisk ikke er så mange muligheder for at bo på kollegium, og at mange af de kollegier, som bliver bygget i dag, i hvert fald i Københavnsområdet, er for dyre at betale, når man er på SU? Jeg tænker især på det nye Tietgenkollegiet, som ligger ude ved siden af KUA.

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:37

Jan Johansen (S):

Tak. Først vil jeg sige om f.eks. specielt København, at jeg godt er klar over, at der er rigtig mange unge mennesker, der gerne vil bo inde i bymidten, inde i kernen, og det kan jo ikke lade sig gøre, når man f.eks. studerer i Roskilde. Så der er nogle, der må bo uden for byerne, ude i oplandet. Det er der jo rigtig mange mennesker der må, der er også mange mennesker, der må pendle, og det må de studerende også.

Hvad angår forskellige boligtyper, synes jeg, det er godt, at man har forskellige boligtyper, forskellige behov, og jeg synes også, hvad angår de familier, som vælger det ene eller det andet – altså de unge mennesker sammen med familien, sammen med forældrene, der er med til at beslutte det – at det er en rigtig god ting, at man har en valgfrihed på det her område.

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Mikkel Dencker, som er ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 17:37

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Da Dansk Folkepartis boligordfører, fru Karina Adsbøl, ikke kunne være her i dag, har jeg fået lov til at fremføre, hvad hun ville have sagt.

Boliger til unge mennesker er et vigtigt emne. Det er utrolig vigtigt, i forbindelse med at unge mennesker ofte flytter til større byer for at uddanne sig, at de byer, de flytter til, også har tilstrækkeligt med boliger at stille til rådighed, og derfor sætter vi pris på, at den

her forespørgselsdebat er kommet frem i dag, så vi kan høre om regeringens planer på det her område.

Det er væsentligt, at offentligt støttede ungdomsboliger har høj kvalitet og i videst muligt omfang er tilpasset de unges behov. Og det er samtidig kommunernes ansvar at sikre, at udbuddet af ungdomsboliger er tilstrækkeligt og tilpasses behovene. Det må imidlertid ikke betyde, at vi fra Folketingets side så kan læne os tilbage og bare sige, at det er kommunerne, der har ansvaret. Vi skal følge med udviklingen og sørge for, at rammerne er i orden.

Debatten er vigtig, og vi kan se af debatten hver sommer i medierne, at unge mennesker har svært ved at finde en bolig. Man kan altid diskutere, hvorvidt kommunerne kan leve op til det her. Nogle er meget kreative og får gode ideer – al respekt for det – og de udnytter f.eks. gamle plejehjem til at lave multihuse, hvor der kan være ungdomsboliger, sociale mødesteder m.m. Det har man bl.a. gjort i Vanløse med Hyltebjerggård.

Tilgængelighed er som altid vigtigt, da nogle af de unge mennesker, der skal have en ungdomsbolig, har et handicap. Ministeren har oplyst i et svar til Folketinget, at inden for de seneste 20 år har omkring halvdelen af det samlede almene boligbyggeri været ældre- og handicapboliger, dvs. boliger med særlige indretningskriterier.

I forbindelse med satspuljen blev der afsat midler til startboliger, som er en særlig type ungdomsboliger, hvor udsatte unge kan få en god start i egen bolig, og hvor der er tilknyttet særlig voksenkontakt i form af en social vicevært. Boligerne skal således sikre, at de unge kommer i gang med et arbejde eller en uddannelse.

For perioden 2012-2015 er der afsat 132 mio. kr. til etablering af startboliger, hvoraf 42,9 mio. kr. fordeles til udvalgte projekter allerede her i 2012. Det er således muligt nu at søge støtte til at etablere nye startboliger.

Dansk Folkeparti vil gerne være med til at samarbejde samt harmonisere og modernisere reglerne på ungdomsboligområdet og sikre, at vi har et så bredt boligmarked som overhovedet muligt.

Kl. 17:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Næste ordfører er fru Linda Kristiansen, som er ordfører for Radikale Venstre.

Kl. 17:40

(Ordfører)

Linda Kristiansen (RV):

Tak for ordet. Vi er opmærksomme på, at kombinationen af, at ungdomsårgangene vokser i disse år, og målsætningen om, at 60 pct. af en ungdomsårgang skal have en videregående uddannelse, medfører øget efterspørgsel efter ungdomsboliger, særlig de næste 4-5 år. Vi er klar over, at en del af problematikken opstår, fordi færdiguddannede har lov at blive boende i op til 3 måneder, efter at de har færdiggjort deres uddannelse. Det betyder overlap i forhold til nye studerende. Det er også velkendt, at mange unge vil bo i centrum af centrum, og det er bare ikke muligt. Men som vi kunne høre ministeren sige, er der faktisk gang i rigtig meget, bl.a. er 4.000 nye boliger på vej.

Behovet for ungdomsboliger vurderes bedst lokalt i kommunerne, og vi forventer, at kommunerne giver tilsagn om yderligere godt 1.000 boliger næste år. Nedsættelsen af den kommunale grundkapital kan forhåbentlig også være medvirkende til at afhjælpe noget af problemet.

Men selvfølgelig mener vi ikke, at det er optimalt, at nye studerende skal starte deres uddannelse med at være boligløse, og derfor er vi som sagt opmærksomme på den problematik, som Enhedslisten her påpeger.

Så kan jeg sige, at vi i Det Radikale Venstre bakker op om det forslag til vedtagelse, som hr. Jan Johansen fra Socialdemokratiet fremsatte. Tak.

Kl. 17:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste er hr. Eigil Andersen, der er ordfører for SF.

Kl. 17:42

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Det er klart, at det er og bliver en ganske umulig situation, at man skal begynde på en uddannelse uden at have noget sted at bo. Det er uholdbart, at man så igennem lang tid skal bo på vandrerhjem eller på campingplads. Og når vinteren melder sig, bliver det i hvert fald meget koldt, som det også blev nævnt fra talerstolen, hvis man bor i telt. Og fru Rosa Lund fra Enhedslisten har jo også fuldstændig ret i, at man, når man så står der og ikke har et sted at bo og skal finde ud af noget, så er i en meget sårbar situation, hvor udlejere, som har grimme tanker om udnyttelse, i høj grad har nogle rigtig gode muligheder. For man er simpelt hen på den, som vi vist godt kan tillade os at sige.

Så der er ingen tvivl om, at det her med at skaffe boliger til unge er et utrolig vigtigt emne. Derfor er jeg glad for, at der i det forslag til vedtagelse, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Jan Johansen læste op, og som SF også støtter, bl.a. står, at regeringen sikrer rammerne for en tilstrækkelig forsyning af ungdomsboliger. Det er faktisk et meget vigtigt punkt.

Jeg mener, at det lovforslag, som vi forventer bliver vedtaget snarest om nedsættelsen af den kommunale grundkapital, har en meget stor betydning for, at man kan bygge bl.a. ungdomsboliger, altså at kravet, som det er nævnt, bliver sat ned fra 14 pct. til 10 pct. Det tror jeg virkelig vil medføre, at der vil blive bygget mange flere boliger, også ungdomsboliger. Jeg synes også, det er godt, at det bliver lavet på en sådan måde, at kommunerne har noget at planlægge efter, så det ikke pludselig svinger op og ned med hensyn til, hvor meget det nu er, kommunen selv skal stille med af økonomi. Når jeg tror, at det vil have en rigtig god virkning med hensynet til antallet af ungdomsboliger, er det jo så simpelt, som at kommunen ikke skal skaffe så mange penge som hidtil, for at man kan gå i gang med sådan et byggeri.

Det er helt rigtigt, at det ideelt set burde være sådan, at alle kommuner havde en ungdomsboligpolitik. Hver femte kommune havde det i 2009, og man mener, at der nok er flere kommuner, som er ved at få det for øjeblikket. I den forbindelse vil jeg da opfordre meget til, at det bliver et emne i den kommunale valgkamp. Vi skal jo have kommunalvalg om et år, og det ville være særdeles naturligt, hvis man som lokalpolitisk engageret borger ville sige til sig selv: Det må være en lejlighed til at presse på, så alle kommuner får sådan en ungdomsboligpolitik, forstået på den måde, at det altså er en politik, som kan medvirke til at sikre, at der er boliger nok til alle unge. Jeg håber, at det vil komme til at indgå i den kommunale valgkamp.

Så vil jeg runde det af med at sige, at når der i det her forslag til vedtagelse står, at regeringen sikrer rammerne for en tilstrækkelig forsyning af ungdomsboliger, så ligger der jo også i det, at det er en opgave for regeringen hele tiden at holde øje med, om de rammer så er gode nok.

Kl. 17:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra fru Rosa Lund, Enhedslisten

Kl. 17:45

Rosa Lund (EL):

Tak. Jeg er helt enig i SF's ordførers tolkning af, hvad det betyder, at regeringen sikrer rammerne, altså i det forslag til vedtagelse, som vi

har lavet sammen. Jeg vil gerne spørge hr. Eigil Andersen om en ting, som SF gik meget op i inden folketingsvalget, nemlig at kommunerne skulle have mulighed for at sælge grunde til under markedsprisen, når der var tale om, at der skulle bygges ungdoms- og studieboliger, og der vil jeg gerne høre SF's ordfører, om det er noget, SF stadig mener, og hvordan det går med det.

Kl. 17:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 17:46

Eigil Andersen (SF):

Det synes vi stadig væk er en god idé, fordi problemet jo netop er, apropos det, der blev talt om lidt tidligere med hensyn til København, at hvis grundpriserne er meget høje, og der så skal bygges boliger, ender det med, at huslejen bliver ubetalelig for et ungt menneske med SU-indtægt, eller hvad det nu kan være. På den måde er det klart, at hvis man så kan sælge jorden til det almene selskab til under markedsprisen, kan det medvirke til at nedbringe huslejen. Det er stadig væk efter vores opfattelse en god idé, som man må kigge på, men jeg vil også være ærlig og sige, at det ikke er noget, som der er aftalt noget om mellem de tre regeringspartier. I regeringen gælder der jo en musketered – en for alle og alle for en – og derfor kan jeg ikke sige, at det så bliver regeringens politik, men SF's synes, at det er en god idé.

Kl. 17:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Der er en kort bemærkning fra fru Rosa Lund.

Kl. 17:47

Rosa Lund (EL):

Jeg er klar over, at hr. Eigil Andersen ikke kan stå og sige eller stå og opfinde regeringens politik, skal jeg måske hellere sige i stedet for. Så derfor er det, jeg spørger om, om det er noget, SF arbejder for i regeringen, altså at kommunerne kan få lov til at sælge grunde til under markedsprisen, når der er tale om studie- og ungdomsboliger, fordi vi tror i Enhedslisten, ligesom hr. Eigil Andersen, at det vil være med til at holde huslejen nede og også være med til at sikre, at der faktisk bliver bygget flere ungdoms- og studieboliger.

Kl. 17:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 17:47

Eigil Andersen (SF):

Det vil jeg, som jeg mener jeg også prøvede at sige i mit første svar, prøve at arbejde for, det vil vi arbejde for, men det er jo sådan, at regeringen består af tre partier, og de tre partier skal blive enige om en fælles politik, og det vil også ske på det her område med ungdomsboligpolitik, og derfor bliver jeg nødt til at gentage, at selv om vores holdning er, som den er, fordi det var det, vi sagde før folketingsvalget, kan jeg ikke sige, hvad det ender med. Det vil vise sig.

Kl. 17:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Så er den næste ordfører hr. Joachim B. Olsen, der er ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 17:48

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Mange tak. Jeg tænkte sådan, inden jeg skulle op på talerstolen, på, hvor mange gange i årenes løb der har stået boligordførere og folke-

tingspolitikere og haft den samme diskussion om, at der er mangel på boliger til studerende. Det er ligesom sådan en debat, der kommer op hvert eneste år, og alligevel har tingene det med at løse sig.

Jeg erkender fuldstændig, at når man får sent besked på, hvor man skal studere henne, og man skal flytte til en anden del af landet, kan det da være en stressende situation, det her med at finde ud af, hvor man skal bo henne. Men det plejer at gå sådan, at efter nogle måneder har alle ligesom fundet en bolig. Folk finder sammen med nye venner. Jeg boede selv, da jeg boede i Aarhus, i en opgang, hvor der var seks lejligheder, og i de tre af dem boede der to eller tre studerende sammen. De havde ligesom fundet sammen på studiet, og så havde de fundet ud af at betale en forholdsvis høj husleje på 10.000-11.000 kr. sammen ved at splitte den op. Det var bare sådan et eksempel på, at man finder løsninger. Det er jo sådan set det, der sker stort set hvert eneste år. Og det er jo rigtig godt, at folk finder ud af at klare problemerne selv.

Så er det selvfølgelig muligt, og det er da sikkert også meget sandsynligt, at der senere hen opstår en større efterspørgsel på boliger, men der er vi sådan set ret trygge ved, at det er en efterspørgsel, som markedet langt hen ad vejen godt kan levere – og så er der alle de øvrige initiativer, der er sat i værk herinde i Folketinget, hvor flere af dem er blev nævnt af flere af de andre ordførere. Så vi er sådan set ret fortrøstningsfulde med hensyn til, at det her problem nok skal løse sig, ligesom det gør år efter år efter år.

Jeg synes dog, det er interessant, at der var nogle konkrete ting, man kunne se på, som kunne løse det her problem, for en af problemstillingerne er jo, at man først får sen besked på, hvor man er blevet optaget på studiet. Så flytter man til byen, og så løber man jo ind i det her problem med, at der er et overlap med hensyn til, hvor lang tid dem, der er blevet færdige med deres studier, må blive boende. Det kunne man se på. Det ville være helt omkostningsfrit og en nem løsning at sørge for, at dem, som er færdige på studierne, kommer ud af deres boliger med det samme, sådan at de nye studerende kan flytte ind. Det vil være helt omkostningsfrit og sikkert løse det her problem, fjerne en meget stor del af puklen. Tak.

Kl. 17:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra hr. Eigil Andersen, SF.

Kl. 17:51

Eigil Andersen (SF):

Hr. Joachim B. Olsen får det jo næsten til at lyde, som om det her boligproblem løser sig af sig selv, og at der bare lige skal gå et par måneder efter studiestart, så er der boliger til alle. Men er Liberal Alliances ordfører enig i, at når det så løser sig i løbet af en periode, skyldes det, at man har bygget et stadig stigende antal ungdomsboliger? Er hr. Joachim B. Olsen enig i det?

Kl. 17:52

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:52

Joachim B. Olsen (LA):

Det er selvfølgelig en del af forklaringen. Jeg siger bare, at jeg er ret fortrøstningsfuld, med hensyn til at mange af de her problemer faktisk er problemer, som markedet godt selv kan løse, fordi der er en efterspørgsel – der er en efterspørgsel på boliger – ligesom markedet sørger for sådan noget fundamentalt noget som at opfylde vores behov for at få mad. Tænk, det løser markedet, helt uden at vi politikere blander os i det. Der er private mennesker, der sørger for, at den efterspørgsel bliver mødt. Det kan man også gøre med boliger. Det afhænger selvfølgelig af, hvor omkostningstungt det er at bygge i

Danmark. Det kunne man gøre noget ved herindefra, altså få omkostningerne for erhvervslivet ned, så det blev mere rentabelt at bygge boliger.

Man kunne også gøre det, som Liberal Alliance har foreslået, nemlig fjerne loftet over, hvor meget man må tjene ved siden af sin SU, så flere har mulighed for at betale en lidt dyrere bolig. Jeg tror dog ikke på, at man kan komme i en situation, hvor studerende vil kunne få boliger lige inde i midtbyen. Det er jo det, mange efterspørger, men det er selvfølgelig ikke rimeligt, at man som studerende skal bo inde i midtbyen. Der må man bo lidt udenfor og pendle, ligesom så mange andre gør.

Kl. 17:53

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

En kort bemærkning fra hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:53

Eigil Andersen (SF):

Jeg er glad for, at hr. Joachim B. Olsen mener, at det, at man har bygget ungdomsboliger, og at antallet har været voksende i årenes løb, medvirker til at løse boligproblemet, og at det ville være endnu større, hvis man ikke havde gjort det.

Jeg vil sige, at troen på, at markedet løser alle problemer, har jeg så til gengæld ikke – selv hvis man gjorde det, som hr. Joachim B. Olsen foreslår om studerendes mulighed for at have indtægter ved siden af SU. Det forudsætter jo, at der er et arbejde at få, og desuden er der jo så nogle problematikker om, at det kan forlænge studierne.

Men jeg vil runde det her af med et spørgsmål to, som går ud på, at vi jo ved, som det også blev nævnt her i debatten, at antallet af unge, der får en uddannelse, er voksende i de her år, og det er godt: Er hr. Joachim B. Olsen enig i, at når vi har et stigende antal studerende og andre under uddannelse, er der brug for, at vi forstærker indsatsen for at få bygget flere ungdomsboliger?

Kl. 17:54

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:54

Joachim B. Olsen (LA):

Altså, jeg er helt enig i, at efterspørgslen på boliger vil stige i fremtiden, og der er igangsat nogle initiativer. Men det der med at sige, at det er, fordi man har gjort noget, og at der ikke ville være sket noget, hvis man ikke havde gjort noget, køber jeg så til gengæld sådan set ikke. Jeg kan bare konstatere, at man har igangsat nogle initiativer, og det vil så medføre, at der bliver bygget nogle boliger. Men jeg har en meget stærk tro på – og den kan jeg underbygge ved at kigge ud i verden – at markedet er ret dygtigt til at møde de efterspørgsler, der måtte være. Og når det ikke sker, er det tit, fordi vi herinde står i vejen for det ved at gøre det for dyrt eller for lidt attraktivt for markedet at møde en efterspørgsel.

Det er jo meget dyrt at producere ting i Danmark, herunder også at bygge boliger – omkostningerne er meget høje ved det – og det kunne vi gøre noget ved. Vi kunne gøre det mere attraktivt for virksomhederne at møde den efterspørgsel, der er for boliger. Det ville være en anden og mindre omkostningstung og mere rentabel måde for samfundet som helhed at løse den problemstilling på, at møde den efterspørgsel på.

Kl. 17:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Der er en ny ordfører, der har bedt om en kort bemærkning. Det er fru Rosa Lund fra Enhedslisten.

Kl. 17:55

Rosa Lund (EL):

Tak. Det var, fordi hr. Joachim B. Olsen sagde noget, som jeg for en gangs skyld synes var ret interessant. Hr. Joachim B. Olsen snakker om, at det er for dyrt at bygge, altså at det er for omkostningstungt for virksomhederne. Kunne man så forestille sig, at Liberal Alliance kunne være med til at give kommunerne mulighed for at sælge grundene til under markedsprisen, hvis der skal bygges studie- eller ungdomsboliger?

Kl. 17:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:56

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg synes, det ville være en rigtig dårlig idé, hvis kommunerne gjorde det. Det er jo ikke det samme som at sige, at markedet ikke vil kunne løse de her problemer, men konsekvensen er, at hvis kommunerne sælger byggegrunde til under markedsprisen, så mangler der nogle penge andre steder. Så mangler der penge, som kunne bruges på bedre skoler og andre ting. Så det er jo bare en måde at bruge penge på på et område, så der mangler penge på et andet område, hvis man sælger til under markedsprisen. Der er så nogle andre borgere, der skal betale for det. Så det er ikke en fornuftig løsning, vil i hvert fald jeg vurdere, generelt at sælge ting til under markedsprisen.

Kl. 17:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

En kort bemærkning fra fru Rosa Lund.

Kl. 17:57

Rosa Lund (EL):

Men nu er det jo ikke alle mulige andre ting, vil jeg sige til hr. Joachim B. Olsen, på de kommunale budgetter, vi diskuterer, selv om jeg bestemt synes, det kunne være interessant at diskutere, hvor mange flere penge Liberal Alliance gerne vil bruge på f.eks. at sikre en bedre folkeskole eller f.eks. at sikre bedre daginstitutioner. Det, jeg spørger om, er: Når ordføreren siger, at det er for omkostningstungt for virksomhederne at bygge ungdoms- og kollegieboliger, tror ordføreren så ikke tror, det bliver nemmere at få virksomhederne til at bygge ungdoms- og studieboliger, hvis de kan købe grundene til under markedspris?

Kl. 17:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:57

Joachim B. Olsen (LA):

Der er mange ting, der bliver billigere, hvis politikere sælger tingene til mindre end det, de er værd. Det betyder bare, at der mangler nogle penge. Som ansvarlig politiker ude i en kommune synes jeg det ville være et spild af skatteborgernes penge hvis man solgte kommunens værdier til mindre, end markedsprisen var. Det er generelt set en dårlig strategi, synes jeg.

Men man kunne jo se på, hvorfor det er så dyrt at bygge i Danmark. Og så kunne man jo se på bl.a., om det ikke ville være en god idé i stedet for hele tiden at tale om social dumping og holde billig arbejdskraft ude så at sørge for at få nogle mennesker herop, som faktisk ville gøre, at vi ville kunne bygge boliger billigere i Danmark. Dem vil man gerne holde ude. Det gør, at boligpriserne stiger, og at det er dyrt at bygge, også for kommunerne.

Det er bare for ligesom at pointere, at tingene hænger sammen. Man kan godt gøre noget for at holde billig arbejdskraft ude. Det har

så nogle konsekvenser nogle andre steder, bl.a. også at det generelt bliver dyrere at bygge boliger. Så tingene hænger sammen, og jo mere man prøver at forvride det, jo dyrere bliver det.

Kl. 17:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er der en ny for en kort bemærkning. Hr. Lars Dohn for Enhedslisten.

Kl. 17:58

Lars Dohn (EL):

Det er til ordførers bemærkning om, at markedet løser boligproblemet. Ordføreren har også skuet ud i verden og konstateret, at sådan er den mekanik. Jeg har også interesseret mig for problemstillingen og tænker tilbage på en amerikansk præsident, som hed Hoover. Han gennemførte en hård markeds politik i slutningen af 1920'erne, og den medførte, at tusindvis af familier skulle bo under bliktage i bydele, der kom til at hedde Hoovervilles. Vi havde samtidig en statsminister her, der hed Madsen-Mygdal, der førte en lignende politik. Giver det anledning til at finde en sammenhæng mellem markedets løsning af boligspørgsmålet og de såkaldte Hoovervilles?

Kl. 17:59

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:59

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg ved simpelt hen ikke nok om den specifikke politik, der bliver henvist til. Jeg ved til gengæld noget om de statsstøttede boligprojekter, der har været i USA. De har bestemt været en katastrofe. Man har i øvrigt revet mange af dem ned. Da man gik over til statsstøttede sociale boligbyggerier i USA osv., var det ikke nogen god idé. Det medførte, at folk ikke passede på boligene, de var i en ufattelig dårlig stand, og det medførte massive sociale problemer osv. Så jeg kan i hvert fald nævne eksempler på det modsatte, men jeg kender ikke lige det konkrete eksempel, men jeg vil selvfølgelig gerne undersøge det.

Kl. 18:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

En kort bemærkning fra hr. Lars Dohn, nej, han frafalder den. Så siger jeg tak til ordføreren. Og så er det ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 18:00

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Først vil jeg godt sige tak for en meget god og spændende debat. Jeg har indtryk af, at samtlige partier tager den her situation alvorligt, og vi har fået en god og nuanceret debat, så derfor også tak til fru Rosa Lund for at stille forespørgslen.

Der er blevet nævnt forskellige ting, og jeg ved ikke, om jeg kan nå sådan at svare på alle tingene, men jeg skal forsøge at adressere nogle af de krav og retninger, der har været oppe i diskussionen.

Jeg skal sige, at man har nævnt spørgsmålet om campusboliger – det har været oppe at vende – og jeg tror, at vi har behov for at få set det igennem. Det nævnte jeg også i min allerførste tale. Jeg synes faktisk, det er et rigtig godt instrument. Jeg kan høre, at når vi diskuterer campusspørgsmålet med de forskellige universiteter, har de planer, og de kigger på det. Jeg tror, at der er noget at komme efter i den diskussion, og jeg tror også, at kommunerne her har et stort ansvar for at sikre, at vi får bygget de her campusser. Vi var jo alle enige om det, det var hele Folketinget, der vedtog lovgivning om campusboligområdet i sin tid. Vi har brug for at få bygget nogle campusboliger, og det vil jeg også tage en dialog med borgmestrene om i de

fire universitetsbyer. Vi skal kigge på en evaluering af campusboliglovgivningen, så der er også noget at komme efter her.

Så var der en diskussion om, om vi har brug for flere ungdomsboliger. Som det blev nævnt, er det jo sådan, at 90 pct. af de unge faktisk bor i andre boligformer end de almene ungdomsboliger. Fru Rosa Lund pegede på, at det også kunne være, fordi der var en udfordring i, at der ikke var nok af dem osv., og kigger man på København, viser det sig, at der faktisk er langt flere studerende end boliger i København, altså når vi tager de boliger med, som er studieegnede – de er opgjort efter, om de nu er på 50 m² eller ej, osv. – men i forhold til, hvor mange der studerer i København, er der faktisk langt flere studerende, der bor i København. Det betyder jo, at der må være mange af dem, der studerer enten i Odense, Roskilde eller andre steder, som optager en studiebolig.

Så har vi selvfølgelig haft den udfordring, at boligmarkedet har været frosset til, så en række af de studerende, der er færdige, ikke er flyttet fra de her lidt mindre boliger, som er studieegnede. Så der har selvfølgelig i forhold til boligmarkedet været en stor udfordring, især i de sidste 2 år, men det ændrer ikke ved, at der også er kommet flere studerende til. Så det har vi brug for at få diskuteret sammen med kommunerne. Det gør jeg så også løbende.

Men det er også sådan, at når vi kigger frem mod 2016, begynder antallet af 18-24-årige der at falde. Det er rigtigt, at det vil stige de næste par år, men så vil antallet falde. Så jeg tænker, når vi skal diskutere de her ting, at det også er vigtigt, at de her boliger bliver indrettet, så de kan bruges til andet end ungdomsboliger. Det skulle nemlig ende, som det har gjort i en række af vores landdistrikter, hvor man står tilbage med boliger, der ikke er mennesker til; så står de tomme og bliver til ruiner. Jeg tænker ikke, at det vil ske lige i første øjeblik i København, men det er ærgerligt at få bygget nogle boliger, som ikke er fleksible. Og derfor tror jeg, når man diskuterer ungdomsboliger, at man skal sikre sig, at de her boliger kan bruges til andet.

Jeg kan sige, at vi også i regeringen kigger på, hvordan man generelt kan bygge billigere almene boliger. Det står også i regeringsgrundlaget. Og der er billigere ungdomsboliger og billigere ældreboliger jo en del af den strategi, som vi skal tænke ind i det videre forløb. Jeg tror, det er vigtigt, at vi ikke får forbygget os – undskyld udtrykket – for vi ved jo, hvor mange der bliver født, og så ved vi også, hvor mange der har brug for en studiebolig, altså i forhold til de målsætninger, vi har stillet op.

Jeg er i øvrigt glad for det, fru Rosa Lund nævnte, nemlig at vi nu har fået en boligminister. Det har vi ikke haft i 10 år, så der er et stort behov for at få sat fokus på området. Jeg kan her nævne, at jeg har store tanker om at revitalisere Ungdomsboligrådet. Jeg tror, at der er behov for også at inddrage de studerende i det arbejde. Så her har vi en vigtig pointe, synes jeg, i forhold til det fremadrettede. Og vi smiler sådan lidt til hinanden herfra, for det er nemlig rigtig vigtigt. En bolig er jo noget helt fundamentalt i ethvert menneskes liv, uanset om man er studerende eller er blevet ældre.

Så har der været en problemstilling, med hensyn til om vi nu vil sælge grunde billigere. Og man kan sådan kigge lidt tilbage. Nu har jeg den store fordel med min høje alder, at jeg kan huske langt tilbage, og jeg kan også huske, at fru Ritt Bjerregaard, da hun var overborgmester i Københavns Kommune, havde det der slogan om 5.000 billigere boliger. Og da buldrede det finansielle opsving jo derudaf, altså inden krisen kom. Men jeg var som sagt – jeg har nævnt det en enkelt gang før – på besøg i Aarhus, og derude i Aarhus havn, hvor det er allermest attraktivt, og hvor man bygger de allermest fremragende boliger, har man altså også både ungdomsboliger og almene boliger til almindelige mennesker, og man kan bygge inden for rammebeløbet. Så prisen på at bygge er gået ned, men også grundpriserne er gået ned.

Kl. 18:05

Jeg synes, der er en udfordring i at sikre, at kommunerne kan reservere områder til almene boliger. Det kan være i bred forstand, så det kan være ældreboliger, ungdomsboliger og andet. Det er noget, som jeg synes vi skal kigge på. Men at sætte prisen ned giver i øvrigt nogle store udfordringer med hensyn til EU-ret, konkurrencevilkår og alt muligt andet. Men jeg synes faktisk, der er nogle udfordringer, vi i hvert fald skal have set på her. Men i øjeblikket er der faktisk ikke problemer med hensyn til rammebeløbet. Der er også det der med, hvad ejerne af grundene kan sælge dem for i det øjeblik, man måske skal sælge dem billigere, og der er det med, hvad de kan bruges til osv. Men jeg vil godt sige, at i øjeblikket er der ingen problemer, hvad angår den del af det.

Det, der er vigtigt, er, at kommunerne arbejder på at sikre, at der bliver blandede boligformer. Jeg vil godt sige, at vi har set noget, som nogle kalder ghettoer, jeg kalder det udsatte boligområder. Efter den sidste opgørelse fra AE findes der også det, som nogle kalder guldghettoer eller rigmandsghettoer. Jeg synes, det er vigtigt at sikre sammenhængskraften i vores samfund. Vi bor sammen med mennesker, der ikke ligner os selv, og vi skal have forståelse for andres situation. Jeg synes, at det er rigtig, rigtig vigtigt med byudvikling og byplanlægning her.

Jeg har noteret mig, at de større byer faktisk er begyndt at tænke på at lave de her nye boligområder, så vi undgår segregering. Det er i virkeligheden en meget vigtig del af vores boligpolitik at sikre, at der både er unge og gamle og daginstitutioner, men også forskellige ejerboligformer og lejerboligformer i vores nye boligområder. Det er nytænkning, man har foretaget. Det betyder også, at det skal være en aktiv og levende by, hvor man laver huludfyldning med ungdomsboliger og ældreboliger osv., så byerne ikke dør fuldstændig ud, når der ikke er aktivitet om dagen. Så der sker faktisk meget, meget spændende ting på området, som jeg synes vi skal vende tilbage til.

Jeg er glad for forslaget til vedtagelse og det med, at vi sammen sikrer rammerne, men det er kommunerne, der fylder dem ud. Jeg tror, det er helt, helt afgørende, at vi ikke begynder at påtage os den rolle. Kommunerne kender deres behov, og de fleste kommuner har en ungdomsboligpolitik. Det gælder især de store kommuner, som har universiteter og mange andre uddannelsesinstitutioner. Så er spørgsmålet, om vi skal tvinge en ungdomsboligpolitik igennem, og er der en sammenhæng mellem antallet af ungdomsboliger og en ungdomsboligpolitik i alle kommuner? Alle kommuner skal have en politik for børn og unge. Det skal de have en politik for. Rigtig mange kommuner gør et godt stykke arbejde, men man kan spørge sig selv om, hvorvidt en landdistriktskommune uden studerende skal have en ungdomsboligpolitik. Jeg vil sige, at det svar svæver lidt i vinden. Jeg synes ikke, vi skal tvinge det igennem, men jeg synes, vi skal bruge det gode eksempel der, hvor man har de her uddannelsesinstitutioner, og sørge for at diskutere det med kommunerne, især med universitetskommunerne.

Fru Louise Schack Elholm var inde på 2010-aftalen. Jeg er blevet gjort opmærksom på det, der står i den, og jeg skal nok følge op i forhold til det. Jeg mener faktisk, vi også har skrevet noget om billige ungdomsboliger og ældreboliger i regeringsgrundlaget. Vi har nedsat et embedsmandsudvalg. Jeg skal nok vende tilbage. Ellers må fru Louise Schack Elholm bede om et skriftligt svar, men jeg skal nok vende tilbage til den del af det. Jeg har ikke selv været opmærksom på det, der stod, jævnfør punkt 10 i den aftale, man har indgået med De Radikale, og som vi har tilsluttet os. Det skal jeg nok få fulgt op på så hurtigt som muligt. Jeg har allerede haft kontakt til mit embedsværk i dag og sagt, vi skal have fulgt op på det, der er sket, og jeg nok vende tilbage med et svar til fru Louise Schack Elholm på den del af det.

Jeg vil godt kvittere for Dansk Folkepartis holdning. Gennem hr. Mikkel Dencker har partiet gjorde rigtig meget ud af startboliger,

som er blevet vedtaget i fællesskab her. Fru Rosa Lund nævnte det også: Der er altså behov for at tænke på andet end folk, der går på en professionsbacheloruddannelse eller på et universitet. Der er rigtig mange unge mennesker, der har brug for at flytte hjemmefra, og som er i en helt anderledes situation. De er måske fysisk eller psykisk handicappede og har derfor brug for en støttebolig i en særlig vanskelig periode af deres liv, hvor de går fra ungdomsuddannelse over i voksenlivet. Der er startboliger et rigtig godt eksempel på det. Jeg er glad for, at Dansk Folkeparti husker os på den del af det.

Jeg har selv boet på teknisk kollegium i sin tid. Vi skal også tænke på lærlinge her. Mange lærlinge er i dag lidt oppe i alderen, når de får sig en uddannelse i dag. Måske har man valgt forkert og er kommet ind på en videregående uddannelse, men har fundet ud af, at man gerne vil være smed ligesom boligministeren. Så er det ikke så ringe, at der også er et sted, man kan bo. Det er fint. Derfor er det godt at tage det med.

Jeg tror, jeg nogenlunde har været rundt om problematikken: det fælles ansvar, det med, at der faktisk er rigtig godt gang i boligbyggeriet, det med, at vi i samarbejde med kommunerne skal kigge på, hvad vi kan gøre, og hvilke rammer der er, jordsalg og nogle af de andre problemstillinger, der har været nævnt. Men må jeg ikke sige, at vi faktisk er rigtig godt stillet. Jeg tror, det vil betyde rigtig meget, at vi får gang i Danmark igen med den kickstart, vi har lavet i fællesskab, med renovering af de almene boliger. Og så nævnte fru Rosa Lund, at nogle af ungdomsboligerne er vel dyre, når man skal leve af SU. Hvordan kan vi sikre, at der er boliger til alle? Som hr. Jan Johansen nævnte, er det en kernesag, også for Socialdemokratiet.

Kl. 18:11

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak til ministeren, og der er en kort bemærkning fra fru Rosa Lund, Enhedslisten.

Kl. 18:11

Rosa Lund (EL):

Tak. Og tak til ministeren for at, hvad skal man sige, imødekomme ikke bare debatten, men så sandelig også forslaget til vedtagelse. Jeg har egentlig mange spørgsmål, men jeg skal nok begrænse mig.

Der står jo netop i regeringsgrundlaget på side 67, at man vil sikre ungdomsboliger – og ældreboliger for den sags skyld – og jeg har fuld forståelse for, at det skal være fleksibelt, sådan at de her boliger, når vi kommer ind i en periode, hvor der er færre unge, selvfølgelig ikke står tomme. Men det, jeg egentlig gerne ville spørge til, kom ministeren mig lidt i forkøbet med, så jeg vil sådan set bare bede om en forsikring om, at når man bygger kollegier og ungdoms- og studieboliger, inddrager man de studerende og eleverne. For jeg tror, at nogle af grundene til, at mange studerende vælger kollegierne fra, selvfølgelig dels er, at der ikke er så mange og huslejen tit er høj, dels at de måske kan være indrettet meget uhensigtsmæssigt som f.eks. Grønordsskollegiet på Amager. Så jeg vil bare gerne bede ministeren om at bekræfte, at man i størst muligt omfang vil inddrage de studerendes organisationer.

Kl. 18:12

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ministeren.

Kl. 18:12

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Dengang jeg var ung, meget ung, var det sådan, at der altid var nogen, der vidste bedre, hvordan man gjorde. I dag er det mit indtryk, at man faktisk inddrager de studerende. Men jeg har også, efter at jeg har været ude at se en del af byggeriet af kollegieboliger og studieboliger, set, at der bygger man faktisk i dag, således at de både kan være med et eller to værelser. Studerende har nogle helt andre

behov i dag, og de er jo også voksne mennesker – det bliver man i hvert fald undervejs, når man studerer. Så der er nogle andre vilkår.

Mit indtryk er faktisk, at man ved nye boliger og renoveringer inddrager brugerne og i forbindelse med de nye kollegier laver nogle spændende løsninger. Jeg tænkte lidt på det, da jeg i går var oppe at se Grundfos Kollegiet i Aarhus, hvor der er over 1.200 forskellige målepunkter. Man kan faktisk se, om man har glemt at slukke sin pc, inden man går, og jeg tænkte, at det er lige før, det bliver et big brother-samfund. Men de studerende synes, det er rigtig spændende at være med i sådan en slags forsøg. Så der sker rigtig meget på fronten, tror jeg, og fremadrettet behøver vi ikke være så bekymrede.

Jeg har tænkt mig, som jeg også nævnte – og har haft overvejelser om det allerede inden den her forespørgselsdebat – at revitalisere vores ungdomsboligråd og vil gerne bruge de input den vej rundt. Det er det, vi kan gøre til de overordnede rammer. Men selvfølgelig tror jeg, og det er jeg sikker på, at man både i Odense, Aalborg, Aarhus og København inddrager de studerende i de overvejelser, som nu er omkring den del af det.

Der findes jo rigtig mange boliger, toværelses lejligheder, som ikke er for gode, men som de studerende tager undervejs, og de lægger vægt på, kan jeg jo se, en billigere husleje frem for en høj komfort. Det er klart, at når man skal ud med en SU og sikre sig, at man nu også kan studere, er det måske det, der er det bedste, og det, man går efter. Men det forhindrer ikke, at når vi bygger nyt, skal vi se på det.

Kl. 18:14

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er en kort bemærkning fra fru Rosa Lund.

Kl. 18:14

Rosa Lund (EL):

Nu er det jo ikke så lang tid siden, at jeg selv har været studerende, og jeg kan da garantere ministeren, at grunden til, at man går efter en lav husleje, er, at man ikke har så mange penge, fordi man er på SU.

Men jeg har bare et enkelt spørgsmål mere, som handler om noget lidt andet. Jeg vil gerne vende tilbage til »En Fair Løsning«, som ministerens eget parti, Socialdemokraterne, jo var med til at præsentere i 2010. Her foreslår Socialdemokraterne sammen med SF, at kommunerne skal have mulighed for at yde 50-årige lån i stedet for kun 30-årige lån til den almene boligsektor, bl.a. til at bygge ungdoms- og studieboliger for. Jeg er klar over, at der er tre partier i regeringen, så derfor vil jeg blot høre, om det er noget, ministeren stadig væk overvejer kan være en mulighed til at komme boligmangelen til livs.

Kl. 18:14

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 18:15

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Vi har nu, en række ministre, nedsat et udvalg, der kigger på, hvordan vi kan etablere billigere boliger. Jeg skal ikke foregribe udvalgets tilbagemeldinger til mig, men jeg tror ikke, man skal udelukke forskellige muligheder.

Jeg har i øvrigt ligesom fru Rosa Lund været boligordfører for mit parti engang, og jeg var meget glad for den post, fordi jeg synes, det er et rigtig, rigtig vigtigt område, men jeg vil bare sige, at man ikke skal tro, at 50-årige lån sikrer meget billigere boliger. Der er andre ting, der skal inddrages. Der er en lang række parametre, vi skal have kigget på. Jeg vil ikke udelukke, at den diskussion kommer, men skal vi nu ikke få tilbagemeldingerne fra udvalget, vi har nedsat til at kigge på at få opfyldt regeringsgrundlaget, og så se, hvad der kommer af spændende løsninger, vi i fællesskab kan drøfte.

Kl. 18:15

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke flere korte bemærkninger til ministeren. Tak til ministeren. Jeg skal for en ordens skyld spørge ordføreren for forespørgerne, om ordføreren ønsker at runde debatten af. Det er ikke tilfældet.

Så er der ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted på torsdag, den 22. november 2012.

Kl. 18:16

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 21. november 2012, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 18:16).